

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம் பலம்.

வேதாந்தசித்தாந்தப்பிரசாரணர் ஆகிய

துறைமங்கலம்,

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பிரபுலிங்கலீலை.

இது

ஆரணிநகர சமஸ்தான வித்துவானும்

அத்துவிதசித்தாந்தமதோத்தரணரும்

மதுரை நான்காஞ்சங்கப்புவரும் ஆகிய

யாழ்ப்பாணம்,

நா-கதிரைவேற்பிள்வனாயவர்கள்

எழுதிய

குறிப்புரையுடன்,

வித்தியாரதநாகர அச்சுக்கூடத்திற்

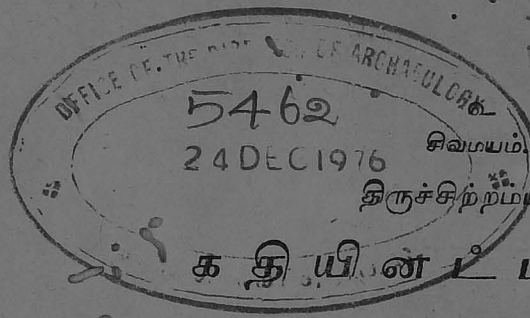
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

இதன் விலை ரூபாய்—1

ரிஜிஸ்டர்காமிண்ட

294-5513

627

க தியின் ட ட வ வண.

பக்கம்.	ஆவது.	கதியின்பெயர்.	பாட்டு த்தொ கை.
3		கணபதிகாப்பு	1
3	1	துதிகதி	21
8	2	கைலாசகதி	61
18	3	மாயையினுற்பத்திகதி	74
30	4	மாயையுசைகதி	59
38	5	பிரபுதேவர்வந்தகதி	91
51	6	விமலகதி	50
58	7	மாயைகோலாகலகதி	80
69	8	வசவண்ணர்வந்தகதி	45
75	9	அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி	51
83	10	அக்கமாதேவி துறவுகதி	58
91	11	கொக்கிதேவர்கதி	30
96	12	முத்தாயியம்மைகதி	27
100	13	சித்தராமையர்கதி	76
110	14	வசவண்ணர்கதி	48
117	15	மருளசங்கரதேவர்கதி	24
121	16	இட்டலிங்ககதி	43
127	17	கதலிவனகதி	20
130	18	சாதகாங்ககதி	25
134	19	கோரக்கர்கதி	63
143	20	முனிவரர்கதி	23
147	21	சூனியசிங்காதனகதி	15
150	22	சூனியசிங்காதனத்திவிருந்தகதி	62
159	23	ஆரோகணகதி	64
168	24	மனோலயகதி	21
171	25	மான்மியகதி	27

ஆட ௨௫ - கதிக்கு திருவிருத்தங்கள் - ககடுக.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பி ர பு லி ங் க லீ ஹஸ்.

கணபதி காப்பு.

சுரகு லாதிபன் றூய்மலர் நந்தனம்
பெருக வார்டல் பெய்த வயிற்றினோன்
கரக லீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரண நாளூந் தலைக்கணி யாக்குவாம்.

(க)

முதலாவது

து தி க தி.

சிவபெருமான்.

புவாய்நெடுங்கோட்டுறுபசுந்தேன் கைகான்முடங்குறியிலித
னாவாயொழுதிறெனவுலக மளந்தமாலுநான்முகனுங்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத் தீ தானேயுவந்தெங்குதலத்தின்
மேவாவயர்ந்தமாமணியைத் தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்பாம்.

* பிரபு:—எல்லாமாய் அல்லவுமாய் இருக்குந்தன்மை

லிங்கம்:—ஆன்மா. லீலை:—திருவிளையாடல்.

தீ தானேவந்தெங்குதலத்தில் எனவும் பாடம்.

உமாதேவியார்.

ஆதிபகுவன் தனது ட றணிப்பான்பணியவ்விறைவன்
பாந்மிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப் பகையும்ல்குற்பகையுமாஞ்
சீதழதியுமாவும்விழுஞ் செயற்குழுவகைசெயாமலலை
மாதுபணியுமதற்குமன மகிழுமுமையைவணங்குவாம்.

(உ)

விநாயகர்.

* மாரனெடுத்தவனைக்குமொரு கரும்பையொடித்துமலர்சிதறி
நாரியடுத்தவளிமாலே குலைத்தூர்த்துயந்தோடி
வீரமனத்துவனைப்பாகர் குறிப்பினொழுகிவீளையாடு
மீரமதிச்செஞ்சடைக்களில் யானையினைத்தாளேத்துவாம்.

(ங)

சுப்பிரமணியர்.

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும் பரமணியிற்பரித்தமணி
நாகநுழைவுற்றுடல்சுருண்டு கிடந்துநகு வெண்டலைப்புழையிற்
போகமெல்லத்தலைட்டிப் பார்த்துவாங்கப்பேருமொரு
தோகையெல்லவாகனப்பெருமா டுணைத்தாட்சமலந்தொழுதிடுவாம்.

(ச)

அல்லமாப்பிரபுதேவர்.

† கலையைமதிக்கும்புலவர் தமைச் சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையைமதிக்கு \$ முனிவாரைத் திசைமாடுகணைநிரைவனையாச்
சிலையெமிதிக்குநெடியோனை விழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயை
தலையெமிதிக்குமல்லமென்சன் கடலமலர்த்தாடலைக்கணிவாம்.

(ரு)

வசவேசர்.

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்கி யாஞ்செய்யடிமைமெய்யாகக்
கள்ளவேடம்புனைந்திருந்த கள்வரெல்லாங்களங்கமறு

* உருவல்லைய மாரனெனவும், கருவல்லையெனவும், அளிமா
லையை நாரியெனவும், மலரை அமடெனவும் கற்பித்துக் கூறுதலால்
கணேசருக்கும், முன்மதனுக்கும் சிலேடையாகக் கொள்ளலாம்.

† கலையை - அறுபத்துநாலு கலைகளையும்:—அதாவது வேதமுத
லியன.

† சித்தர் குழாமென்றது - காய்சித்திபெற்ற சத்தியநாதர் முத
லோரையும், இவரை இரையவராகக்கொண்ட நவகோடி சித்தரை
யும்.

\$ முனிவார்:—உசிட்டர் முதலினோர்.

முள்ளமோடுமெய்யடியா ராகவுள்ளத்துள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசவேசன் மலர்த்தாடலையால்வணங்குவாம்.

(௬)

சென்னவசவேசர்.

பங்கவளற்றுவழிமாற்றி யொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞ் சமயருரைகடமைக்கி
யங்கநிலையிற்றிலிங்கநிலையிற்தென்றருளு மவீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்ன வகவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாக்.

(௭)

மடிவால்மாசீசையர்.

வார்க்குங்குமமென்முலைபாக னடியா * ரறுவைமாசடித்துத்
தீர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன் னவன்றன்சேனை செய்பிழை யைத்
தாக்குங்கரவாள் கொடுசின்ன பின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவால் மாச்சன் பொன்னங்கழல்போற்றி.

(௮)

சைவசுமயாசீசாரியர்.

பெண்ணிற்கரசுதானை வென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கை யாகச்செங்கன்மாயையாய்
நண்ணிச்சிறியநரிகண்ணமுடங் குளையப்பரியாய்கர்ப்புகுந்
பண்ணற்குரியவமுதுமழ்முத் தமிழ்நால்வரையும்பணிசுவாம்.

(௯)

சிவனடியார்.

பரவைகேள்வன்றிருத்தொண்டத்தொகையு † ளடியார்பத்தியெலா
முருவமாகுநஞ்சோம நாதன்றுதியுளுறு \$ சரண
ரரவவணியானடியார்கண் மற்றையவர்களைவருத்தாம்
விரவிநாளுமிருப்பவிடங் கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே.

(௧௦)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிவத் திறைபகழல்லமதேவன் சரித்தத்தீம்பாற்,
புண்ணியாருசெவியாயிற் றமிழ்ச்சங்கத் தான்முகத்து புகட்டினால்,
லெண்ணியபுகழ்மலயத் திருந்தவனோர் வடிவெடுத்தா னென்றுகூறப்,
பண்ணியமுத் தமிழ்க்கவிதைச் சிவப்பிரகாசப் பெரும்பேர்படைத்து
ளானே.

(௧௧)

* அறுவை-ஆடை. † அடியார்-சைவசுமயத்திலொழுதுபவர்.

\$ சரணர் - வீரசைவச்சுமயத்திலொழுதுபவர்.

அவையடக்கம்.

வேறு.

அடலுறுமல்லம னரியசீரோடு
படுதவினயந்து பாராட்டிம்பன்முறை
மடனிசுமுலங்கென் மொழிசூயவந்துவர்க்
கடலிலுமூழ்குவர் காலமொன்றினே.

(கஉ)

படலத்தோகை.

* நாற்கதிதருமிடர் கடந்தநச்சுநர்
பார்க்கதிமுதலிரு பத்தைத்தாங்கதி
மேற்கதிபெறவருள் விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருபதோ டைந்துஞ்செப்புவாம்.

(கங)

சம்பந்தம்.

கன்றியவைரிகள் காதுங்காதையும்
வன்றுயர்மதனநோய் வளர்க்குமாற்றமும்
புன்றொழிலினர்வறும் பொழுதுபோக்கலு
மன்றநுளல்லம னமலலீலையே.

(கச)

அதிகாரிகள்.

புறங்கையொழுதுசெம் புண்ணிலீயென
வறுங்கைதபுல்லியர் கொள்வர் † மாமல
ருறுங்களிவண்டினல் லமனெண்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறு பெரியர்கொள்வரே.

(கரு)

பிரயோசனம்.

மயலளற்றூன்றுகோன் மல்குமன்பெறு
மியலெழுத்தெழுதுகோ லங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளடுகோன் மதிவிளக்கினே
யயர்வறத்தூண்டுகோ லமலலீலையே.

(கசு)

விடயம்.

நன்றிகொள்கணன் குறநடந்துபோ
யென்றணிநாவினின் மெழுமிச்செய்யுளான்

* நாற்கதியாவன:—தேவகதி, மனிதகதி, விலங்குகதி, நாககதி.

† மா - திரு.

[வது.

துதிக்கதி.

எ

வென்றிகொளல்மன் சீர்த்திமென்பயன்
கன்றலின்பராக் கன்றைபூட்டுமால்.

(க௭)

உற்பத்தி.

வேறு.

பரசிவம்பிரமமென்னப் பட்டொருதிரிவுமின்றி
யுரைமன மிறந்துகின்ற வொருசிவலிங்கந்தன்னின்
வருமுயர்சதாசிவன்றான் மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மருமைகொண்டுனசத்தி யவர்களாற் * சிவனுதிப்பன்.

(க௮)

சாற்றுமச்சிவனுக்கிச்சா சத்தியவ்விருவானுந்
தோற்றவனுருத்திரன்றான் சொல்லியவிவற்குச்சத்து
மாற்றருங்கிரியையென்பர் மற்றிவரிருவர்பாலும்
போற்றறுமரியுதிப்பன் † பொறியவன்சத்தியாமால்.

(க௯)

அத்திருமாலுமாவு மளிப்பவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுரனுஞ்செங்கேழ் முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையன்றோர் தாவருமுலகத்தோற்ற
நித்தனங்குருகுக்கேச னினைவுமாத்நிரையினுமால்.

(௨௦)

அல்லமதேவன் சிறப்பு.

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றே யயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டுங் கண்ணனுக்காக்கல்காத் தல்
போக்குதலென்றிம்முன்றும் புராந்தகற்களித்தவர்க்கு
நீக்கருமிறைமைநல்கி நிறுவினன்குருகுக்கேசன்.

(௨௧)

மு த லா வ து,

துதிக்கதி

முற்றிற்று.

கதி-க-க்கு திருவிருத்தம் - ௨௨.

* சிவன் - மகேசுரன். † பொறி - இலக்குமி.

கைலாசகதி.

வெள்ளிமால்வரையினுச்சி வீற்றிருந்தருளு முக்கண்
வள்ளலாடுகூளுற்று மதாரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிநுததற்றம் பிராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
கள்ளமாயையொலத்து விடுத்தவக்கதியுரைப்பாம்.

(க)

கைலைச் சிறப்பு.

இயங்குவதிற்பவான யாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்ற முளரிவானவன்வகுத்து
வியன்புவிபண்டந்தன்னுள் விதித்தனன்றகுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரர்நாகர் வானவர்முதலியோர்க்கும்.

(உ)

நாண்முகவண்டந்தன்னு ணனிசிறந்தொப்பிகந்த
தான்முகவிழிகளாற்கண் டும்பர்களுவகைபுப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனி சாற்றியபேரானந்தக்
கூண்முகமதியணிந்த கொற்றவன்கைலைக்குன்றம்.

(ங)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாது குடைந்துமுக்குழவுடைந்து
கள்ளழிந்தொழுதுசெம்பொற் கடுக்கைவேய்ந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்ட வளங்கெழுமைக்குன்றில்
வெள்ளிவந் * தத்தியாச மாகவேவினோந்ததம்மா.

(ஈ)

கண்பிசைந்தொருசேயின்னுங் கலுழினுந்தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன் மறுத்திடவலியன்ல்ல
னண்பிசைந்திறைவனுக்கே நாமிடனாவமென்று
பண்பிசைந் \$ தழீர்திரண்ட பரிசினின்றிடுமக்குன்றம்.

(ஊ)

ஒழுகுறுமருவியீட்ட மொலியினனகுவெண்டிங்கள்
பழகுறுமுடற்களங்காற் பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டு
மழகளிறுமிழ்மதத்தான் மலர்மிசைக்கடவுளாந்தி
யழகுறுநடையாலன்றி யறிதரப்படாவக்குன்றில்.

(சா)

* அத்தியாசம் - இப்பிபை வெள்ளியென வறிதல்போல் ஒன்றை
மற்றொன்றாக வறிவது. \$ அலை - பாற்கடல்.

விளங்கொளி துளம்புமந்த வெள்ளியங்கிரியினுச்சி
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற் சுடாமணிச் * செய்குன்றென்று
களங்குபாரைத்துய் கருப்புரக்குவாலின்மீது
வளங்கெழுசுடரொன்றுற்று வயங்குதல்போலுமன்றே.

(௭)

அரசாட்சி மண்டபச்சிறப்பு.

இனையதிக்கைலவெற்பி லிதையாசிருக்கையொன்றுண்
டனையதையணியமாட்டா தப்புறம்போயினுனைன்
றெனையிகழ்பவர்களில்லை யிலங்குமம்மண்டபத்தின்
றனிவளமனந்தனாலுஞ் சாற்றிடற்கரிது மாதோ.

(௮)

ஆதனத்திருத்தீர்த்தச்சிறப்பு.

வேறு.

அன்னமண்டபத் † தங்கணனோர்பகன்
மின்னுசெம்மணி வேதியாகையொன்றன்மேன்
மன்னுசெங்கதிர் மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தங் கிருந்தனனென்பவே.

(௯)

கடவுட்சிறப்பு.

† குழவியாயுடற் கூனிரரைத்தோர்
விழுவாண்மதி வேணியின்பேவுறக்
கிழவியாகிக் ‡ கிரிக்கோன்மகப்பெறு
மழகுநீர்மக ளாயிடைவாழ்வற.

(௧௦)

அங்கியென்னற் கடுப்பமேனோக்கிய
செங்கனென்று திருநுதல்சேர்தாத்

* செய்குன்று - கிரீடாசைலம்.

† அங்கணன் - அழகியகண்ணன். கண்ணிற்கு அழகு-அருள்.

‡ இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளும் குளகம். “ குளகம் பலபாட்டொரு
வினை கொள்ளும் ” என்றாகலின்.

§ மலையாசனுக்குக் கங்கையும் பார்வதியும் புதல்விகளென்பது சில
புராணங்களிலிருத்தலின், கிரிக்கோன் மகப்பெறு மென்றதற்கு இங்ங
னம் பொருள் கூறப்பட்டது. அன்றி பார்வதி கரத்திற் பிறந்தமை பற்
றிச் சொல்லப்பட்ட தெனின், கிரிக்கோனது மகவாகிய உமை பெற்ற
வென்றும் பொருளமையும்.

திங்களென்றுந் தினகரனென்றும்வா
முங்கண்மல்கு மருண்மடைபோன்றற.

(கக)

எண் ணுமன்ப ரிதயமென்புப்படு

* கண்ணிபோன்றுவார் காதிடைத்தோடு
நண் ணுமாதுமை நன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீல மணிமிடற்றென்றுற.

(கஉ)

† நகந்தருங்கொடி கண்களைநாணியே
முநந்திரும்பு முறையிற்றிரும்புமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர் வீராமுலவந்
தகுந்தகுந்தகு மென்றுதயங்குற.

(கங)

சொற்றெரிந்த சுடர்மணிகங்கண்
முற்றிலங்க † வொருகருங்கேழலின்
பற்றிருந்த மதாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலை யுற்றரைபொற்புற.

(கச)

புரத்தைவென்ற நகைக்குமென்போதினோன்
சிரத்தைவென்றசெங் கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்கு பின்னெனக்கூற்றேஉந்
தரித்தவீரக் கழலொடுதாளுற.

(கரு)

கடவுண்டத்து உமையிருந்தமை.

இருந்தவாதி யிடத்திலிருந்தனன்
பாந்தவானும் படியமுயிர்களு
மொருங்குதோன்ற வசவிக்கருவுநீஇ
வருந்திலாத மணியயிற்றன்னையே.

(கசு)

உமாதேவி சிறப்பு.

இறைவனங்க ணெனு \$ முச்சுடர்களு
முறவுகொண்ட விருளெனுமோதிமே
லறவனென்றவன் வண்ணல்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்ந்த நறுமலர்தாழ்த்திட.

(கஏ)

* கண்ணி - பறவைகளைப் பிடித்தற்கு வைக்கப்பட்டதோர் கயிற்று முடி. † நகம் - மலை.

† ஒரு கருங்கேழல் - இரணியாஷ்டனைக் கொன்ற வராகம்.

\$ முச்சுடர் - சோமசூரியாக்கினி.

ஏற்றுவார்கொடி யெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுந் நிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவு சுடர்த்திருநெற்றியின்
ஞாற்றுமோர்மணிச் சுட்டினலந்தர.

(கஅ)

ஈசனார்முக மென்னுமுளரியி
லாசைகூரு மளிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர் வாக்கிளவெண்ணகை
தேசலாமணி யாகச்சிறந்துற.

(கஆ)

மாணப்பூண்புனை மற்றையறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடா தோலையின்புணை
யானர்ச்செம்பொ னிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனுந் வள்ளைகவின்செய.

(உ௦)

ஓங்குவாவுடை யும்பனயனரி
தாங்குமாவி தணந்தொழிநாளினும்
வாங்குறவெழின் மங்கலநாடுனொளி
தேங்குபூணர சென்னச்சிறந்திட.

(உ௧)

அரவுலாஞ்சடை மண்ணலைப் * பிள்ளைதான்
பருவமுன்றினிற் பாடவிற்பாறரும்
பொருவில்லொங்கைப் புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமார மணிவடந்தாழ்ந்துற.

(உ௨)

பறந்திடாமணி வண்டுபடு † மலர்
சிறத்தீல மலரொடுசீர்பெற
மறந்திடாது மறைமுடியின்பொரு
ளறைந்துபைங்கிளி முன்கையமர்ந்திட.

(உ௩)

தோலுடைப்பரன் றென்மனையாட்டிதன்
பாலுத்ததெவ் வாறெனும்பட்டரை
மேலுதித்து விளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறு நோய்புரியாதுற.

(உ௪)

* பிள்ளை என்றது - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளை.

† மலர் - தலைமைபட்டற்றித் தாமரை மலருக்கு ஆக்கப்பட்டது.

புத்தனிச்சம் படினும்பொருமையை
யெய்த்துமற்றை யிருமணத்தம்மியி
லத்தன்வைத்த வடிக்கமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ் சிலம்புமுழங்குற.

(உடு)

மகாசபை கூடுதழ்சிறப்பு.

இருந்தவாரரு னெம்பெருமாட்டிபாற்
குரும்பைநாணுமென் கொங்கைப்பொறையினால்
வருந்துதுற்பக வன்னமருங்குலா
ரம்பைமாத ரளப்பிலரெய்தினார்.

(உசு)

வேறு.

முல்லையந்தொடை யருந்ததிமுதலெழுமுனிவ
ரில்லறம்புரி துணைவியராமெழுவரும்போய்
வல்லரும்பெனக் குவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதிசெய்து வாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது.

(உ௭)

அன்னமொன்றறி யாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகி னங்களின்றொகுதி
யென்னவம்புயத் தொருசதகோடியிந்திரைகண்
முன்னடைந்துவெண் கவரிகளிரட்டினர்முறையால்.

(உஅ)

அரவுகளவிய கதிரொனப்பட்டசாந்தாற்றி
பரவையல்குல்வெண் முத்தவாணகைக்கொலைபயில்விற்
புருவமென்மலர்க் குழற் * சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகை மருங்குநின்றசைத்தனர்மன்றோ.

(உக)

எடுத்துவீணைக ஞ்ளர்நரம்பிதுமிடறிதுவெண்
றடுத்தகேள்வராம் பிரமருமறிவரிதாகப்
படத்தபாழ்முனி பரன்புடைமாதுசீர்பாட்டிற்
றொடுத்துவாலிய கலைமடந்தைபர்பலர் துதித்தார்.

(௩௦)

செப்பமைந்ததண் ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைந்த † வெண் சதிதழீ இச்சுவையபல்கா ய
முப்பமைந்தவின் கறியென்னடித்தனருழையோ
டொப்பமைந்தகண் ணுருத்திரகணிகையருவந்து.

(௩௧)

* சசி - இந்திராணி. † ஒண் சதி - அழகிய மிதிப்பு.

எந்தையாலுமை* முக்குணங்களுமுருவெடுத்து
வந்தமாதர்க ளாகுநின்றனர்பணிமகிழ்மு
வந்தமாதருட் டமோகுணமாதும்பருளாம்
சந்தமாய்பெயன் பெயர்கொடுத்திருக்கின்றனளே.

(௩௨)

தெள்ளுவார்திரைக் கங்கையுங்கங்கையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகிய மதியமும் மதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிள நவ்வியுநவ்வியுந்தொடர்பு
கொள்ளுமாவ ணெருங்கினவுருத்திரகுழாங்கள்.

(௩௩)

சங்கமொன்றுட னென்றுதாக்குறவொளிதழைக்குந்
துங்கநேமியு மன்னவாயுறவிலேசுருட்டும்
பொங்குலேலவந் தெனவரிக்கணங்களம்புதத்த
வெங்கணபகன் பேரவையி டத்துவந்திருத்த.

(௩௪)

முதங்கணன்கிலு நான்மறைவிதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிரு நரன்குநான்குச்சியிற்ருவியச்
சகந்தருஞ்செயற் பிரமர்களளப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனிய னவையிடைப்புருந்தனர்பாவி.

(௩௫)

அயனுமாயனு மெனினுயர்ந்தவரென்பதன்றிக்
கயிலேநாயக னமர்திருவேலக்கங்காண்பா
னயனமாயிர மிலாமையினதிகர்நாமென்று
வயிரவான்படை யந்திரரெண்ணிலர்வந்தார்.

(௩௬)

உரகர்சித்தர்கள் வித்தியாதார்காருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர் முதலியகோடிசைபுரப்போர்
நிருதர்மற்றுளார் விழிபிதுங்கிடவுடனெருங்க
வரதனத்திரு வேர்லக்கங்காணிபவந்தார்.

(௩௭)

அழிவுமாக்கமு முறையினுஞ்செயும்வலியடைந்தார்
மொழியும்யாக்கையு மனமுநல்லறங்களின்முயன்று
கழியுமாறுமுக காலமுமுளர்தளைகழன்றார்
பழியிலாவதிட் டாதிமாமுனிவார்பரந்தார்.

(௩௮)

குழவிபால்குடிப் பதுகடல்குடிப்பதுகுழவி
பழகுமாறுணன் மண்ணெடுத்துண்பதுபடைப்பு

* முக்குணம் - சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம்.

முழுதுமோர்தளர் நடைமகச்செயலெனுமுரண்கொள்
வழுவினாவருட் கணங்கொண்ணிகந்தனவந்த.

(௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவ நிந்தைசெய்வாய்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கினென்றுமுன் சிறுவிதிதலையறவெட்டி
யெரிக்குநல்கிநிந் தனைசெயாமறி முகமியைத்துத்
தருக்கிரிந்தவவ் வீரன்வந்தொருபுடைசார்ந்தான்.

(௪௦)

காதியாயிர மால்களைப்பிழிந்துமாங்கனிபோற்
கோதுவீசினுங் கடல்கவிழ்த்தனையசெங்குருதி
பாதியாயினு நிரம்புறாக்கபாலபாணியனாய்
மாதுபாதிய னவையிடைப்புருந்தனன்வகுகன்.

(௪௧)

வீரமாதருக் கில்லையென்றுரைப்பதென்விளங்க
வீரமாதென வறிகிலிரோவெனவிளம்பி
வீரயோகினி வெள்ளமோடமர்பொரவிரும்பும்
வீரகாளியும் புருந்தனளவையிடைவிரைந்து.

(௪௨)

ஊன்றுஞானமோ டியர்வயிராகநல்லொழுக்க
மூன்றுகாலெனக் கொண்டரன்முகத்திளமுறுவ
ரோன்றுமாறுநின் றாடினன்சுடரவனிநுளைப்
போன்றுமாயையைத் தொலைத்திடுபிருங்கியென்புனிதன்.

(௪௩)

படிகொண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம்படுமொண்
முடிகள்யாவையும் படுகழனந்தியெம்முதல்வ
னடிகளேந்துகை யுறவடித்தொதுக்கியவ்வவையைக்
கடிகொண்மாலையம் பிரம்பொடுதிரிந்தனன்களித்து.

(௪௪)

பெய்யுமாமழை முகிலெனப்பெரியவாய்முழுவந்
துய்யமாமதி யனையவெண்கரிமுகசங்க
மைய * வாணனும் ி பானுகம்பப்பெயரவனுங்
கையுவாயுமொத் ததிர்த்தனர்செவிகரங்கவிழ்ப்ப.

(௪௫)

துதிப்பரோர்சிலர் பாடுவரோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர் கைகளற்றோளினைகொட்டி

* வாணசுரனுக்கு ஆயிரங்கைகள். இவன் கைலாயத்தில் முழுவ
வாத்தியஞ் செய்பவன்.

ி பானுகம்பனுக்கு ஆயிரம் வாய்கள். இவன் கைலாயத்தில் சங்க
வாத்தியஞ் செய்பவன்.

யதிர்ப்பரோர்சிலர் நெக்குநெக்குருகிநெஞ்சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சில ராயினரவையிடைமிடைந்தோர்.

(சுசு)

படைக்கலங்களினொளி யிமையவரொளிபரித்த
தொடைக்கலங்களி னொளியரம்பையர்ப்பணத்தோளி
னிடைக்கலங்களி னொளியெலாமிருளிற்றைமிடற்றி
னடைக்கலம்புக நிறைந்தனபரந்தபேரவையில்

(சஎ)

கடவுளுக்கிதந் தேவிக்கிதந் சம்வாதம்.

வேறு.

இன்னணமவையிடை யிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோர் தகைமையுன்னுபு
கன்னலுமமுதமுங் கைப்பவெம்முடை
யன்னைதன்வாய்திறத் தறைதன்மேயினான்.

(சஅ)

தலைவரின்னவையிடைச் சார்ந்தவிப்பெரு
நலனுடையவரெலா நணுகிவெம்பவத்
தலைதிலராகியின் படைவரோவலா
னிலையிலரோவிது நிகழ்த்துவாயென்றான்.

(சசு)

விளங்கிழைநன்றுநின் வினாவென்றெந்தைமண்
ளைந்தவனயன்முத லாயினோருமின்
புளங்கொளுநாமரு பத்தொடொன்றுறத்
தனைந்துளகிரியையாற் சார்கிலாரென்றான்.

(சூசு)

வேறு.

அனையதேனாமருபக் கிரியைகளனைத்தும்வெல்ல
நினைவுறுசூழ்ச்சியொன்று நீயெனக்குரைத்தியென்றோப்
பனிமலைதவஞ்செய்தீன்ற பவளவாய்மடந்தைகூற
நனையவழிகொன்றைவேணி * நம்பன்மற்றி தனைச்சொல்வான்.

(சூக)

‡ போகபூமியினிற்போக தனுவினாற்பொருந்தலாகா
தேகமாயின்பசித்தி யியம்புறிக்கருமபூமி.
யாகமான துகொண்டன்றி யாதலான்றாலத்தெய்தி
யேசுகநெறியினின்றோ ருண்மைசாதித்துக்கொள்வர்.

(சூஉ)

* நம்பன்-சிவபெருமான். ‡ போகபூமி-ஏமவஞ்சமுதலாயின.

என்றி துகொழுநன் கூற விளங்கொடியினையதாயி
ஒனென்றொருமக்கண் ஞாலத் துவமையின் ஞானசித்தி
நன்றுறவுணர்த்தவல்ல குரவன்யார்நவிறியென்னக
குன்றணிமதியமொப்பக் குனித்தவன் கூறலுற்றான். (௫௩)

தொல்லையிலுயர் * சுஞ்ஞானி தூய † நிராங்காரநினைப்போ
ரெல்லையிறவங்கள்செய்ய வெமதுமெய் ‡ வடிவத்தானே
யுல்லமநாங்கமைந்த னுயினமனையான் மண்ணை
வில்லுறழ்நுதலாய்காண்டன் மிகவுனக்கரியதென்றான். (௫௪)

என்றலுமிமயவல்லி யெனக்கரிதென்பதென்பகொ
லுன்றனியல்லமன்ற னுண்மையையறியவேண்டி
னின்மறவர்தமக்கெலாழு மெளிதெனநெகிழ்ந்துரைப்ப
வன்றினர்புரமெரித்த வணிநகையாளன் சொல்வான். (௫௫)

முனிவுறேல்வறியவுன்றன் மொழியள வல்லன்மாதே
வினைதபுமன்பான்பால் வேண்டியவடிவனாகி
யனையவர்விழியிற்றேன்றி யருளுவனவமதேவன்
மனதியல்பியாவானுஞ் சாற்றிடற்கரியதென்றான். (௫௬)

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாகும் வேறுளார்க்கியான்செய்மையை
பொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப் போமெனிற்காண்பலென்னு
வம்மலைகடருக்கி யறைதலுநின்மனத்தன்
மைம்மலிகுழலாய்காண்கு மென்றி துவள்ளல்கூறும். (௫௭)

இன்னணஞ்சுளியம்பி யினிவறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிரகணங்குபூத்த புணர்முலைமடவாய்தேர்வலி
நின்னிடையருமென்றண்ணை னிகழ்த்தலுமிமயவல்லி
யென்னுரைதவருதென்னு நெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். (௫௮)

மாயையைப் பூமிமேல் விடுதல்.

ஆயிடையருருநின்ற தமோகுணவடிவமாகு
மாயையைவிளித்ததுபோய் மண்ணிடையல்லமப்பேர்

* சுஞ்ஞானி - பொருளைப் பொருளாகக் கொள்ளும் ஞானமுடைய
வன் எனவே சிவஞானமுடையவன்.

† நிராங்காரன் - ஆல்லதை யானெனக்கோடல் தவிர்பவான்.

‡ வடி வந்தானே என்பதும் பாடம்.

வது.]

கைலாசகதி.

கள்

நாயகன் றீன்யறிந்து நணுகுதியென்று கூறி
யேயினளவள்வணங்கி யினையதொன்றியம்பலுற்றாள்.

(நிக)

மாயை துளுரவு.

அல்லமனியல்பறிந்தங் கணைகுவனமுவுமாயின்
வல்லிதிஸ்வலிந்துபற்றி * யீர்த்திவண்வருவென்று
சொல்லினளொருகுள்வேலை சுவறவுண்டிடுவென்று
புல்லியவெறும்பொன்றற்றல் புகல்வதுபோலவன்றே.

(சீ0)

மாயை பூமியடைவு.

தன்னளவறியாண்மாழ்கித் தன்மதிதவழும்வேணி
முன்னவனவையுணர்ந்து மொழிந்தவச்சுண்முடிப்பான்
‡ பன்னகமுடிபரித்த பார்மிசைச்செலவைநெஞ்சத்
துன்னினளெய்தினாள்வொளி \$ யிழைமாயைமாதோ.

(சுக)

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

முற்றிற்று.

கதி-உ-க்கு திருவிருத்தம்-அங்.

---

* ஈர்த்து = இழுத்து, வருவல் - தன்மையொருமை வினைமுற்று.
குள் - சபதம். வேலை = கடல். ஆற்றல் = வலிமை.

‡ பன்னகம் - பாம்பு ; ஆதிசேடன்,

\$ இழை = ஆபாணத்தை யுடையவள்.

மாயையினுற்பத்திகதி.

பூதலத்தைப்பொருந் துபுமாயையென்
ரோதலுற்றவெருபிடி நுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள் கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்த்தமைசாற்றுவாம்.

(க)

நாட்டுச் சிறப்பு.

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோர்
துளங்குசங்குடைத்தேதான் றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகண்மார்பின்மதாணிபோல்
வீளங்குமென்பவிளவலதேயமே.

(உ)

வாவியாவுமதன்பெருந்தூணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காகளசாலைகள்
பூவைமார்மனைபோர்க்களமென்பவே.

(ஈ)

பொறைக்கயிற்றிற் புகழையின் சொல்வெனும்
விறக்கயிற்றின் விருந்தைக்குரவார்சொன்
மறைக்கயிற்றின் மனத்தைத்திருவைநல்
லறக்கயிற்றி னசைப்பவரெங்குமே.

(ச)

வறியனாவன் வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாள் னானந்தனுமாவனேர்
சிறியனாவன் சிலைமதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும் விளவலத்தெய்தினே.

(ரு)

நகரச்சிறப்பு.

இணையிலாதவினையவளம்பல
நனுகிவாழும்விளவலநாட்டிலல்
வணியினுப்பணமுத்து மவிலையிலா
மணியின்மேவும்வனவசைமாநகர்.

(சு)

படிக்குளர்ப்பலாப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயினனந்தன்மணி வெயி
லடுத்துவானத் * தவிர்மதியைத்தொடாக்
கடுத்தவேள் குடைக்காம்பெனத்தோ ன்றுமால்.

(௭)

நறவவிழ்ந்தநறுமலர்தோ றும்வண்
டுறவருந்தி ‡ யிரூலுற்றொடுங்கீமா
லறவர்தங்களாத் தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன் னுதல்போலவே.

(௮)

வாவிச்செங்கமலங்களில்வல்விருண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டினங்குயில்
கூவத்தண்மதுக்கொள்ளைக்காண்டுண் ணு மால்.

(௯)

பெடையொடுற்றுப்பிரிவில்பைங்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர்பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவேலளிபோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே

(௧௦)

§ சேலுலாவத்திரியுநதிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர் த்தலைச்
சாலிகீடித்தழைத்துவிளையல்
காலினோடிக்கடிதுவிழுமரோ.

(௧௧)

வரிக்கயல்செங்கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மலரம்பினைமேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறைமென்னடைப்புள்வயல்
செருக்குவின்மதன்செங்கைநிக்குமால்.

(௧௨)

நளர்கடற்றுயிரூணன்மன்னுருக்
கொளவளிப்பவர்கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்குமிடமெனவண்டினம்
குளமனைத்துங்குடவளைமொய்க்குமால்.

(௧௩)

* அமர்மதி என்றும் பாடம்.

‡ இரூல்-தேன்கூடு.

§ ஆற்றுக் காற்பாய்ச்சற் சிறப்பு.

வேறு.

தாழ்ந்தோருயர்வரென்றுமிக வுயர்ந்தோர்தாழ்வரென்றுமறஞ்
சூழ்ந்தோருரைக்குமுரைகண்டா மதில்சூழ்கிடந்ததொல்லகழி
தாழ்ந்தோரனந்தன்மணி முடிமே னின்மன்றுயர்ந்துதடவரையைச்
சூழ்ந்தோர்வரையினுதிப்பவன்றூட் கீழ்நின்றதுபோய்ச்சூழெயிலே. (கச)

சொற்போர்புரிவர்நான்மறையா மங்கமுணர்ந்ததொழுகுலத்தோர்
விற்போர்புரிவர்கெடியசிலை யிராமனையவிமல்வேந்தர்
பொற்போர்புரிவர்பிற்பொருந்ந் தம்போற்பேணிப்புரிவணிகர்
நெற்போர்புரிவரநகரில் வேளாண்குலத்துநெறியினரே. (கரு)

உடுப்போர்க்குடுக்குந்துகில்களாலுண்போர்க்குண்ணும்பொருள்களாற்
றொடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களா லணியோர்க்கணியுஞ்சுடரிழையா
லடுப்போர்க்கெடுக்குமனைகளாற் குறைபாடுடையதன்றதுதான்
கொடுப்போர்க்கிரப்பாரில்லாத குறையொன்றுளதுகூறுங்கால். (கசு)

ஈசனளித்தவொருகோட்டி யானைக்கியரங்களிணையாயின்
வாசவனைத்தாங்கீரிருகோட் டியானையெம்மைமரணுமெனும்
பாச்வரம்கால்யானையொடு பாண்டிலிழுக்கும்பகடியரிற்
தேசினிரதப்பரிசிறந்த வென்னும்பரிக்கெடுவகலா. (கௌ)

மறையுங்கலைகள்பற்பலவு முழங்குமொலியுமங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழாமியம் பொலியுங்கரியும்பரிமாவ
நிறையுந்தெருவிலோடுமணித் தேரினொலியுநிறைகடவி
னறையுந்திரையிற்சென்றுவிசும் பமார்செவியினடைந்திடுமால். (கசு)

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடிய தோண்மாதுமையைவிடைகொண்டு
பேசுமகன்றுவரற்கரிய கலைமலையைப்பிரிந்தெய்தித்
தூயமனமுங்கலங்கவருந் தவர்வேள்குவவுத்தோள்வீங்க
மாயையிறந்தவனவசைமா நகரின்வளத்தையார்சொல்வார். (கசு)

அந்நகராசின் சிறப்பு.

வேறு.

இம்மாநகரிற்காசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாதரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிற்தையைத்தோளில்வைத்தோன்
கைம்மாறுவேண்டாமழைபோன்மமகாரனென்பான். (20)

திரைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கோடிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுநின் றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாரம்ற்பொருந்துதோளான். (உக)

இரப்பார்வரினோடி ஞாலமெளியதன்றிக்
கரப்பார்காக்கும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருரைக்குமுரையாவும்புகழில்வைத்தோன்
றரைப்பாலுவமையிலயாகத்தருக்கிவாழ்வோன். (உஉ)

அவன் மனைவி சிறப்பு.

அன் னான்மனைவிவணர்வார்குழலையேவற்கண்
மின் னார்மருங்குறளர்ந்தொல்கிமெலியவிம்மிப்
பொன் னார்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்னா
ளின் னொழுதமொழிமோகினியென்னும்பேரான். (உங)

ஒன்றானம்பன்மருங்காயிழையுய்த்தமாயை
குன்றாதவாற்றன்முனியோருளங்குன்றமாறு
பொன்றாதபொற்பிங்கிவள் * பூங்கருப்போந்துபெற்றா
ளென்றலிவளுக்கிணையாவினியாரைச்சொல்வாம். (உச)

அவ்விருவரும் மகவுக்கீர்க நோற்றமை.

வேறு.

இம் ‡ மமகாரனு \$ மோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல் வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையி னொருரெய்தி
மெய்ம்மலிநோன்பு விளைத்தனரன்றே. (உரு)

மோகினி கருப்பமடைதல்.

முன்னியநோன்புசெய் மோகினிமாதின்
றன்னுதரத்துமை தண்ணருளாலே

* பூங்கரும்பொன்றுபெற்றாள் எனப் பிரதிபேதமுமுண்டு.

‡ மமகாரம்-எனதல்லதை எனதாகக் கோடல்.

\$ மோகம்-பிரியமல்லாததைப் பிரியமாகக்கோடல். இவ்விரண்டை
யும் ஆண் பெண்ணாகக் கற்பித்தது, இதிகாசமாக்கவேண்டி.

மன்னியன்மாரன் வலப்புயமாடக்

• கன்னிகை * மாயை கருப்பமடைந்தாள்.

(உசு)

கருப்பகாலகீதறி.

முத்தணிகொங்கை முகங்கன்கறுத்தாண்

மெய்த்திருமேனி விளர்த்துநரம்பு

பைத்தனமீது பரப்பவிருந்தாள்

• பெருபத்துயில்கொண்டு புளிக்குமுவுந்தாள்.

(உஎ)

கருவுயிர்த்தமை.

இன்னணமையிரு திங்களிருந்து

பின்னரு ‡ மோகினி பெண்மகவீன்றா

டன்னிகர்கின்ற § சலஞ்சலமொன்றிங்

கின்றொளிமுத்தினை யின்றதையொத்தே.

(உஅ)

பிறந்துழிவிழர் வேடுத்தமை.

சங்கொடுதண்ணுமை சச்சரிதாளம்

வங்கியம்வெந்துடி வார்முரசங்கண்

மங்கலமங்கை மகப்பெறுநாளி

லங்கசன்வெம்முடி சென்னவதிரந்த.

(உக)

தூண்டொளிபோன்மக டோன்றவுவப்புற்

ருண்டகைமன்னவ னந்தணர்கொள்ளப்

பூண்டிகின்மாமணி பொன்னிலமற்றும்

வேண்டினயாவும் வெறுப்பவளித்தான்.

(உ௦)

அப் போது மன்மதன் செயல்.

வேறு.

இங்கொருமாயையென்னு மெழின்முளைதோன்றலோடும்

பொங்குறுமுவகைநெஞ்சம் பொறுக்கலனாகியெய்யும்

வெங்கீணமழையுந்துவு மென்மலர்மழையுமொன்று

வெங்கணுமதனவேணின் றிடையறச்சொரிந்தானம்மா.

(உ௧)

* மாயை-பொருளல்லதை பொருளாகக்கொள்ளும் மயக்கம்.

‡ இவ்விருவர்பாலு மாயை யுதித்ததெனல் மமகாரமு மோகமும்
மேலிட்ட அவதரத்தில் உதிப்பது மாயையெனக் குறிப்பிக்க மோகினி
பெண்மக வீன்றாளென்றார்.

§ சலஞ்சலம்-வலம்புரிச்சங்குகள் ஆயிரத்தாற்சூழப்பட்ட சங்கு.

அப்போது தவஞ்செய்வோர்க்கு நேரிட்ட இடையூறு.

கண்ணகனிலத்தகங்கைக் கரையிலுமுழையிடத்தும்

* புண்ணியவனத்துமெய்திப் புற்றுமாய்மரமாயுற்றுந்

தண்ணிபபுனலிற்றீயிற் சார்ந்துமுண்டியிறுந்தும்

பண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம் பதைத்தனமயவின்முழ்கி

(௩௨)

• அவர் அதற்குக் காரணமாராய்ந்திருந்தமை.

ஐம்பெரும்பூதமெல்லா மடுக்கழிந் ‡ தொழியும்போதுங்

கம்பமினமதுநெஞ்சங் கலங்கியதென்னைகொல்லோ

வம்புறு † செயலீதிங்கு வந்தவாறெவ்வாறென்னைச்

செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால் செய்தவரிருந்தகாலே.

(௩௩)

துருவாசர்வருகை.

தளர்த்துழியுதவுங்கல்வி தானெனத்துருவாசப்பேர்

கொளுந்தனிமுனிவர்கோமான் குறுகலுமுனிவரெல்லா

முளங்கனிவரின்மேத்தி யுயர்தவிசிடையிருத்தி

வளங்கெழுமலர்கடுவி வந்தனைசெய்துசொல்வார்.

(௩௪)

முனிவர்கள் வினா.

என்றுமெம்முள்ளமெல்லா § மெழுதியவிளக்குப்போல

நின்னிடுமின்மென்கொல்லோ நிலைதடுமாறாநின்ற

தென்றன்முனிருந்தசெய்ய சிறுசுடர்போலவைய

நன்றிதையுணருமாறு நவின்றருள்செய்தியென்றார்.

(௩௫)

துருவாசர் விடை.

சங்கரியொருகுளாற்றன் தமோகுணவடிவமாயை

மங்கையைவிடுப்பவன் னாள் வனவசைநகரிப்பிள்ளைத்

திங்களினுதித்தாளின்று செய்தவக்கிழமைபூண்ட

ருங்கணெஞ்சதனாலாற்ற லுடைந்ததென்றவனுரைத்தான்.

(௩௬)

அதனை அங்கீகரித்தமை.

அருந்தவமுனிநீகூறிற் றுண்மையேயன்றியெங்கள்

பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம் பிறழ்தற்கேதுவில்லை

* புண்ணியவனம்-நைமிசமுதலியன.

‡ ஒழியும்போது-பிரளயகாலம்.

† செயலீதிங்கு எனப்பிரதிபேதம்.

§ எழுதியவிளக்கு - சித்திரதீபம்.

யிருந்துனம்வருந்தியாய்ந்த வெம்மிடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம் பார்வருகையினுலென்று.

(௩௭)

அதனை விரித்துரை யென்றமை.

முனிவர்துருவாசப்பேர் முனிவர்கோன்றனைவழுத்திப்
பனிமீலவல்லியேவப் பட்டெழின்மாயையென்னும்
வனிகையிவ்வுகில்வந்த வாறுவிரித்தியாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோது கென்றலுமவனுரைப்பான்.

(௩௮)

அவ்வாறு விரித்துரைத்தமை.

கயிலையோலக்கத்தூற்ற கண்ணுதலல்லமன்ற
னியல்பினையறிதேற்றா யென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியலறிவென்று மாயையேவிளக்கைக்காண்பான்
பயிலிருளினேவிடுத்த பரிசெனவிடுத்தாளன்றே.

(௩௯)

அவ்விடையுறு நீக்குமாறு கூறினமை.

காரணமிதுவேயெங்கோன் கைலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வரற்கித் தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்த மயக்கமல்லமனென்றிட்ட
போணிகலுமுன்றன்னை நினைந்திடிப்பெயருமன்றே.

(௪௦)

பிணிகபவேண்டில்வாழ்நாட் பெரிதுறவேண்டிற்செல்வ
மணிகரவேண்டிற்கல்வி யறிதரவேண்டில்வானம்
பணிகரவேண்டின்புத்திப் பயன்பெறவேண்டிலென்று
மினையறுமல்லமப்பே ரெந்தையையினிப்பொன்று.

(௪௧)

புகன்றவருளத்திற்றுன்பம் போக்குபுதுருவாசன்றா
னகன்றுதன்னிடத்தையுந்தா னன்றுதொட்டருந்தவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளல்லமன்றின் மலரடிமனத்திற்றங்கி
யுகந்தவன்புகழாய்வந்த வாரெலாமுரைக்கலுற்றார்.

(௪௨)

மீனவர்துன்பம் நீங்கியிருந்தமை.

நெஞ்செனுமகலிலன்பா நெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுச்சி பற்றிடவல்லமப்பே
ரஞ்சுடரிலகவேற்றி யருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருளகன்றிருந்தார் தொல்லையுமாதவங்கள்செய்து.

(௪௩)

மந்தாகிரிப்பேர்பெற்ற மத்தெறிகடல்போலையர்
சிந்தனைகலங்கிமெல்லத் தெளிந்தமைதெரிந்துரைத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவன்றே மாதவர்மனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன் மகடிறம்விளம்பலுற்றும்.

(௧௪)

தந்தை நாமகாண் முதலிய செய்தமை.

காந்தம்வலியுயிரும்புபோற் கண்டன்தேனெடுமப்பிணித்து
நேர்ந்தமனமோரணு வென்ன னியாயமன்றென்றம்மனத்திற்
போந்தவாசைப்பெருங்கடலைப் புகட்டுமகளைக்கண்டுவந்து
வேந்தன்மாயையெனுநாமம் விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான்.

(௧௫)

மோகினி மகளை வளர்த்துமை.

மாயைப்பெயர்கொண் மகளைநறு மஞ்சடியிர்ந்துகணைக்காலி
னையக்கிடத்திராட்டி யிணைக்கணுந்திரீருதி
நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்து நெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழவி
வாயிற்றிவலைகொடுதெய்த்து * மண்பொட்டணித்துநீறிட்டு.

(௧௬)

கண்ணிற்கமையமையெழுதிக் காற்குச்சதங்கைபொற்றண்டை
நண்ணப்புனைந்துபொன்னரைஞாணடுவிப்பூட்டிப்புலியுகிர்சேர்
வண்ணப்பசும்பொனணிமார்பில் வுணந்துசிறு மென்றொடிசேர்த்திப்.
பெண்ணிற்காசிரிநுநுதற்பொற் பிறைமேற்சட்டிபொன்றணித்து.

(௧௭)

போக்கும்பொருளாற் † கண்மிச்சில் போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
தூக்கும்பவளக்காற்பசும்பொற் றொட்டின்மலியக்கிடத்தியே
பார்க்குஞ்சுவைவானமுதமே பார்வேந்தணியேயென்றுயரந்
தீர்க்குங்கரும்பேகண்மணியே திருவேயென்றுசீராட்டி.

(௧௮)

மிடியனொருசெய்யாளனச்செய் விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்கல்விவிரும்பினோன் பாடம்போற்றமதுபோல
வொடிவில்செங்கோன்மனுவேந்த னுலகம்புரக்கு முறைபோலக்
கொடியனோன்புசெய்தின்ற கொடியைவளர்த்தாண்மோகினியே.

(௧௯)

மாயை வளர்த்துச்சிறப்பு.

கள்ளமாயைதன்னெழில்போற் கண்டதில்லையென்னமிக
வுள்ளம்வியந்துதலையசைப்ப தொப்பவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
மெள்ளவிரலொன்றனைச்சுவைத்து மிளிர்பூஞ்சதங்கைத்தாளுதைத்து
விள்ளுமலர்வாய்குவித்தமுது மீளநகைத்துங்கிடக்குமால்.

(௨௦)

* மண்பொட்டு - சாந்துப்பொட்டு.

† கண்மிச்சில் - கண்திட்டி.

மாயைகவிழ்முகங்கவிழ்ந்த மதனனிர்ந்தானவளிருப்பப்
போய்சிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான் பொன்னொலியன்பாவையெழ
மேய்வனங்கவேண்டந்தான் வேந்தன்பயந்தமகண்டப்பத்
தூயதவஞ்செய்தைந்தவித்த துறவினோர்பாலோடினான். (௫௧)

குழலும்யாழுமினியவெனக் கூறவண்ணமென்கனிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடற்கின்ப முருவவோடிமேல்விழுந்தும்
விழையுமமிழ்தின்மிகவினிமை விளைய நுகருஞ்சுவையடிசில்
செழியிசுகிறகையாலனாந்துஞ் செய்தாண்மோகமீன்றோரை. (௫௨)

பரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப் பற்றவந்தமதியாற்றன்
னுருவநிலைப்பற்றினைந் தோடியோடிக்கலுழ்ந்திடுவான்
பொருவின்மதியமேன் முனிந்து பொங்குமழலைவீசாமன்
மருவியுறவுகொள்வான் போல் வாவாவென்னவழைத்திடுவான். (௫௩)

மாயை பெதும்பைப்பருவ மடைந்தமை.

மாதிப்பரிசுதந்தைதாய் மகிழவளர்வுற்றாசிருந்த
நீதிக்கிழவளிதப்பவவ னெரிசேரிளஞ்சேயவன் றவிசின்
மீதுற்றதுபோன் முன்முனைத்த வெண்பல்லிழவேறெயிறு திப்பப்
* பேதைப்பருவங்கடந்துமேற் † பெதும்பைப்பருவண்ணினான். (௫௪)

அப்பருவச்சீறப்பு.

செய்யவல்லகம்மியன்செய் சிங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்
பையவந்துமணிமௌலிப் பார்வேந்திருக்கும்பரிசுபோல்
வெய்யகுதம்பைவளர்த்தகல விழுநீர்வள்ளைக்காதினிடைத்
தூய்யபசும்பொன்மணிகுயின்ற துணைத்தோடமையத்தோன்றினான். (௫)

பருவத்தின் வளர்ச்சி.

மட்டுக்கணைவேளாணாக வளர்த்தகுழந்தாடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுநம்பாஷ்குளத்திற் கடுவும்விழிகள்சிறி துற்ற
முட்டித்துறவாம்பறவையையன் முடியிற்படுதன்மெல்லமறைந்
தெட்டிப்பார்ப்பவெனமுகங்கொண்டெழுந்தமார்பினிள முலைகள். (௫௬)

அன்னநடையுன்னமிலா வையார்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிநடக்குகடைகற்றான் கரும்புகசக்குமொழிபெற்றான்

* பேதை - ஏழாண்டளவிற்று.

† பெதும்பை பன்னிரண்டாண்டளவிற்று.

மன்னுமலர்வீழ்சுரும்பினைய மைந்தர்பார்வைக்குறிப்புணர்ந்தா
டன்னையரியனெனவறிந்து தானே மனத்திற்றருக்குற்றான். (௫௭)

இந்தக் * கன்னிமதிமுழுநோக் கெய்திச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்த தக்கவரவின்வலிசார்ந்து
முந்தைக்கொடிமீனத்தலைவன் முனிவராகும்பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக் கருப்புச்சிலையிற்றொடுத்தனனால். (௫௮)

மங்கைப்பருவ மடைந்தமை.

பாகமாகப்பொங்கியெழும் பதமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோக்மாயைதன்புருவ முன்னிமுடிவேந்தயனுமா
லாகுமாடமொன்றுபுரிந் ததன்கட்கல்விப்பலவும்
போகுமாதர்பலர்குழப் போற்றியிருப்பச்செய்தனனால். (௫௯)

அவள்பொழுது போக்குறைத்தமை.

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணி மாடநண்ணுபு
பாத்தொடைபற்பல பயின்றுந்தந்திரி
நாத்தனியாழைமா ணுக்கனென்றுதான்
பேர்த்துளர்விரல்களாற் பேசுவித்துமே. (௬௦)

அங்கொருமடவர லதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்சிலரிசை மரபிற்பாடுறக்
கொங்கவிழ்மலரளி குமுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற் பாடியாடியும். (௬௧)

வருமுலையிறைக்கிணை யாகவந்துறக்
காமெனுமேவலன் புடைக்குங்காட்சிபோல்
விராமலரோதிமேன் மீஞிறிரைந்தெழப்
பருமணிகுயின்றமென் பந்தடித்துமே. (௬௨)

பூந்தொடைவார்குழல் புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தமுநானமுந் தயங்கப்பூசியு

* கன்னியிலிருக்கிற சந்திரனது முழுப்பார்வையும், அங்காரக பல
மும், சிங்கத்திலேயிருக்கிற இராகுவலியுமாகிய கோசாபலன் பார்த்துப்
போர்க்குச்செல்லுகிற அரசாது செய்திதோன்ற; மன்மதனும் முனிவ
ராகும் பகைவரை வெல்ல நாட்பார்த்து மலரம்புகளைக் கருப்புச்சிலையில்
தொடுத்ததாக உருவகப்படுத்தினார்.

மேந்திழைபலவுறுப் பிசையத்தாங்கியு

மாந்துறுசுவைபல வகையமாந்தியும்

(சுந)

தீங்கனிபாலொடு செம்பொற் * பஞ்சரம்

தாங்குறுபைங்கிளி யூட்டித்தன்மொழி

பாங்குபயில்வுற வளித்துங்கற்பகப்

பூங்கொடியனையவன் பொழுதுபோக்குநான்.

(சுச)

மணத்தலைவனைத் தேர்தல்.

தென்னவன்செம்பியன் ரோன்கொங்கண

மன்னவன்மாளவன் மகதநாட்டிறை

யென்னுமிங்கிவர்தமு ளியாவர்கண்ணதோ

கன்னிதன்மணவனைக் கடனென்றுன்னியே.

(சுரு)

ஆய்ந்திருந்தனன்மம காரனாயிடைப்

பேர்ந்தன்னவன்குரு வாகப்போற்றறுஞ்

சாந்த † வாங்காரனாற் தகுதிப்பேரினோன்

வேந்தனுமெதிர்கொளீஇ விதியற்றாழ்ந்தனன்.

(சுசு)

மன்னவன்வந்தன மரபிற்கொண்டவன்

கன்னிதனெழினலங் காணப்போயினா

னன்னவனெதிரநடந் தாரியன்றினைச்

சென்னியின்வணங்குபு சிறப்புசெய்தனன்.

(சுசு)

† மாந்தளிராலிலை வயங்குகோங்கரும்

பேந்தெழின்மரைமல ரெய்தியற்புதப்

பூந்துணர்வல்லினேர் பொன்னைக்கண்டவ

னோர்ந்தனன்காரண மாதென்றுன்னியே.

(சுஅ)

மாதாருவறுகுறி மதித்தறிந்தவ

னொதவொடுமுடி யரசைநோக்கினின்

கோதையையார்கொலோ தோளிற் கொள்பவ

ரோதுகவென்றலு முரைத்தன்மேயினான்.

(சுசு)

உணர்ந்திலனடியனே னொருநங்கோதைதன்

மணந்தனக்குரியவர் மனிதர்வானவர்

சுணங்களுளொருவரைக் கருத்திற்றேர்ந்துநீ

யிணங்குறவெனக்கிவ ணியம்புகென்றனன்.

(எ௦)

* பஞ்சரம் - சுரு. † அகங்கார வழித்தாய் மமகாரம் நின்றவின் ஆங்காரனைக் குருவென்றார். † மாந்தளிர் முதலியன ஆகுபெயராய் மேனிமுதலிய உபமேயப்பொருளைக் குறிக்கவைத்தமை யறிசு.

* கொங்கவிழ்தொடையினாய் கூன்கொக்கன்றுவான்
கங்கையையடைவது கடவுளன்னமே
மங்கையையணைபவர் மனிதரல்லாநஞ்
சங்கரனையிவ டலைவனென்றனன்.

(கக)

‡ மாலுநான் முகனூரா டரியவள்ளிவ்
வேலுவார்குழவினாட் கெளரியேனுவென
வாலமார்மிடற்றி னோ னன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நனுகுமீ துண்மைக்கூற்றென்றான்.

(எஉ)

மாயைகீது உபதேசஞ் செய்தமை.

இன்னணமாசனோ டியம்பிமாயையாங்
கன்னியைவிளித்தவள் கருத்திணங்குறச்
செந்நிலைதனையுப் தேசுத்தேகினான்
றன்னிகர்குருபரன் றனதிடத்தரோ.

(எங)

குருவருண்மொழிநெறி கொண்டுமாயைதான்
வரவனவசைநகர் மதுகைநாதனைப்
பரவினளருச்சனை பயின்றபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங் கடைப்பிடித்தரோ.

(எச)

மூன்றாவது,

மாயையினுற்பத்திகதி

முற்றிற்று.

கதி-ங-க்கு திருவிருத்தம் - கருள.

* கொங்கு - வாசனை, வான்கங்கை - ஆகாயகங்கை. ‡ மாலும்
நான் முகனும் நாடரியதெனவது வராகமும் அன்னமுமாகித் தேடிடறி
யாததனை. அது “விஷ்ணுவை வாராகம்” எனவும், “ப்ராஹ்மாவை
ஹம்சோபூத்வா” எனவும் வருடம் இருக்குவதே வசனங்கள் மகா
னறிக.

மாயைபூசைகதி.

பதியைமேவுறுங்காதனெஞ் சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறை வரிவிழிமாயை
யுதயகாலையிற்பூசைசெய் நாட்களுளொருநாள்
விதிசையோதுவன்குலிமனத் தவர்கொளவிரித்து.

(க)

தூரியோதய வருணனை.

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர் குவளைகண்மெலிய
முதிர்விற்பூணிளமுலையெழின் மாயைதன்முகமா
மதியைச்சேர்தருவரிக்கருங் குவளைகண்மலரக்
குதிரைத்தேரவனெழுந்தனன் குணதிசைக்குன்றில்.

(உ)

அணையகாலையிலன்னமென்றாவி டெய்கணைமேற்
றனியண்மாமயில்போற்றியின் றவடுயிறணந்து
வினையினான்மலி யஞ்சனச்சாலையுண்மேவி
யினியவாசநீராடினன் சேடியுரேத்த.

(ங)

மாயையின் அலங்காரச் சிறப்பு.

விலைவரம்பறியாமணிக் கோவைகுழ்விளிம்பு
கலையணிந்தொருதலை முலைமேலவங்கரித்தான்
முலையொடுந்துகில்கண்ட நாண்முதற்றொடர்ந்தன்றோ
விலைகுறுங்கலைவல்லவர் கடபடாமென்றல்.

(ச)

மணியமைந்தபொற்பாதுகை யொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவழிந்தசெந்தாமரைப் பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத் தணைமிசையயர்ந்தாள்
பணியணிந்திடுமங்கைய ரடைந்தனர் பலரே.

(ஈ)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
நாரவாமலர்க்குழற்சடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேனெடுங்கண்ணிதன் முதுகுறவிடுத்தாள்.

(ஊ)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபேரவ
முன்னமார்தருகடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்

கன்னிவாணுதன்மிசைக்கதிர்பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள். (௭)

* ஒதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலகவெண்மதிக்குப்
போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வகிர்ப்பொருந்தச்
சோதிமாபணிச்சுட்டியொன்றொருத்திதூக்கினளால். (௮)

† வேனலம்பதிகொலைவிடமூட்டியவெவ்வேன்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவாலாற்
றானதன்பகைதனைத்துனைகொண்டுநந்தகைபோற்
பானலஞ்செவிமிசையணிந்தனளொருபாவை. (௯)

அடுத்தமா தவமழிமினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுத்தவோலையைக்கண்கடம்மேற்பழிவிளம்பிற்
கொடுத்தவேண்மிசைநிந்தைகூறுதற்குவைத்திருத்தல்
கடுத்தவாழ்தரவொருத்திபொன்னோலகாதணிந்தாள். (௧௦)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசார
மன்னியங்கதுநிகரவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிறந்திடுவேனென ‡ ஞான்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்திவின்றிட்டாள். (௧௧)

கற்றையங்குமுனறுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்றிலகுபூண்டிடித்தையொப்ப
விறறயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவால்புனைந்தாள். (௧௨)

§ கன்னியத்தனம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளைபலகாக்க
லின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபுவை. (௧௩)

ஆயுமின்சுவைதரச்செலுங்கையுடனடித்து
வாயினொண்கவின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்கையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
டுயசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (௧௪)

* ஒதி - கூந்தல். அறல் - கருமணல்.

† வேனலம்பதி - மன்மதன்.

‡ ஞான்றுகொள் முறைமை - தூங்குதலைக்கொள்ளுந்தன்மை.

§ கன்னியத்தமென்பது முதல் உற்றது என்பதுவரையில் சிலேடை.

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனநடக்கிற்காக்
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்துடுதற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற் புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை.

(௧௩)

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
ஓயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலேவேய்ந்தாண்
மாயைமீங்கைதனல்குவினொருதிருமடந்தை.

(௧௪)

கறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிரிதரமணிமருங்கிடல்போ
ஹுதவத்தினரறிந்தனரோடவொண்ஹுதற்கு
நறுமலர்ப்பதத்தணிந்தனன்சிலம்பொருநங்கை.

(௧௫)

கூடைமென்மலர்மணத்தினாலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்முன்னுக்குழ்தல்போலினொருக்கண்பரப்பத்
தேடரும்பொருளணையவடகுறுநறுந்தேய்வை
பீடுறுங்குவிமுலைக்கணிந்தனளொருபேதை.

(௧௬)

நின்றன்விம்பமேநினக்கெதிரன்றிவேறில்லை
யென்றுகண்கொளத்தெளிந்தபேராடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெறுங்குவிமுலையவளெதிர்கொடுங்குழைமேற்
சென்றுசென்றுபாயரிமதர்மழைக்கேணூர்தெரிவை.

(௧௭)

வீரவேள்வனையாதசெங்கரும்பவன்வல்லி—
ஓரிமேலிடாமலர்மறுவிலாநகைமதியங்
காருருதவின் கடற்பிறவாதவின்னமுகம்
வேரிலாதபூங்கொடியெனவிளங்கினண்மாயை.

(௨௦)

மாதரிவ்வகையணியலுமதுகைநாயகன்றன்
பாததாமரையஞ்ச்சீனப்பொருள்களப்பற்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினிநிகரிலெம்பிராட்டிப்
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள்.

(௨௧)

மாயைபூசைசெய்வான் போதல்.

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனன்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
டுயிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்துழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம்.

(௨௨)

பொன்னிலங்கியசிலிகைமுன்கொணர்ந்தனர் பொறுப்போர்
மன்னியங்கதையேறினன் மதர்விழிமாயை
சின்னம் வெண்பணிலம்பணை தண்ணுமைதமிழை
முன்னிரைந்தனமதியெழக்கடன் முழங்குதல்போல்.

(௨௩)

ஆன்றிரட்டுறுங்கண்ணன் வாய்க்குழலிஃதணிபுண்
மான்நிரட்டுறுமெனக்குழலூதினர்மலர்விற்
கோன்றிரட்டியவமுதனையாண்முனக்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனுமுருக.

(௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்றூழ்ந்தவர்மாவி
னுயர்ந்தமாதரானற்றிருந்தொழுக்குண்மலரை
நயந்துகுழ்தருமளியினண்ணினர்பிறர்காலா
லியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவீண்டி.

(௨௫)

வேளாளித்தனன் தன்குடையெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாளொனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவக்
காளமொத்தகண்மடந்தையர்பலரிளங்கழுகின்
பாளையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும்.

(௨௬)

காமவெந்தழன்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமசைந்தனபொய்க்கணைசொரிந்துவிற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையைவென்றவர்பூமழைபொழிந்தார்.

(௨௭)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித
மோகைமான்மதர்வண்டிமிர்ந்துமலரொலியல்
பேர்கெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துபோயினரால்.

(௨௮)

கொங்கையங்குவிழுகிழ்விழிக்கயலிதழ்க்குமுத
மங்கையுட்புயமுந்தியஞ்சுழியிலையடுத்துப்
பொங்குறுங்கவினீர்பெருகாற்றினைப்புரையு
மங்கலந்திகழ்வுறுமணிமாளிகைமறுகு.

(௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கிடுடைணிகலன்சளின்சிற்றெலிதாமுங்
கொங்குலாமலர்த்தொடையளியிசைசுளுங்குழமிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறுளிபெருகுதல்போன்று.

(௩௦)

துன்றுபெண்படைசூழ்வரமாயையந்தோகை
வேன்றியங்கனன்மழுவினோன்விழியினல்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவலிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றான். (௩௩)

மாயையினுயவேள்ளத்தைக்கண்டு ஆடவர் மயங்கல்.

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல் லரிவைதன்புடை
வருமடவரலியர் வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரி யேறுபோல்பவர்
கரி நுகர்வெள்ளிலங் கனியையொத்தனர். (௩௨)

இடையொருசற்றுவா னுதல்சற்றேழையர்
படைவிழிசற்றுவாய்ப் பவளஞ்சற்றிணைக்
குடமொருசற்றிவண் கொள்ளுகொள்ளநம்
புடைபெயாறிவெலாம் போயிற்றேயென்பார்✓ (௩௩)

இனத்திடல்பாமறி வெண்பதுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன் மாற்றுநீறுதா
னனிச்செமெல்லடியினர் நுதலடித்தலும்
பனித்துடல்வெதும்புமால் படுத்தலாலென்பார். (௩௪)

தொல்லைநஞ்சுடர் துயர் சொல்லக்காத்வன்
வல்லிபங்குடையருண் மதுகைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்விழி நஞ்சுசெய்வதுஞ்
சொல்லு துமவனொடு தொழுதுகாமென்பார்✓ (௩௫)

இக்குழமகளிருள் யார்வனப்பினுன்
மிக்கவளெனத்தமை வினாவினாரெதிர்
முக்கனிகளுட்சுவை முதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கனியதனை நீ ரியம்புலிசென்பார். (௩௬)

கரும்பினுமினிய * செங்கயற்கணுரிளங்
குரும்பையும்பயன்படாக் † கோவைதன்னையும்
விரும்பினமுலகர்முன் வீணினெஞ்சகம்
வருந்துதனகைதரு மடமையேயென்பார்.✓ (௩௭)

விடங்குலாமதர்விழி விரைத்தண்பூங்குழ
னுடங்குதுலிடைப்பிறை நுதற்பொற்கொம்பனார்.

* சொற்கயற்கணுர் எனவும் பாடம். † கொங்கை எனவும் பாடம்.

குடங்கண்ணுறுமிளங் குவவுக்கொங்கைபோ
லுடம்பெலாமுடிஞ லுய்யலாமென்பார்.

(௩௮)

இவ்வணங்கருத்தழிந் திளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க் கோதைமாரொடு
மௌவலங்குழலெழின் மாயையென்பவ
ளவ்வரன்கோயிலி னருகுபோயினோள்.

(௩௯)

சிவிகையினிழிந்துதன் சென்னிதாங்கிய
சுவிகையினொடுபுகாக் கோபுரத்துள்வெண்
கவிகையனெனும காரன்கன்னி * கட்
செவிகையினணிபர னெதிர்சென்றாளோர.

(௪௦)

மாயை பூசை புரிதல்.

வேண்டியவனைத்தையு மேவன்மெல்லிய
ராண்டருகுறவமைத் தளிப்பமாயைதான்
காண்டருதுதல்விழிந் கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சினை புரிதன்மேயினோள்.

(௪௧)

ஆதியவரன்முறை செய்தருக்கிய
மாதியகொடுபர னணிந்திருந்தபூ
வாதியகளைந்துமந் திராமறைந்துநம்
மாதியைமஞ்சன மாட்டன்மேயினோள்.

(௪௨)

வேறு.

தயிலமுடனாவிடத்தைந்தையமுதநறுநெப்பாறயிர்செழுந்தேன்
வயலினெழுநரும்புடைத்துக்கொள்சாறுபழம்பிழிந்தமதுரச்சாறு
புயலளவுதாழையிளநீர்நறுஞ்சந்தனக்குழம்புபோற்றுநூலி
னியலினமைதபனயிவையொன்றன்பினொன்றுமுறையிறைவற்காட்டி.

சங்குலவுமென்னைநெடுஞ் சுடரிலவேல்விழிமாயை சாம்பற்பூத்து,
மங்கலமாகியமேனி முழுவதுஞ்சந்தனத்திரளேமலியச்சாத்தித், திங்க
ளெனுமொருசிறுகடன் முதுகிப்பியின்றதெனச் சினவெள்ளேற்றான்,
கங்கைமுடிமீதினில்வெண் ணிலவெறிக்குறித்திலவக் கதையுமிட்டான்.

பிறைதவமுநெடுஞ்சுடையெம் பெருமானேச்சாரந்துதர்ப்பப் பிராந்
திமேவ, † நறைமலர்மென்றொடைமாலே பவ்வனைந்துகூர்ங்கோட்டு
நால்வாய்ச்சிற்றக், கறையடியிருரிசுமந்த திருமேனியழகுறதுண் கலை
புனைந்திட், டிறைவனெனும்பணிநாண வவிர்த்தணிப்பூண்பற்பலவு மெடுத்
தணிந்தான்.

(௪௩)

* கட்செவி கையின் அணி பான் என்க. கட்செவி - பாம்பு.

† நறுமலர் என பிரதிபேதம்.

நற்று மங்கமழ்சித்தியகல்லியாணிமணுளற்குநானஞ்சாத்திப்
பெற்று நங்கடிதவிவாக்கறிமருவுபோனகங்கள் பிச்சையல்லான்
மற்று னென்றில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்ணிகிண்டி
பூற்று துங்கடிமலர்மென்குழன் மடவான் வெள்ளியபுமுவந்தளித்தாள். (௧)

நதியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென் சிவியியொடுவெண்கவரி நாடுமாடி,
நெறிமுறையினெடுங்கடல்போ வியுமுழங்கநின்றதவி நிமலன்மன்னைப்,
பிறைநுதலிவ்வகைபுகை புரிந்துதுதிபலசெய்து பெருகுமன்பான், மறை
புகலு மஞ்செழுத்து மறைந்துவலம்வந்துமுனம் வணங்கிப்பின்னர். (௧௭)

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீராலெழுதியமையழிந்திருப்பப்
பொன்புரையும்வடிவமயிர் பொடிப்பவிபர்வாணுதலின்பொட்டழிந்து
மின்புரையுநெடுஞ்சுடிவப்பொன்மலையினுனந்தவெள்ளமூழ்கி
யின்பினடிப்பவனென்னவந்துநடநவிலாங்கிலெய்தினுளால். (௧௮)

அரங்கினிடைநடநவிலுஞ் செயற்கேற்பவுடையணிந்திட் டரும்
பைவென்ற, குரும்பைமுலையினைவம்பு கொண்டணிந்து தவங்களெல்
லாங் கொள்ளைகொள்ளுங், சுருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை சிற்றடியிற்கை
புனையக் கற்றமாதர், சுரும்புமுரன்மல்லிகைமென் போதனையசிறுசுதங்
கை துளங்கவார்த்தார். (௧௯)

மாயைமுலைக்கிணையெனவென் முன்னுனும்வந்ததென வலக்கைத்
தாளம், போயிடக்கைத்தாளமதைப் பொருமையினுற் றுக்குதல்போற்
புடைத்தொலிப்ப, வாயுரைக்கு மொழிபோலத் தண்ணுமைசெங்கை
களால் வார்த்தைசொல்ல, மேயகலைப்பொண்ணிளர்ப்ப வெழின்மாதரி
சைபாட வீணைகொண்டு. (௨௦)

என்னொருகையொடுமற்போர் புரிகவெனநிற்பவன்போ லிடையி
னோர்கை, மன்னியுறவைத்தொருகை நீட்டியானெதிரின்று மாயை
வல்லி, கண்ணம்மதன்றனைவருக வெனவிளித்தல்போற்றழங்கக் காற்
சுதங்கை, பொண்ணினியலொருபாவை நடிக்கின்றதென்னநடம் புரிய
லுற்றாள். (௨௧)

வேறு.

தண்ணுமைவிளங்கலுறு தாளமிசையெல்லாம்
வண்ணமலர்மெல்லடி வழிச்சுதியினிற்பக்
கண்ணிணைகொள்பல்வளைய கைவழிநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள் பெயர்ந்தண்ணடித்தாள். (௨௨)

வாயுரைசெய்சொற்பொருண் மலர்க்கரமுரைப்ப
மீயுயர்விசம்பினெழு மென்புளொலியெல்லாம்

பாயொளியபஞ்சுறு பதத்துமதித்துப்

பேயொடுநடித்தவிதை பித்துறநடித்தாள்.

(௫௩)

* அந்தணனிருங்கலை யணங்கினையுமிழ்ந்தான்

செந்திருவைநேமியிதை சீயெனவெறுத்தா

னிந்திரனருஞ்சசியை யெண்ணிலன்மறந்தான்

பைந்தொடிநடிப்பநார் பட்டதெனுரைப்பாம்.

(௫௪)

பொன்னெயிலிஞென்றிய புழைக்குண்முகம்வைத்துந்

துன்னிமுனர்நின்றவவர் தோளிடையிவர்ந்து

மின்னெனநடம்புரியு மெல்லியன்மருங்கு

லென்னும்வெளிகாணிய விடர்ப்படுவர்மைந்தர்.

(௫௫)

பற்றுமனமோடியிரு பார்வையினுமெய்தி

மற்றையபுலன்களை மறந்துநடமாடும்

பொற்றொடியைநண்ணவுயர் பொன்மதிலுறுப்பி

னுற்ற † பொறிபோலசை வொழிந்தினைஞர்நின்றார்.

(௫௬)

இளங்கொடிமருங்குலவ எரிண்ணைநடிப்பக்

களங்கனியைவென்றமணி கண்டனையருச்சித்

துளிங்குளிரருந்தவ னுவந்திறையணிந்த

வளங்கெழுமுசந்தமலர் மாலையொடளித்தான்.

(௫௭)

வணங்கிமதுகேசனிரு மாலியமதேற்றங்

கணங்குமடவாருட னாங்கிடையிருந்தா

னுணங்கிழைமருங்குன்மிக நோமெனவிரைந்து

பிணங்குறுசதங்கையழு பிள்ளையினடங்க.

(௫௮)

மைத்தடநெடுங்கணின வல்லிநிகர்மாயை

பத்தியொடருச்சனை பயின்றதையறிந்தா

னித்தனுலகெங்கணு நிறைந்தவனனாதி

முத்தனருளல்லம் முதற்பெயரினானே.

(௫௯)

நான்காவது,

மாயையபூசைகதி

முற்றிற்று.

கதி-ச-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௨௧௬. ௨16

* அந்தணன்-பிரமன். † பொறிகளாவன - வளைவில், கருவிரலாகம், கல்லுமிழ்கவன், பரிவுறுவெந்நெய், செம்புருக்கு, கல்லிடு கூடை, தூண்டில், காய்பொன்னுலை, தொடக்கு, ஆண்டலையடுப்பு, கவை, கழு, புதைபுழை, ஐயவித்துலாம், கைபெயருசி, சென்மெறிசிரல், பனை, பன்றி, எழுவுஞ்சீப்பு, கணையமாம், சதக்கனி, குடப்பாம்பு, தள்ளி வெட்டிமுதலாயின.

உ
சிவமயம்.
ஐந்தாவது,

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

* நிரந்தரமடியார்வேண்டு நினைவெலாரிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன் பெயர்ந்தொருமனிதனாகி
வருந்துறுமயன்மனத்தால் வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்த புணர்ப்பினைப்புகன்றுரைப்பாம். (1)

தாமுறு நுகர்வுமவீடுந் தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலே யல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேறேரர் நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமியவினைப்பயன்றான் கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி. (உ)

கதந்தருதிருநுதற்றிக் கண்ணினுனீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்னேன் வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்ந்தழிகொழுகுமாறு முகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்ன விளமையோடழிவாய்ப்ப. (ங)

அவிர்சடைமுனிவர்மாத ரமுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினுமில்வடிவங்கொள்ளக் கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவி கூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவியுறுமிரவியென்னப் பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான். (ச)

விளிம்புநறடுக்களங்கம் வீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுங்கு வள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறுமுந்திமேற்போய் மார்பிடைத்தோன்றுரோம
மிளங்கருநரினமுண்டே லேய்க் குமென்றியம்பநின்றான். (ஊ)

† விலைவாம்பிறியாவாடை விரித்துடுத்தரையிலங்க
மலைவரும்புதியசந்த மான்மதங்காதநரமக்
கலைவரம்பறிந்துளோர்தங் கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
மலைவருங்கமலப்பொற்றா டம்பிரான்மலியச்சாத்தி. (சு)

தளிர்ந்ததண்பொழிலிற்றேமாந் தடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற்
றுளித்தலைமுகில்கவற்றுஞ் சுரிகுழற்சிகழியார்த்திட்

* நிரந்தரம் - எஞ்ஞான்றும். † இப்பாட்டு முதல் ஆறுபாட்டு
வரைக்கும் ஒரு தொடர்பு.

டளித்தொடர்மாலேவேய்ந்தவ் வலங்களைக்குறுவோர்க்கெல்லாம்
வெளிற்றுரைப்பொருள்போற்றேன்ற மென் * தலைச்சாத்தணிந்து. (௭)

களத்திடையிருப்பினுண்மை காண்குவரென்னவாவங்
† குளத்திடையாங்கிவைத்த கொள்கைபோற்றிலதந்தீட்டி
யொளித்தனிமதிதன்பாங்க ருரோணியோடொருபெண்கூட்டி
யளித்துறவுத்ததென்ன வணிமணிசெவிக்கணிந்து. (௮)

விலையிவ்வெண்டாளக்கோவை வீரசங்கிலியேயூர
மிலகுசெம்மணிப்பொன்னாழி யிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங் கனலிற்பெய்நறுநெயென்ன
மலேவினங்குருகுகேசன் வயங்குறுப்பெலாமணிந்து. (௯)

இந்திரதிருவிற்கேற்ற விலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சுந்தராகுமரங்காவா விதனைத்தான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென் றெண்ணிமானுடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண் ணுமையொன்றுநிகழ்த்தாங்கி. (௧௦)

அல்லமதேவர் மத்தளமுழக்கியது.

சென்றருண்மருகைநாதன் நிருமுன்வான்சுடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற் கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநில்கூத்தாடி மத்தளத்தொழில்கைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோ னெறிந்துதண் ணுமையதிர்த்தான். (௧௧)

உரலசைந்திடாதடுக்கி யுறியினெய்யெடுத்தயின்றேன்
குரலசைந்துதுமோர்வேய்ங் குழன்மொழிமாதர்மாழ்க்சு
‡ சிரலசைந்தாடாநின்ற சிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றி மெய்யசையாமனின்றான். (௧௨)

மாயை மத்தளவோசைகேட்டு யாரோன வினவல்.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானுணந்த சூரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்க நடித்துறுமயில்கேட்டம்மா
வித்தரைமனிதர்கையா லெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளம் வியந்திதுபுகலுமன்றே. (௧௩)

மோட்டிளமுலையீரின்ன தண்ணுமைமுழக்கங்காதற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டென் றுரைப்பவுங்கேட்டிலேமால்
வேட்டுலகனைத்துநின்று வியக்குமில்விஞ்சைகற்றுக்
காட்டியவவன்பார்கொல்லோ காண்கவென்றணங்குரைத்தாள். (௧௪)

* தலைச்சாத்து - தலைப்பாகையெனக் கிராமியமாக வழங்குகின்
றது. † குளம்-நெற்றி. உரோகணி என்பது உரோணி என மருஉ
வற்று. ‡ சிரல்-சிச்சிலிப்பறவை.

மாதர்வல்விரைந்துசென்று மத்தள * முழக்காநின்ற
சோதியைவிழியாற்றாஞ்செய் தொல்லமாதவத்தாற்கண்டு
கூதொடுபொருதுமீளுங் கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டு வந்திதுகூடறலுற்றார். (கரு)

கற்றதன்விஞ்சைபோலக் கவினுநாங்கண்டதில்லை
வற்றொழிலநங்கவேளே மேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வற்றனனொருவனென்ன வொண்டொடிவீளிமினென்றான்
மற்றவர்வீளித்துவந்து மாயைமாதெதிர்விடுத்தார். (ககூ)

மாயை அல்லாமற்கண்டு மயங்கல்.

அந்நிலை † யலமனாமத் தண்ணிலக்கண்டபோதே
செந்நிலமுருரீர்போலச் செல்விமான்மயமேயாகிப்
பொன்னவிரொருபூம்பாவை டோன்றசைவறவிருந்தாள்
கன்னல்வின்மதவேளெய்து கையிளைத்தருகுநின்றான். (கக)

மயக்குமென்பதுபோய்மாயை மயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயம்யாது வீரவேளையையாயின்பம்
மயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப் பயின்றுறைகுவைசொல்லென்ன
நயக்குமென்மொழியார்கேட்ப ஞானவாரிதியுரைக்கும். (கஅ)

செல்லுறழ்குழலீர்தேய மே ‡ பாதேயஞ்சூளால்
வல்லவரென்னவந்தோர் வலிநிலையல்லவென்னு
மல்லமனென்பேரென்று மன்புசெய்பவரிடத்திற்
புல்லவன்றொடர்பிலாம வென்றனன் § பொய்ம்மையில்லான். (ககூ)

உலகுளவிஞ்சையெல்லா முணர்ந்தவெம்பிராட்டிதன்பான்
மலைவறவிஞ்சைகற்றோர் தம்மொடுமருவியப்பாற்
செலவினையொழிந்திருத்தி செல்வமோடையெவென்ன
விலவிதமுதமன்னு ரியம்பினரிணங்கும்வண்ணம். (உ0)

தன்கனிவாய்திறந்து சாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குழுவனையமாதர் விளம்பலுமகிழ்வற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனென்றெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தை யிருந்தனஞரையாடாமல். (உக)

* முழக்கிநின்ற எனவுங் ஓக்கும். † அலமன்-அல்லமன். ‡ பர
தேயமெனற்கு பயார்த்தம்—மேலாய தேயம். அதாவது:—இனிப்
பூர்வபட்சப்படுத்தற்கியையாததேயம். எனவே சிதாகாயமெனப் பெற்
றும். § பொய்ம்மையில்லான்-பொல்வொழுக்கமில்லாதவன்.

மோகினிதவஞ்செய்தீன்ற முகிழ்முலைமாயைதன்கைப்

* பாகுவெள்ளிலையளித்துப் பரிந்தருளுமடைப்பைப்

போகியென்பவன்சிறந்த போகிபோனடித்துநின்ற

யோகிதன்காரத்தளிப்பித் துரியன்பலவுஞ்செய்தாள்.

(௨௩)

அடிக்கமலங்கன்போற்று மடியவர்வேண்டிற்றெல்லாந்

கொடுத்தருங்கருணைவள்ளல் கொண்டகோலத்திற்கேற்ப

நடிப்பவனாத்தலாலே காமவேற்றடங்கண்மாயை

யெடுத்துதவறுவதங்கை யேற்றனனிழிந்துளோன்போல்.

(௨௩)

விடைக்கொடியமலன்றன்னை விடைகொடுபுறம்போந்தங்கண்

மடக்கொடியமதவேள்வாளி மருமம்பாய்ந்துருவதைந்து

நடக்கரிதாகியம்பொ னகைமணிச்சிவிகையூர்ந்து

தொடக்கை நுண்ணிழைமருங்குற் றோழியர்கூழச்சென்றாள்.

(௨௪)

கண்ணிவெண்குடைவேந்தன்பா னடம்புரிதொழிங்கிசைந்த

தண்ணுமையல்லமன்றன் † சதுருரைத்துடனிருப்பக்

கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங் காவலனிகைவுகொண்டு

பெண்ணமுதனையமாயை பிறங்குதன்மாடம்புக்காள்.

(௨௫)

வலம்புரிவளையனந்த மருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த

சஞ்சலமிருப்பதென்னத் ‡ தமனியமணிமாடத்திற்

பொலங்குழைமகளிர்கூழப் பூந்தவ்சிருந்துவஞ்சை

நலந்தெரிபவன்போலெங்க னம்பனோடுகைவழிழைந்தாள்.

(௨௬)

நினைவவன்புணர்ச்சிமேற்று நெடுங்கனோக்கங்கனன்னா

னனிமிகுமகிழன்மேற்று நாவெறுங்கூற்றின்மேற்று

புனைமலர்வணர்வார்கூந்தற் பொற்றொடிக்கிதனானன்றோ

மனமொழிமெய்யொருங்கு மங்கையாரியரென்பார்.

(௨௭)

தீதறுகழைக்கரும்பிற் றீஞ்சுவையிரதீத்துக்

கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுங் கொள்கைபோ † னுவியின்கட்

போதுறுமதம்விடுத்துப் புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்

பேதையெம்பிரானமுத்தி பெருதுபுன்போகம்வேட்டாள்.

(௨௮)

¶ ஒன்றிரண்டொழியவாளி யுளவெலாமாரன் றூர்த்தான்

குன்றிரண்டனையகொங்கைக் கோமகளாற்றாளாகி

* பாகு-பாக்கு வெள்ளிலை-வெற்றிலை. அடைப்பை-வெற்றிலைப்,

பை † சதுர்-வன்மை. ‡ தமனியம்-பொன். † நாவி - புழுதுபுனை.

¶ ஒன்றிரண்டொழியவாளி என்றது - கிடை, கொல்லுதல், ஆகிய தொழிலைச்செய்யும் முல்லை, நீலம் என்னு மிரண்டு பாணங்க ளொழிய வென்பது கருத்து.

மின்றிரண்டனையமேனி விமலன்மேற்சாய்ந்துவீழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர் பொருந்தலாணுணரின்ருள்.

(உக)

தளரியல்காமத்தியிற் சருகுபட்டாற்றாளாகி
யுளநிகர்மகளிர்சில்லோ ருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யளிமலரளகஞ்சோர வணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளமலியணையின்மீது வாயுயிர்ப்புடெறிந்துவீழ்ந்தாள்.

(ஊ)

வேறு.

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனரு ணுமம்புகலுமவாவாலு
முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலு மகளிர்க்குணர்த்துமுளத்தாலு
வெள்ளப்பவளவாய்திறந்து வீடேதலமன்மேவுதற்குப்
பிள்ளைப்பிறைவாணுதன்மடவீ ரென்றாள்பிறரைவென்றானே.

(ஊக)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற் றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறந்தபொழுதேயுயிரளவாய் நின்றதென்னும்பெற்றிமையை
யறிந்துமகளிர்நின்கருத்தை யறியவுணர்த்தினல்லமற்குச்
சிந்தமனையொன்றளிக்குதுமென் றுரைத்துப்பின்னுஞ்செப்புவார்.

(ஊஉ)

காமமுனையோன்றிற்றுனக்கென் றெங்கள்கருத்திற்கேரன்றிற்று
வாமமணிமேகலைமருங்குல் வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
யாமுரினதுநெஞ்சகமும் வேறலேநின்னிடயத்திற்
* சேமமதனைநாணுமற் செபுகென்றாதிருந்திழையார்.

(ஊங)

கன்னித்தன்மையழியுமெனு நாணுமலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகனென்னும் பெருமைதானு † மத்தளிகன்
றன்னைப்புணர்ந்தாளென்றுவருந் தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயை யொன்றுமுரையாதிருந்தனளால்.

(ஊச)

இறைவியொன்றுமுரையாமல் வாளாவிருப்பவேவல்புரிந்
துறவினின்றசகலையெனு மாதுபிராட்டியுரையொடுதான்
பிறவுமின்றுவேறுபட்டா ளென்னேபெண்ணையறியேனென்
றறிவுகலங்கியொருவுகலா விலாசியணங்கைவினாவினாள்.

(ஊட)

இனியான்மறைப்பதென்கொனாமக் கின்றவந்தவல்லமனாந்
தனிகாயகன்பேர்ழகென்னு நறையுண்டதரியாமற்
கனிவாய்மட்டந்தையுளமழிந்தா ளென்று ‡ விலாசிகாட்டுரைக்க
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண் டிருந்தான்மாயைமுகங்கவிழ்ந்து. ( )

* சேமம்-வைப்பு ; கருத்து. † மத்தளிகன் - மத்தள முழக்கு
வோன் ; அல்லமன். ‡ விலாசி-கலாவினாசியென்னுந்தோழி.

மாயையிடையையுள் ண்முலையான் மற்ரைமாதர்போலென்று
தூய * மதிஞரனுமிதித்துச் சொல்லுமருங்குற்றோகைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்ற வாளாவிருப்பக்கண்டுமய
லாயினுடையளெனமாத ரறிந்தா ட் ரருத்தாபத்தியினல்.

(15.6)

வல்லியுள்ளமறிந்தனயிம் மாயைதனையும்மயக்கவல்ல
வல்லமன்மன்கருத்தையினி யுறியேவண்டுமென்றவர்தாஞ்
சொல்லவொல்லமதமரானி யென்பாள்யானத்தோன்றிறனை
மெல்லவுள்ளமறிவலெனச் சென்றாள்வினோதவிமலன்பால்.

(15.2)

மங்கைவருமவ்வாயைநிற் தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
 றங்குமனையிற்சென்றிருப்ப னுங்கடலைவெனத்தேடிற்
 றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட் செவ்வாய்த்திருவேசெப்புகவென்
 றெங்கடலைவனியம்பமத மானியியம்பன்மேமினன். (ந

(五五)

வீடுபுறவீடுவெண்டற்கு வையவெதுவிளங்குமணி
மாடநினைதேயிவனுறைக வரசர்கோமான்மகரிதய
பீடமதனிவனேவிடா திருத்தியிருந்தான்பிரிவறீ
கூடவறையுமவிரூப்புகடைய ளென்றாள் குறிப்புவெளிப்படவே.

 $(\mathcal{F}\mathcal{O})$

ஒன்றுமில்லேனான் விர மிகவுமுடையீரும்மிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாகியறியாவிக்கிந்தனயா
னன்றிமகளிரீயிர்நான் மைந்தனென்றாலடாதம்மா
வென்றுமுங்களுடனுறைவென் நெந்தைநகைகொண்டியம்பினன். (சக)

(சூக)

நள்ளாதொழியினன்றியவ ண்டாளாயிற் பினைப்பேதங்
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனி லுயிர் போற் சிறப்பிற் கொண்டவுளை
யெள்ளாளென்னவேண்டிமோ வென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றான் மாற்றமறிந்தமதமானி. (

(சுஉ)

காறிற்சிற்ந்தமலாக்குழலாய் நின்சொல்லெல்லாங் \$ கவாபொருளைப்
பாரித்திருந்தேறுகிலேன் பணியொன்றொருவர்பாற்புரிவோர்
மூர்த்திருந்துவருங்காலந் துணிந்துவருதறுணிவென்ற
† னிரிக்கிணங்குமவன்போல நடித்துவிடுத்தமுவுவோன்.

(手取)

* மதிஞர் அனுமிதது எனப்பிரிக்க. † அருத்தாபத்தியாவது:—
வித்திய வுபவாசியை அவனது பாரித்தவுடலாலிரவீற் காந்துண்பாடுன்ன
றுணர்கை. அஃதிருவகைப்படும்:—திஷ்டாரூபதாபத்தி, சிரவணரூத்
தாபத்தியென. அவற்றுளிது திருஷ்டாரூபதாபத்தி. அநுமானமாவது
காரியத்தாற் காரணமுண்டெனக்கோடல். அது மூவகைப்படும். பிர
திக்கண, ஏது, திட்டாந்தம் என \$ கவர்பொருள்-பிரிவுபட்டுவரும்
பொருள். குன்றேறாமா என்றும்போல. ‡ நாரி-பெண்.

மன்னர்மன்னன்மகடிருவோ லக்கங்கர்ணுமைந்தரோ
 மின்னையுன்னுமவளல்ல டலைவனாகவுன்னினளா
 வென்னவன்னமழையாய் நுந் தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன்
 முன்னமென்னவடங்கியொழு குறுதலெனக்குமுறையென்றான். (௪௪)

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினியென்னுமாய்க்கொழுமிறையாய்
 நிற்போய்கின்றையெதிர்ந்தளவே * கரியுண்விளவினிறையழிந்தான்
 கற்போனின்றவருந்தவருந் காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
 தற்போனின்றுதடுமாற நினைப்போலிருந்ததலைவியே. (௪௫)

என்றுமங்கைகூறுதலுந் தலைவியிதயகீயறிவை
 யன்றியின்றபுதியன்யா னறிவனோவ் † காப்தமாய்
 நின்றவுன்றன்மொழிகேட்கு மதுவேயெனக்குறையென்றான்
 குன்றைவென்றகுவிமுலையான் களிப்பவெமையாட்கொள்ளுவோன். ( )

நல்லசகுனமென்னவெதிர் கண்டுவந்தாய்நம்பிகீ
 வல்லவசரர்சரர்முனிவ ரெல்லாமாயையையோர்
 புல்லினெளியளெனப்புல்ல நின்றமெனப்புன்முறுவலொடு
 சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவி பான்மீண்டனளச்சுடர்த்தொடியே. ( )

அங்குமாயைமதமானி சென்றதற்பினகந்தளர்ந்து
 மங்கைவாய்மைகூறியுடம் படுக்குமோமன்மகடனக்குப்
 பங்கமாமென்றென்னுயிரைச் சீறியகலப்பண்ணுமோ
 விற்குநானென்செய்வளென வறியேனென்னவிருந்தயர்வான். (௪௮)

என்னோவறிந்துபோயினான் சந்துபொருந்தாதெய்துமோ
 வன்னோவசரன்மகளென்ன வஞ்சியழகனகலுமோ
 வீன்னோரன்னநினைவின்றியெனையே நினைந்திட்டிருக்குமோ
 பொன்னோடுமும்வான் முகங்கண் டலதுதுயரம்போகாதே. (௪௯)

என்னப்பலவுநினைந்துமட மாயையிருப்பவிகுளைமார்
 மின்னற்கருங்கணிடைடைக் குறிகணல்லவிளங்குதலாற்
 கன்னிக்குவகைகைகூடு மென்னவிருக்குங்காலதனி
 லன்னப்பெடைபோடைந்துமத் மானிகளிப்புற்றடைந்தனளால். (௫௦)

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்து வந்தான்சென்றமதமானி
 கண்டார்மகளிரவனுள்ளம் ‡ காயோபழமோகழரென்றார்

* கரியுண் விளவின் - யானையுண்ட விளங்கனிபோல. யானை
 யென்றது யானைத்தீ என்னும் ஓர் நோய் என்பர் ஆசிரியர் நச்சினாக்கி
 னியர் † ஆப்தம் - உண்மைக்கூற்று. ‡ காயோ பழமோ வெனல்:—
 கைகூடிற்றோ இல்லையோ வெனக்குறிப்பித்தல்.

தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர் பழமேயென்றுசாற்றினான்
கொண்டாருவகையவர்மாயை யுவகையாரேகூறுவார்.

(௫௧)

மன்னனறியினென்னோமோ வறியோமிதனைமறைமினெனப்
பன்னிமகளிர் நூத்தடக்கிக் கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா
ரன்னமனையாளல்லமன்ற னுடம்பாடுரைத்தவம்மொழியே
கன்னன்மதவேளெய்தபசும் புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றான்.

(௫௨)

புனலின்வினையா * டிருந்தமைந்தர் தம்முளெழுந்துபோயேடிப்
புனலின்விழுவான் போல்விழுந்த தொளிஞாயிறுபோய்ப்புணரியிடைப்
புனலின்விழுந்துழுழ்குபுவர் தெழுவான் போலக் † குணதுகடற்
புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள் பருகிப்புதுவெண்டிங்களே.

(௫௩)

தொக்கமலம்வாய்மூடக் கள்ளுண்டிடறுஞ்சரும்பினங்கண்
மொய்க்குறமென்குவனாவாய் திறந்தமுகிறஞ்சிளம்பொழிலிற்
புக்கமணிநீர்க் ‡ கயத்திரைதேர் குருகுவின்மீன்பூத்தனவாற்
செக்கரெனுஞ்செந்தீயினிடைப் பொரிந்துதெரித்தபொரிபோல.

(௫௪)

தூயசோதிப்பகலவன்போய் மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்த மணிமென்கலாபமயிலைவா
ளையு \$ கோம்பிகண்டிசின் தூடலன்சிவப்புற்றடங்கல்போன்
மேயமலைப்பொழுதிவிருஞ் செக்கர்தோன்றிவீந்ததால்.

(௫௫)

சந்திரோபாலம்பனம். (உபர்லம்பனம்-பழித்தல்.)

காலையரும்பிப்பகலெல்லாம் போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலையலர்ந்துபொருமலொரு மாயைநாமமணியல்லி
மூலையிருந்துபுறம்போந்து விரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்திற்
பீலிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்து மதனோய்மிகவாய்பிதற்றுமால்.

(௫௬)

தால்வாயடைந்துமிகுந்தலையை மோதிமோதிச்சலித்தலறக்
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தா ளினூந்துவாழுங்கடமனையை
நீவானெழிந்துவந்தழிப்பா யென்றாலந்தோரிலையின்றிற்
தேய்வாய்சின்னோடியையபில்லா வெண்ணெயென்னசெய்யாயே.

(௫௭)

தக்கன்மகத்திலொருநூன்று தாளிற்படுகீ || தலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீ நிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய்

* இருமைந்தர்க்கு உபமேயப்பொருள் சூரிய சந்திரர். † குணது-
குணக்குள்ளது. குணக்கு-கீழ்த்திசை. ‡ கயத்து இரைதேர்தடாகத்து
இரையை யாராயும். \$ கோம்பி-ஒந்தி. || தலையேறி - சிவபெருமா
னது சடைமுடியினேறி.

நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக் களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யொத்துமென்பதறியாமை யன்றோவொளிர்வெண்மதியமே. (௫௮)

அங்கமதினஞ்சிருத்தினோ னங்கமல்லாவவீர்சடைமேற்
றங்கலினைவைத்திட்டதுநின் கொடுமைகருதித்தானன்றோ
பொங்குமமுதகலையென்ன நின்னைப்புதமல்வெண்டிங்கா
ளிங்குமனிதர் * காராட்டை வெள்ளாடென்பதொக்குமால். (௫௯)

உருப்பயிகுவன் றழல்சிவப்புற் றலகர்காணவொளிதரவு
நெருப்புணெண்மையென்பதுநன் னியாயர்நின்னைக்குறித்தன்றோ
† பொருப்புறஞ்சந்தனச்சேறு புலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல் வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். (௬௦)

இன்றோருலகிலெனக்கொன்று பிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றோவுனக்குமதியமே ஞாயிறேபோல்வாழாமன்
முன் ‡ ரோகையர்களியாவரையு மொப்பக்காணமுயற்சியினு
லன்றோதேய்ந்துபோகின்றாயன்றோவதனையறியாயோ. (௬௧)

தேன்றலைப் பழித்தல்.

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற் றோன்றியென்னைக்கொல்கின்றாய்
பொல்லாமந்தமாருதமே யென்னோகருணைபூண்டிலாய்
சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத்தோன்றுங்கடுவிற்தன்குணமே
யல்லாலமுதகுணமுண்டோ நின்னைவெறிப்பதறிவன்றே. (௬௨)

கேகிலோபாலம்பனம்.

உயிர்த்தபொழுதேநின்றால்கே னாமுன்னோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குால்கேட் டலுமேநடுங்கத்துறந்ததாற்
பயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்தி லிருந்துபல்காற்கூவினாற்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான் வெறுத்தல்செப்பவேண்டுகோ. (௬௩)

மன்மதனை நிந்தித்தல்.

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக் கலக்குங்காளாகவின்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோ விங்கேநின்றமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனு மவனைச்சமரிற்றாக்காம
ன்னன்னத்தளிரின்மெலியாரை யடர்த்தாயாண்மைநன்றோ. (௬௪)
என்றுபுலம்பியமன்முதிர்ந்து மாயையிரங்கியிருந்தயா
மன் றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பும் பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுநம்பியல்லமனை முன் றந்திருத்தித் \$ தேரையுண்
வென்றிமடங்கத்திடுதல்போ லவனைவிடுத்தாலல்வரையுள். (௬௫)

* காராட்டை வெள்ளாடென்பது - மங்கலம். † பொருப்பு-பொ
தியமலை. ‡ தொகையர்கள் - அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு மனைவி
யர். \$ தேரையுண் - தவனையுணவு.

உருவேனிகாண்டல்.

வேறு.

* வேளிண்ணப்பகலின்வெய்யபாலையுணர்வேட்டவனநிலத்துறுநீர்
தானெதிர்கண்டுபருகவோடுதல்போற்றண்மலரணைமிசையமர்ந்த
ஞானநல்விளக்கைவிழியுறக்கண்டுநகையொதிருமுகமலர்ந்து
பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மப்பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளால். (௧)

நாடிய † வாடிநிழலெனவணைமேனண்ணுறத்தோன்றியவிழையை
யோடினன்வழுந்துதழுவுறத்தழுவவுறமையாலணைமிசைவிழுந்தே
யாடியினிழைப்பற்றீட்டியகையாடியிற்றாக்கின்றமுது
வாடுறமழலைப்பேதையேபோலவருந்தினன்மதர்விழிமாயை. (சுள்)

சொல்லருமழகன் நிருவுருவிழியிற் றோன்றலான்மீளவு மெழுந்து,
புல்லினண்மலர்மென் கைகளால்வெளியைப் புல்லல்போற்சுவைத்தனன்
வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளறன்கைப்படாமை
யினா, லல்லமனலனீ துருவெளியென்ன வயிர்த்தன ஞண்னையைய
யன்றே. (சுஅ)

அருந்தவநெடுந்முயன்றுதான்பெற்றவமுதைவாய்வைத்திடுமளவிற்
காந்தவறுதல்போலல்லமதேவன்கட்புலத்துற்றுமென்றோளிற் [வை
பொருந்துறவெளிபோல்வராமையாற்றியிற்புழுவெனப் பதைபதைத்தரி
வருந்தினன்காமமல்லமனன்றிவடிவுளாயர்கடந்திடுவார். (சுக)

கன்னிகையென்றுமிறைமகளென்றுங்கருதிடாதவாவிளைத்திட்டு
மென்னிணைமுலைகண்மார்புறத்தழுவியிதழ்சுவைத்தணைமிசைப்புணர்வுற்
றின்னலினின்பக்கடலிடைமூழ்கவிவன்றறறபெற்றிலெனென்று
தன்னகைந்துவெய்துயிர்ப்பெறிந்தாடவத்தரையலைத்தவம்மடந்தை. (௧)

பொழிந்திழிமழையால் ‡ வளிநனைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரி
யில் \$ வான்வேமேன், முழங்குவெண்டிரைப்பே ராழியக்கலயமுனிவனை
யழுத்துமேனஞ்ச, மெழுந்தரன்றனை வருத்துமேன் மயக்கமெய்துவ
னல்லமதேவ, னொழிந்தவர்தம்மை யொழிவறமயக்கு மொருத்தியு
மவன்றனைமயக்கும். (எக)

விண்ணினைக்குத்திக் கையினைப்பவர்போல் வேனெடுங்கண்ணியங்
கிருந்த, வண்ணலைத்தழுவித் தழுவியெய்வருந்தி யவசமுற்றணைமிசை
யுறங்கி, யெண்ணுறுநினைவா லவன்புணர்ந்ததுபோ லின்கனவொன்று

* வேனில் - வெயிற்காலம். பாலே - கடுஞ்சரம். † ஆடி - கண்
ணடி. ‡ வளி - காற்று. \$ வான்வேமேல் - ஆகாயம் வேகுமாயின்,
யி அவசம் - பாவசம்.

கண்டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப்பவனுங்கருங்கடன் முகம்-
டினிலெழுந்தான். (௭௨)

காலையின்மாலேவார்குமுன்மாதர்க் கண்டுரைசெய்வளல்லமன்றன்,
கோலமென்சொல்வேன் விழியெதிர்தோன்றிக் குறுகிலென்கைப்படா
னதனாம், சாலவுநைந்து துயின்றனன்கனவிற் றடமுலைகுழைந்திடப்
புல்லி, மேலுநல்லருள்செய் துன்னேநானென்றும் விடுகிலேனென்றன
னென்றாள். (௭௩)

அருந்தவமழிக்குமழுகுடையணங்கிழக்கப்படாவிதலினன்னாரோ
புரந்தரனயன் மால்சாரமுனிவார்க்கிம்புருடர்வித்தியாதாரென்னப்
பரந்தவர் தம்முளவனிலவெருவன்பார்த்திடித் * பராபரனென்று [ரால்.
திருந்திழைமகளிர்மணத்துளேவியந்து தெரிவையோடுரைத்தன்மேயின

ஆசைநின்னுளத்தின்மிகவளர்ப்பதற்காயல்லமனிவ்வகைநடித்தான்
பேசுகூனவின்பயனுனக்குரைப்பிற் பின்புணமெய்யுறவணைவன்
வாசமென்குழலாயென் றவண்மனத்தின்வருத்தமற்றிடவறிந்துரைத்தார்
காசணிமருங்குன்மடந்தையர்மாயைகவலைதீர்ந்துள்ளுளேகளித்தான். ( )

இன்னணமாயைமாதிரிகழிந்தவியல்பினைமோகினிசிலர்போய்ப்
பன்னுறவறிந்துமானமீக்கூறப் \$ பருவாற்கடலிடைப்படிந்து
தன்னொருமகள்வாழ்மாளிகையெய்தித்தனையையைப்பாங்கிமாறோடுகூ
யென்னிதுசெய்தாயையகோபேதாயென்றுநைந்தின்னனபுகன்றாள். ( )

மானமுமுயிருமொருங்குநிலல்லாதவழியுயிந்தன்னையேவிடுத்தத்
தானுறுபொருளாய்மானமேகொளுமுன்றதைதன்செவிப்படிவென்னாம்
பானுவமுதியுமியங்குறுமளவும்பழியிதுவழிவழிவராநோ
யானுனைவருந்தியின்றதுமிதற்கோவெந்செய்தாய்பாலியென்றிசைப்பாள்.

குரவர்தாமியைந்துகொடுத்திலராயிற் குமரவேளனையவரொனினு
மருவராநிதர்ப்தந்தைதாய்தங்களுணையினொழுதுகன்னியர்தா
முருவிலாரொனினுங்குரவருண்மகிழ்வற்றுதவுறினையவர்தம்மைப்
பாவுவான்கடவுளாகவேநினைந்துபண் பொடும்பயிலுவரன்றே. (௭௪)

மணம்புரிவதன்முன் குரவராணையினு மணவினைமுற்றியபின்ன,
ரிணங்குறவருள்செய் கொழுநனையினு மிருப்பர்தம்வயமில் ரென்று
மணங்கனையவர்தா மென்பதையறிந்து மடாதவிச்செயலினைச் செய்

* பராபரன் - பராசத்திக்கு மேலானவன். \$ பருவால் - துன்பம். கூய் - கூவி.

தாய், பிணங்குவாரிலையென் றிருந்தனைபோலும் பேதைரீயென்று தாய் முனிந்தாள். (௭௯)

தான்செயுந்தவறுந் தாய்செயுமுனிவுந் தன்மனத்தனை நனிவருத்த, நான் செய்வதென்னென் றிருநிலநோக்கி நாணிநீர் விழியுக்விருந்தா, டேன்செய்மென்மொழியாண் மோகினிகண்டு சினந்தவிரந்த கங்கரைந் துன்மேல், மான்செயும்விழியாய் பிழையிலையென்றான் மனங்கரை வன்னைபோலுண்டோ. (௮௦)

மங்கைமீர்நீயிர் சூழ்ந்தனரிருந்தும் வளைதருவேலியில் பயிர்போ லெங்கடம்மடந்தை * நிறையழிந்தொழிய வென்செய்தீர் பாவிகாளெ ன்று, ளங்குறுமடவார் சொல்வரெம்பிராட்டி யருளொடுகேண் மதிமதன, லுங்குலமடந்தை யுயிர்விடாதிருந்த துன்றவமென்றுரைந் துரைத்தார். (௮௧)

பாங்கியர்பகரச் சினஞ்சிறிதவிந்து பாங்கியர்குழவினுட் சிறப்புத், றோங்கியசகளை தன்முனோக்கி யுரைப்பண்மோகினி யெனுமாசி, பூங் கணைமதவே ளனையவல்லமனைப் புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க, ளீர்ங் கதிர்முக்கமெல் வியன்முனம்விடுத்தா யென்காலோ வெனவவளுரைப் பாள். (௮௨)

மானுடப்பிறவியரிததிலரசர் மக்களாகுதலரித்தனி, லானுறுப்பமைத லரித்திலரிதா லுணர்வொடுபோகங்கணுகர்த, றுனெனப் பெரியர் கூற லாலன்றாய் தவம்பலமுயன்றூர்பெற்ற, மீனெனப்பிறமுங் கண்ணியை வெகுண்டு வெறுப்பதுதகாதென வுரைத்தாள். (௮௩)

மோகினிசகளை புகன்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென் றவப்பயனும், பாகெனுமொழியாடவறில † ளியாமோர் பயின்மண மாசர்மேற்றென்ப. ராகவிலிவளுந் கல்லமன்றானே யருமணத்தலைவனங்கவன்பாற், போகம் வேண்டியவா கொள்கெனப்புகன்று புகன்றனர் பின்னுமோர்மாற்றம்.

உலகெலாமறிய வதுவைசெய்காறு மூலகமன்னவ னறியாமற், றிலகவாணுதலா ளொழுக்க நீர்மறைமின் தேமொழியீரிவடிமை, நல மெலா நுமதேயாதலானுமக்கு நான்சொல்வ தென்னெனாமகளுந், கலகி லாவவகை செய்துபோயினடன் கைத்தினுண்முனிவுறவந்தாள். (௮௪)

என்பிழை பொரும லன்னையோடென்பா லிருந்தவரேசொலின தன, லன்புடையன்னை முனிபுமோவென்ன வறைந்தனன்மாயைகேட் டறைவாள், பொன்புரைசகளை நங்குருவுநக்குப் புராரியேதலைவனென்

* நிறை - கற்பு. கேண்மதி - மதிஎன்பது முன்னிலையகை.

† யாமோர்பயின்மணம் - கந்தருவவிவாகம். இதனியல்களை இறையனார் அகப்பொருளிலும், தொல்காப்பியம் களவியலினுங்காண்க.

றிருப்பப், பின்பிதுச்செய்தனை யெனினின்னைப் பிழைசொல்வார்
மேற் பிழையுண்டோ. (அசு)

• மானனையாய்நந் தாயறிந்தமையான் மறைந்ததுநொய்து பட்டன்
றிக், கோனிதையறிவ னெனினெளிதாமோ கோமளவல்லி நீகேண்
மோ, போனதுபோக வினியவன்மன்னைப் புறத்தினில் விடுவதேயறிவு,
தானெனவுரைத்தாண் மாயைசேட்டயர்ந்து தாங்கருந் துயரமோடிருந்
தாள். (அஎ)

அல்லமனறிந்து நுந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புகலெனச் சகளை,
வல்லிநின்மையை வலையிடைப்பட்ட மறையெலாமிறைமனை நிறைந்த,
தொல்லைநல்வினையா லறிந்திலன்வேந்த னொருவனும் யாமுய்யவேண்
டிச், சொல்லுவதொன்றுண் டையநீபுறத்தோர் * சூழலிலிருத்தனன்
மென்றாள். (அஅ)

† மாயையையகன்ற னடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்ற மொன்
றுண்டோ, போயொருவிடய முணமனம்வருமோ பொருந்துறும் பகலிர
வுளவோ, காயமுமுயிருங் கலந்துவாழ்வுறுமோ கண்டனமெனவெனை
யொருவா, நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோ நேரிழாயென்றனண்ணல்.

கருத்தினையறியா தவன்மொழிதனக்குக் காட்டிய பொருளையே
கொண்டு, விரைத்துணர்மலர்மென் சூழலினாள்புணரும் விதியுளதென்னி
லெங்கொடியைத், தரித்தெவனொருநீ யிருப்பினுமுணக்குத் தருமிதிலே
யம் வேண்டாவென், றுரைத்தனள் கருணையென்று செய்குவனென்
றுமுன்ற வளண்ணலைநோக்கி. (க௦)

சகளையிவ்வாறு மொழிதரநங்காய் சாலவுநன்று நன்றென்று, நகை
மதிதவமுஞ் செஞ்சடைமதுகை நாயகன்றிரு முனஞ்சென்று, முகிழ்
முலைநடிக்கும் பொழுதுதன்செயல்செய் முயற்சியினின்றனன் றனக்
குத், தகுமெனவளர்ப்பே ரறிவிஞற்றன்னைத் தானலாதறிதரப்படாதான்.

இரண்டாவது,

பிரபுதேவர் வந்தகதி

முற்றிற்று.

கதி-௫-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௩௦௭.

* சூழல் = இடம். † முகிழ்முலை - வினைத்தொகைப் புறத்துப்
பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

சிவமயம்.

ஆறுவது,

விமவஸகதி.

* ஆமலேயேவவகனிலத்தெய்துபு
கமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினால்
விமலேசுடறியவண்ணம்விளம்புவாம்.

(க)

மதுகைநாதனைநாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநமல்லம
னுதவு † மான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்தினே.

(உ)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்நெடுநாளினும்வந்திலள்
போயிராதவட்கொண்டிவண்போதென்
‡ வேயினுணல்விமலையையென்பவே.

(ஈ)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின் றுநம்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமுலைப்
பொறையினால்விழுந்தாளென்பபூமிசை
மறுவிலாமதிபோல்பவள்வந்தனள்.

(ச)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவனவசை
நந்துபொன்மணிமாடநணுகியே
சந்தமாயைதனத்தெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல்.

(ரு)

நின்றபோதெதிர்கண்டிநிலவுல
கன்றுபோலுமிவ்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதனை
யொன்றுமேவியிருப்பவதவினாள்.

(சு)

அருகிருந்தவனையரிருவரு
மிருகாங்களுமேந்துமணியென

* ஆமலை - உமாதேவியார். † மால் - மயக்கம், திதிகள்-நாள்கள்.
ஏயினாள்-ஏவினாள் விமலை-சேடியருளொருத்தி.

வுருவமைந்திவனெனத்தனரென்றுகூழ்

புரமடந்தையர்புந்திவியந்தனர். (௭)

மாயைவந்தமடந்தையேநோக்கியே

நீயிருந்தெங்குன்பெயர்யா தூநீ

மேயதன்மையென்னென்றுவினவலுந்

தேயு * நுண்ணிடைசெப்புதன்மேயினாள். (௮)

சயிலையென்னிடம் † கற்பகவல்லியென்

பெயரியப்பின்விமலைபெருங்குலச்

சயிலமங்கைநின்றன்புடையேவினாள்

வியனிலந்தனில்வந்துணைமேவினேன். (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்

மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினென்

றன்னையுன்னிநின்றன்னேவிடுத்ததென்

டன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினாள். (௧௦)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென

தல்லுமைநீனைவிடநன்றென் † நெங்கைநீ

வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின்

சொல்லியநின்பெருநாஞ்சுண்டறந்தனை. (௧௧)

நின்னையும்றிந்திலையென்றாலிவ

ணுண்ணுமனமொழியுருதவல்லமன்

றன்னையறிவுறந்தன்மையுண்டுகொல்

கன்னிமாதுமைதம \$ கலையைமல்லையோ. (௧௨)

ஒடுமருந்தயின்னுறங்கல்போலுரை

யாடியசூண்மறந்தயார்திருத்தலா

னாடிநின்றனைத்தாற்கென்னைநல்லுமை

யேடவீழ்மலர்க்குழாலேவனான்றாள். (௧௩)

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாதுதன்

மதிமெழுமியவெனமனந்தெளிந்துதன்

றிதியொடுநனைவுமோர்சிந்திறிந்தன்

விதியணநிறைமகள்விமலைசொல்லினால். (௧௪)

* நுண்ணிடை - விமலையென்டவன். † கற்பகவல்லி யென்பது அண்மைவள்ளியாதலின் இடப்பு ‡ எங்கை - எரது தங்கை. இதவும் அண்மைவள்ளி. \$ கலைய-அமிசமுடைய.

மூலகாரணனெனச் சிலர் மொழிந் திடு
 மாலுமோர் * மாணிடப்பிறப்பில்வந்துகன்
 சிலமோந்திலனென்றிச்சிறியபேதைநான்
 ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுமோ.

(௧௫)

அல்லமனியல்பெலாமறியப்பூந்துணர்
 வல்லிவின்ரு முதவாய் மலர்ந்து கூறென்ச்
 சொல்லிவின் றிணையடிதொழுதமீதொடு
 வில்லுறழ்நறு துதல்விமலைகூறுவாள்.

(௧௬)

கயிலையினுமையொடுகண்ணுதற்பிரான்
 செயலுறுமல்லமன்செய்துகூறலு
 மயலுறவிருந்துநானறிந்துளேனதை
 மயிலியல்கேளெனவகுத்தன்மேயினுள்.

(௧௭)

வேறு.

படியில்வள்ளிகாவையெனும்பதியிற்றனக்குநிகரில்லா
 னொடிவில்கருணைநிராங்காரனென்னுமுண்மைப்பெயரினான்
 மடிவில்கற்பினவன்றேவி. மாகுதீர்த்தசுஞ்ஞானி
 கடிவின் † மறைபாகமவிதிகள் கண்ணுற்றறியவொழுதுவார்.

(௧௮)

மெய்மைசிவமேயல்லாதுவிரியுமூலகம்பொய்யென்பா
 ரிம்மைமறுமைநிலையல்லவென்னநிகழ்ந்தகருத்தினோர்
 செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்காமாதி
 பொய்ம்மைவினையிலவர்குருதூல்பொருளாத்துணர்ந்துவீடுவப்பார்.

(௧௯)

இளையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
 றனையரின்மையாநெஞ்சந்தனர்வான் போன்றுநிராங்கார
 னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சு ஞானமில்லாத
 வினையுன்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே.

(௨௦)

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில் கன்பலசெய்யு
 மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா
 னந்தவுலகிற்காதினெப்போனறங்கூர்மகனா ‡ மத்துவிதா
 னந்தமுதவுமகவிருப்போன் ஞானியாகுமென்மெண்ணி.

(௨௧)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுமூலம்
 லடங்கத்துறந்துசீனப்பறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல்

* மால் - விட்டுணு. மாலுடப்பிறப்பு—இராமனும்பிறவி. † மறை
 யாகமம் - வேதசிவாகமங்கள். ‡ அத்துவிதம்—இரண்டன்மை. இரண்
 டில்லையெல்லையென்பது மாயாவாதிமதம். அது பொருந்தாதென்க.

கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென
விடும்பைப்பிறவிலோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினான். (௨௨)

திரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீயிசைபெண்
னிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்த * விதழ்ப்பங்கயங்கன்கடந்துபோ
யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலகமலமிசை
யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து. (௨௩)

வேறாமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறாய்மனையுங்கொழுநனுற்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேறாப்புனல்போற்றெளிந்தனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடுதம்
பேறாமிட்டலிங்கத்திற்றிமழாதமையும்படிவைத்து. (௨௪)

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி
நெறிபோய்மீளுமவளியதனைநிறுவிநடுநாடியிற்செலுத்தி
யறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாறிக்
† குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துக்கொண்டங்கிருந்தனரால். (௨)

வாயுநிற்பமனநின்றமனந்தானிறப்பப்பொறிநின்ற
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படுபுன்புலன்கணின்மனவா
லாயபுலன்கணின்மமயாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே
‡ தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (௨௬)

ஒருங்குமனமோடியையசுவையாகசமாதிரவதிங்க
ணிரம்பவிருந்தகாலத்துநெற்றியிசையிற்பாஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச்சென்றுபுறமுற்றிடவதனை
விரும்புமிருவார்தாமுமுடன்விழிகடிமந்துகண்டனரால். (௨௭)

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபனிரீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோவிடுமிந்தனங்கணுகராத
செம்மையொளிவான்பேரழலோதெரியாதென்னவொளிரந்ததவர்
தம்மையறியாவுவகையுளந்தழைப்பச்சோதிமதலையே. (௨௮)

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமாநுடரு
மலிந்தசரமுனிவாரும்மறையோரும்பெறுவரோ

* ஆறதாரகமலங்களுக்கு இதழ்களாவன:—மூலாதாரத்திற்கு ௪, சுவாதிஷ்டானத்திற்கு ௬, மணிபூரகத்திற்கு ௧௦, அநாகதத்திற்கு ௧௨, விசுத்திக்கு ௧௬, ஆக்கினைக்கு ௨. † குறிபோயிருந்தவொரு குறியாவது—சிவலிங்கம். இதன்றி வாச்சியார்த்த நெறித்தாணின்ற நிலையை யென்றல் பொருந்தாது. ‡ தூயபரமானந்த பாஞ்சோதி தோன்ற-சிவபெருமான் பிரசன்னமாக.

- தொலைந்தமாயை * நிராங்காரசுஞ்ஞானிகன்போன்மலவிகுளை
நலிந்துவளர்ச்சிதானந்தநந்தாவளக்காமதலையையே. (௨௬)
- பேரானந்தம்வினையாப்பெற்றவவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனையொழியுமுலகர்தம்மைநாம்
நேராவியம்பலாகுமோங்கிர்தாந்தம்மிற்றாமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩௦)
- பண்டுபாசீந்தபுசிலரும்பாஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே
கண்டுவாழ்வுபெறுரரலாற்கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை
தொண்டுபெடுமிந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகாய்க்குமுலியாக்கிக்காட்டினரால். (௩௧)
- சங்குந்தெய்வதுந்துபியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகன்றீன்மலடுதறிதளிர்த்த
பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்தபுனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநான். (௩௨)
- நையாமனத்துநிராங்காரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுளக்கணன்றியுமில்விழியங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்முழுகியேறான்மாற்போடுதத்தமுலிக்
கையாலெடுப்பவெங்குநிறைகனவான்கனவானெய்தாகி. (௩௩)
- செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன்செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுந
மில்வாய்மகனதியல்புநீயியம்பாயென்னவவன்றெறிந்து
† சைவாகமமுமாரணமுஞ்சாற்றற்கரியநம்மகவை
யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். (௩௪)
- நாம்பார்க்குமுலியாகாமனம்பாற்குமுலியாயினான்
நீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனுந்
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றானையயமிதற்கில்லை
காம்பாற்புரிந்ததனையேதோட்கனிவாய்த்தடங்கணையென்றான். (௩௫)
- ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினு
லின்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டுத்
தோன்றுமுலகைக்கடற்படிந்தான்சுஞ்ஞானித்தாய்ப்பசும்பொன்மலை
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோக்கவறியாவிளமுலையாய். (௩௬)

* நிராங்காரமும் மெய்ஞ்ஞானமாகிய அபரஞானமுமிணைந்த வழிப்
பாஞானமாகிய சிவஞானந்தோன்றலின் நிராங்காரன் மனைவி சுஞ்ஞானி
யெனப்பொருத்தினர் † சைவாகமங்களாவன - காமிகம், யோகசம்,
சிந்தியம், அசிதம், தீப்தம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், கிச்சு
வாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விம
லம், சந்திரஞானம், புரோந்தீத முதலாயின.

வேறு.

* மத்நெஞ்சகமோடுதம்மத்தியினென்றையறைந்திது
மெய்த்துறம்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென்
றுத்திவிட்டுரைசெய்தெதுரொன்றைநிந்தைசெய்சமயர்தம்
பித்தையல்லெனுமல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர்.

(௩௭)

வினையினொருவன் தருமேனியானவாதொரு
மனிதனாகிநடித்திடும்வடிவனாதலில்லம்
னினையுமாறுதவழந்துபின்னின் றுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகினுடல்பயின் தன்ன.

(௩௮)

வருகவெங்கடமாவியேவருககண் ணுகா முதமே
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறுசெல்வமே
வருகபாசவிநாசனே வருக † ஞானவிநோதனே
வருகவென்றனை ‡ மகிழ்தர வந்துமேல்விழுமல்லமன்.

(௩௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள
தாயவோர் \$ பிரமந்தனையறியுமாறறிவித்தல்போன்
மேயபேதையர்மணலமை வீடுதாள்கொடழித்தனன்
போயுலாவவன்மானுடன் போலவேவினையாடுவான்.

(௪௦)

நானியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவித்தல்போற்
ருஹருட்டுநல்வீதியிற்றமனியச்சிறுதேரினை
யானடக்கருநெஞ்சகமிதனை யொக்குறுமென்பது
போனமக்குயிராயினென்புதியபம்பரமாடுமால்

(௪௧)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டு தம்மானனந்தெரிவார்கல்போற்
கூடியயொண்குருலெதிர்கொடுகொண்டு தன்பெருவிஞ்சைக
ணையொண்கலைகற்றல்போ னுடகம்பலசெய்தனன்
பீடுறும்பழமறைகளும்பேசரும்புகழாளனே.

(௪௨)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தன துபேரருளாலின
மைந்தனாகியிருந்தொருவாலலீலைநடித்தரு
ளெந்தைதானுலகேங்கணுமெய்திமக்கடம்வல்லினை
சிந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினென்பவே.

(௪௩)

உங்கள்பாவனையொருமையாலுருவமாமகனாகிநா
னிங்குமேவியிருந்தனனிநிடந்துலகெங்கணுந்

* மத்த நெஞ்சகம் - அல்லதை யாமெனக்கோடல். † ஞானவிநோ
தன் - ஞானத்தையே வினையாட்டாக வுடையவன். ‡ உளமகிழ்ந்திட
என்றும் பாடம். \$ பிரமம் சிவமென்பன ஒருபொருட் பெயர்கள்.

தங்குமாதவர் முதவ்யோர் தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்கணாதனியம்பவவ்விருவரும்புகல்கின் றனர்.

(சச)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படும்பீழையேமுறுடினையனாய்த்

* துறப்பில்வீடெனுமொண்கரை துன்னுருதமிழ்வேமென
மறப்பிலாவிருகுவருமனமுனைந்துரைசெய்திடச்
சிறப்பனானசிகாமணிதெளியுமாறுதையாடினான்.

(சரு)

சற்று நும்மையகன்றிடேன்றளரன் மின்மனமென்றுநான்
சொற்றதையமுமக்கெனிற்றுணியுமாகமவேத்தால்
கற்றுளோரைவினாய்நிரங்காரனானிகடமையிவ
ணுற்றவல்லமனகல்வனெலுரைமினென்றுணர்மின்களே.

(சசு)

என்றுபொன்றுமில்லுடன்முதலியாவும்வேமெனநீக்குபு
நின்றதம்மில்வேதலனெனுநிலையென்று † தாதான்மிய
மொன்றுறும்பரிசுரைசெய்யுணரும்வண்ணமுணர்த்தினான்.
பின்மலின்றியவல்லமாப்பிரபெனுங்குருராயனே.

(சஎ)

தந்தைதாயிலனாகியதாணுவாகியசங்கரன்
மைந்தனாய்மகவிலெனுமனவருத்தமகற்றவ
முந்துதேசிகனாகிநன்முத்தநல்கவுமெய்தினே
ரிந்தமாதவரல்திலையென்றுமக்கடுதித்தனர்.

(சஅ)

ஆதலாலெழிலல்லமனருளினாலுறுகின்றது
வாதமாறுநன்முத்திதான்மலைதருங்கொடியறிதியென்
றேதினானதுபொழுதுடனிருந்தனென்றவண்
மேதைமாயையறிந்திடவிமலைகூறினென்பவே.

(சக)

† எள்ளிலெண்ணெயென்படரிந்தனத்தெரியன்னவாய்
வின்ருமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும்
வள்ளலல்லமனன்பதம்மனமடைந்துவள்ளங்குவன்
மெள்ளுமின்சவைவிய்முபாறிரண்முலைக்கணிஞெழுசல்போல்.

(ரு௦)

ஆறாவது,

வி ம லை க தி

முற்றிற்று.

கதி-சு-க்கு திருவருத்தங்கள் - ௩௫௭.

* துறப்பில்வீடு - அத்துவித முத்தியாகிய கூவசாயுச்சியம். † இங்
கேதாதான்மியத்தை யென்பது-ஐக்கியத்தை. ‡ இது தலைவனாகிய பிரபு
சித்சடப்பிரபஞ்சங்களில் வியாபித்து நிற்குமுறைகூறியதாம் இவ்வாறு
சிவஞானசித்தியார் சுபக்கமுங்கூறிற்று.

சிவமயம்.

ஏழாவது,

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில்விமலையின் னணநவீன்றிட
முல்லைவெண்ணகைவருமுயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவையென் றெழுந்தபோதினி
லல்லமனகன் றமையறியக்கூறுவாம்.

(க)

முகிழ்மதியணிபவன் முதல்விக்கோதிய
வகைபெறவிமலைதான் வகுப்பமாயைகேட்
டகநெகிழ்வுற்றுநாமல்லமப்பெருந்
தகைதனையடைவதெவ்வாறுசாற்றென்றாள்.

(உ)

* மழுவலமுயரியவள்ளல்வந்தனை
யழகுறவயற்றினையாயினல்லமன்
விழியெதிர்ந்தோன்றிநீமனத்துவேண்டிய
தொழிவறநல்குவ னுனக்கென்றோதினாள்.

(ங)

முதல்விநீயுரைசெயுமுன்னமேயருண்
மதுகைநாயகன் தனைவறிபட்டேத்தினே
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளெனென்ப
புதுமயன்மூழ்கினாள்புலர்ந்துகூறினாள்.

(ச)

வெருவறவிவ † ளகவிழியிலாமையாற்
பரசிவபூசனைபயனிலென்றன
ளரகாவென்றுகா ‡ தங்கைவைத்திஃ
துரைசெயும்விமலைதன்னுளங்கலங்கியே.

(ரு)

\$ பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை
யயனரிமுதலியவமராக்காயினு
நயமொசுதாசிவநாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோரெண்ணமுற்றுமோ.

(சு)

* மழு-ஆயுதம். † அகவிழி - ஞானக்கண். ‡ அகங்கையை-
அங்கையெனல் விகாரம். \$ இதனால் சிவபூசை முதலிய சரியைகிரி
யைகள் பயனில என்னும் விவர்த்தவாதிகள் மறுக்கப்பட்டார்.

வாசவனரியயன்வானநாட்டுளோர்

* பாசமின்முனிவரர்பலருமண்ணிடைப்

பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங்

காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ.

(௭)

மலைமகள்சூராமகளிர்பாற்கட

லலைமகண்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்

கலைமகள்விழிநுத்தகடவுட்பூசையா

னிலைமைகளடைந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ.

(௮)

சித்தியுமாயுஞ்சிறப்புங் † காமிய

புத்தியரடைவரப்புத்திரீக்கினோர்

முத்தியையடைவரெம்முதல்வன்பூசையாற்

† த்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருங்குலாய்.

(௯)

மீடுறுமானிடப்பிறப்புவாய்த்துநல்

லேடவிழ்மலரினாலிறையைப்பூசியார்

பாடமைநாளொலாம்பாழ்க்கிறைப்பவர்

மூடரையெண்ணுங்கான்முந்திநிற்பரே.

(௧௦)

‡ காம்படுதோளிமுக்கண்ணன்றண்மலர்

தேம்படுமலர்கொடுபூசைசெய்பவர்

பாம்பொடுபழகிலாப்பரமனென்றவர்

பூம்பதமனமகிழ்ந்துலகம்போற்றுமே.

(௧௧)

நோய்ப்பிறப்பிலாதகண்ணுதலைப்பூசியா

வாய்ப்புறத் ‡ தலைக்கொருமதிபெறாநா

னாய்ப்பிறப்புற்றதினறிஞரொள்ளுநா

நாய்ப்பிறப்பாற்றவுநன்றுநன்றரோ.

(௧௨)

பொருவிலியாகமம்புகன்றமந்திரக்

கிரியைகள்வழுவறக்கிளக்குநல்லருட்

குருபரனருளிஓற்கொண்டுசெய்குநர்

பாசிவபூசனைப்பயனைநண்ணுவார்

(௧௩)

* பாசம்-ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்க. மும்மலங்கள். † காமிய யமாவது-இம்மையிற்செல்வம், மக்கட்பேறு முதலியவையும், மறுமையிற்சுவர்க்காதிபோகங்களுமாம். ‡ காம்பு-மூங்கில். § தலைக்கொருமதி பெறல்-சிவசாரூப்பியம் பெறுதல். மதி-அறிவுமாம்.

அண்ண * லைம்முகங்களு மருளு மாகம்
 நண்ணிபவிதிமுறைநன்குசெய்யினு
 மெண்ணருமன்புளத்திலீலையேயெனிற்
 பண்ணிபபூசனைபயன்மராதரோ, (கச)

பூசைசெய்தன்னையும்பூசிக்கப்படு
 மீசனதியல்பையுமிறைவன்பூசைசெய்
 யாசறுபொருளையுமறிவறிந்துயர்
 தேசிகனருளினுற்றெளியவேண்டுமால். (கரு)

மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தேவோ
 சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ
 பைந்தொடிபூசனைபயனிலென்றுநீ
 நிர்தனைதெய்ததென்னிகழ்த்துவாபென்றாள். (கசு)

என்றுநல்விமலைமாதியம்பப்பூசையால்
 வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றேரன்றிய
 நன்றியையறிந்திலணமுவிநின்றலால்
 வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள். (கௌ)

வேறு.

ஒன்றையமுணர்கிலேனா † னெங்குருவுரைத்தவாற்றா
 லின்றளவிவிங்கபூசையியற்றியும்பயனென்றில்லை
 யென்றனள்பருவமுற்றேரர்க்கிருமுறையுபதேசிப்ப
 தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ. (கஅ)

நெறிபலமுறையுரைத்துநினைந்திலளதனையந்தோ
 மறுகுறுமனத்தளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா
 ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிலராவென்று
 வெறிமலர் ‡ வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளாந்து. (கக)

இவண்மனங்கவன்றிருந்ததினைநானறிவென்று
 குவிமூலவிமலைசொல்வாள்கோற்றொடிமடந்தாய்கின்மே
 லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றெனக்கு
 நவிலுதிமறையேலன்னை § நகமகளாண்யென்றாள். (உ௦)

ஆணையவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற
 தாணுவுமுளம்விரும்புந்தண்ணுமைத்தொழிலான்கண்கட்

* ஐம்முகங்கள் - ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்பன. இவற்றினின்றும் இருபத்தெட்டாகமங்களுந்தோன்றின. இதனால் சிவாகமம் பிரமாணமாகாதென்னும் மாயாவாதிகள் மறுக்கப்பட்டார். † எங்குரு - அகங்காசம். ‡ வணர்பூங்கொத்து § நகமகள்-பார்ப்பதி.

கூடுணனுமழகின் மிக்காறொருவன்வந்தனன் னுனைக்
காணலுமெனைநான்காணென் றனன்கற்றார்போல.

(௨௧).

அல்லமனையனாமவன் தனக்கலதென்னெஞ்சக்
கல்லுருகுறுது முக்கட்கடவுளுக்கன் றிமேரு
வில்லுருவாவது ண்டோவினங்கிழாய்நின் னைக்காணு
நல்லினை யொன்றிருப்பகாணுயிர்தரித்தேனென்றான்.

(௨௨)

நீநவிலல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணு தன்மடந்தாய்
நானவிலல்லமன் றுனச்சமுன் றனக்குத்தக்க
மானுவடிவங்கொண்டவந்தனன்போ லுமன்னான்
ஞானநல்வியுயினன்றிரயந்து தன்னுண்மைகாட்டான்.

(௨௩)

என்னநல்விமலைகூறவிலங்கிலெடுவேற்கண்ணி
தன்னிகரலமன்சச்சிதானந்தசம்புவென்ற
யன்னவனலனிவன்றான் மத்தளவல்லமன்காண்
முன்னொடுபின்மயங்கமொழிந்தனையணங்கையென்றான்.

(௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொண்டவேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருளல்லமற்கீதாமென்றுமாகாதென்றுங்
கோண்டருகினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதுண்டோ
பூண்டுகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னான்.

(௨௫)

தருக்கநின்னுடனுரைத்ததகாதினி * யாங்கிலென்றன்
கருத்துறுமனையன் றன்னைக்காட்டுவல்கண்டுபின்
புரைத்தருளினை யென்னவுணர்ந்தறிவரியென்று
தெரித்தவருயினன்னுன்றி நலினைக்காண்பலென்றான்.

(௨௬)

கண்டுகொண்மணியின்றன்மைகாட்டுதற்கறிந்துளோரைக்
கொண்டசெல்பவர்போல்வந்தகோதையையுடன் கொண்டேகிப்
பண்டுதன்பூசைச்செய்து ம்பரிசுபோன்மகளிர்குழத்
தொண்டையங்கனிவாய்மாயைசுடர்மணிக்கோயில்புக்காள்.

(௨௭)

அருச்சுனைமுன்புபோனன்றற்றுபுமதுகைகாதன்
றிருச்சாணங்கன்போற்றிச்சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விரைத்துணர்மலர்மென் கூந்தல்விமலைமாதோடுமவந்து
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாணிரைவனைத்தளிர்க்கைம்மாயை.

(௨௮)

அல்லமனிவன்றன்னுனென் றறிதாவறிதிடாமற்
சொல்லுகவெனவடிக்குந்தோற்றம்போன்மத்தனத்தை

* அரங்கு - நடனஞ்செய்யும் இடம். இதனியல் சுத்தானந்தப் பிர
காச பரதநூலினும், சிலப்பதிகாரத்துங்காண்க.

வல்லவன் தைதலோடுமாயைநெஞ்சுசலாடச்
சில்லரிமணிச்சிலம்புசிலம்புறவாடுகின்றான். (௨௬)

முன்னுறநின்றனாழார்த்திமேல்விழியுமார்த் துப்
பின்னுறநின்றமூர்த்திமான்மிசைப்பெயருநெஞ்சு
மன்னுறவீருத்திரின் றுமாயைதானடித்தான்கண்டோர்
தன்னயனமுமாநெஞ்சந்தன்மி சைவந்துவீழ. (௩௦)

அரத்தமதுறுபளிங்காயரிமதர்மழைக்கண்மாயை
கருத்துறுகாமந்தன்பாற்காணுறத்தோன்றிரின்றான்
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயைமருவிய † குணமடுத்துப்
பரத்தினிற்றேன்றுமென்றுபகர்வதுமுண்மையன்றே. (௩௧)

கூடத்துக்குப்புருந்தநம்பி ‡ கொட்டுக்குநாணுறமற்
சீர்த்தப்புநடவின் றிசிற்தைவேறுகிரின்றான்
வார்த்தைக்குட்படாதனான வாரிவைவாயாற்சொல்ல
§ முத்துக்குமதியைவென்ற முகத்தியர்குழாத்துணை. (௩௨)

கையொடுசெல்லாநின்றகடைக்கணன் மாயைகாட்ட
வையனைவிமலைகண் ணுற்றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிக்கமனிதருளினையன்போல
மெய்யழகுடையான் தன்னைவேறுகண்டிலனென்றுள்ளி. (௩௩)

மாதருமலமனையிவ்வடிவுகொண்டிவன்செய்ப்புசைப்
பேறருளுதற்குற்றோனோபெருந்தவத்தாற்பிறந்த
வேறொருமகனோவென்றுவிமலையையாற்றாளாகித்
தேறிலணிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனனெங்கோமான். (௩௪)

தம்மில்வேலையினிற்சேய்மைத்தடத்தொருவனைக்கண்டன்ன
னமைவுறவருதல்போதலையமுற்றறியார்போல
நிமலனைவிகாரியென்றுநிகழ்நிருவிகாரியென்றும்
விமலையேமயங்குமென்னின்மாயையைவெறுப்பதென்னே. (௩௫)

நீர்நிலை ¶ கோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றோன்
சீர்நிலைமாயைதன் னொற்றெளிவுறவறிவெலென்ன
வேர்நிலைவடிவமாயைக்கிணையனையலமனென்று
வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணற்காட்டினாள். (௩௬)

கண்ணினொற்கேட்டுஞ்சீர்சால்கங்கணத்திறைவன்முன்னர்
கண்ணினொற்குமாரநெஞ்சக் கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக்

* சிலம்புற - ஒலிக்க. † குணம்-முக்குணம். ‡ கொட்டு-மத்தள
வொலி. § முத்து உக்கும் மதி - பூணசந்திரன். முதிர்ந்து குறை
தற்கேதுவாயமதி. ¶ கோல் - அளவுகோல்.

கண்ணினொற்கூறவந்தகயிலைமாதறிந்தாளன் னான்
கண்ணினொற்கண்டுஞானக்கண்ணினொற்காண்பான் மன்னை.

(ந௭)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கயிலைக்குன்றிற்
சொல்லியகூணெஞ்சத்திற்கேரான் மலஞ்சுழன் றாடிப்போ
யல்லமன்மீதுவாழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப்
புல்லியநிலைந்துசென்றாள் புல்லியநெறியினின்றாள்.

(ந௮)

கண்டனனவள்கருத்தைக்காரிகைமனத்திற்காம
மண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வவென்றுளத்திற்
கொண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான்
விண்டுகெவறிந்துபோகட்டோடினன்விரைந்துவீரன்.

(ந௯)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதனுவென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவீசிப்போகல்போவள்ளல்போகப்
பித்தடைந்தனன்கொலென்றுபித்துநீஇமாதரெல்லாங்
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக் * கவுளடிவைத்துநின்றார்.

(ச௦)

பறையடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பா வைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரொலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்களிரல்லயானைக் † கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி
னிறைமகட்குயிரில்லாதென்றிகுளையர்மனமுனைந்தார்.

(ச௧)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி
மலைதனிலியம்புமாற்றம்வழுவிற்கென்றுளமழிந்தான்
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழுதிரங்கு
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாண்கைப்பொற்கொம்பு.

(ச௨)

‡ மாலைவாய்மரையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்திற்
சாலு § மாராஹரிந்துதடங்கணய்தளரேனீநின்
சீலநாயகன்போர் ¶ தேத்துந்தேடிநாங்காண்போமென்றாள்.

(ச௩)

சிலைநுதல்விமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையேநோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபோனான்
மலர்தொடரளிகன்போலமாயையையத்தொடர்ந்துசென்றார்.
கொலைபடுமயிலமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணல்லார்.

(ச௪)

* கவுள் - கதுப்பு.

† கருங்குழல் என்றும் பாடம்.

‡ மாலை-அந்திக்காலம். தாமரை என்பது மரை எனல்முதற்குமை.

§ ஆரூர் - பெருந்துன்பம். ¶ தேத்து - தேசம்.

மெய்த்தவம்பயின் றுபெற்றுவேந்தர்க்குக்கொடாமன் முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவரசன் வைத்திருந்தபாவை
மத்தளிகன்பின்போனொண்மகடனையந்தோவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர்

(சௌ)

பாவமும்பழியுநல்கும்பல்வகைப்புகழறங்கள்
யாவையுமழிக்குமெய்துமின்பழிமதனாலெய்து
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்வொழுக்குமேன்மை
சாவுமெண்ணுருமனிற்சூத்தயங்குபுன்காமமென்பார்.

(சசு)

வேறு.

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுரூள்பான்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள்
வஞ்சுளாயிறுமுதிர்கதிர்வெதுப்பிணைவெருவா
ணெஞ்சியோகிமேலிருத்தியந்நிரைவனைசென்றான்.

(சஎ)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த
கோமடந்தையலாலேமேல்வருகுளிர்நண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலித்
ருமிளங்கடல்சுடுமணல்வீழ்ந்தெனத்தனரும்.

(சஅ)

பானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலே
யானைதன்புழைக்கைந்நிகர் துளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
* மேனகந்தெறிதிவலைபோற்கவறுறும்விரைந்து.

(சசு)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப்
பாலையென்றுடனுமிழ்ந்திலனாகின்மெய்ப்பதைத்து
† வேலையின்றலைவீழ்ந்ததனாலுமுண்வெண்ணெ
யாலும்வெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே.

(சு௦)

நாயினுள்நீர்சிறுமுயற் ‡ குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசென்மலர்முகமாதர்
வாயி § நீர்நீர்க்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து.

(சுக)

கானனீரொனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானஞ்சிலர்வாய்க்கடைநாவினாலவருடித்

* மேல்நகம்-நகநுனி. † வேலை-பாற்கடல். ‡ குருளைகள்நக்கும்
எனப் பிரித்துக் கொள்க. § நீர் அநீதி-நீர் அற்று.

* தானையோர்க்குமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேனிலாகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார்.

(ருஉ)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வாவெழின்மாயை
பாததாமரைவருந்தின்பாலையுண்டந்தவ்
வாதிநாயகன் மனைமறித்துதவிசெய் † தறன்மெல்
லோதியோடுமவாவமென்றுழைகண்முன்னோடும்.

(ரு௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுதிதரக் ‡ கோபம்வாய்காட்ட
வேந்துகொங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக்
காந்தளங்கைகடாவருங்காரெனக்கலாபம்
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழுவந்தன்ள்பெருவனத்தில்.

(ரு௪)

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெய்த்தவஞ் § செய்யு
வங்குறுந்தவர்மாயைதன் ¶ முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால்.

(ரு௫)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்சுழாம்போ
னெடியவாள்சடைமுனிவார்கலங்குறுநிலையுந்
தொடியுலாவுமென்றோண்மடவார்வருதுயரு
முடியுமாறன்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி.

(ரு௬)

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றுரப்பனீர்மனத்தி
னையுறீரெனவொருமுனிபோனின்னுருவன்று
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லெநல்லுருவாய்த்
தேயுநுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து.

(ரு௭)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்த்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்கனையகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்கனாகுலந்தீர்த்துமெய்குளிர்தரச்சாரந்தார்.

(ரு௮)

பொருளகற்றினிலமுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
காரென்கிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணைபட்டுளவுறையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனாவர்தாம்.

(ரு௯)

* தானை - புடைவையின்தலை. † அறல் - கருமணல். ஓதி-கூந்
தல். ‡ கோபம் - இர்திரகோபம். § செய்யு - செய்து. ¶ முலைமாதங்க
மும், இடை சிங்கமு மென்க.

பற்றியாயிடைவிடுத்ததுயிரோபற்றி

யிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக

முற்றுமோதுறுந்தம்பிழைமொழிகுநருளரோ

குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால்.

(க௦)

என்னவோதலுமல்லமனேந்திழைமடவார்

மன்னன்மாமகண்மனத்தெழுநாமநோய்வளரு

முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா

* யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார்.

(சுக)

தொல்லேநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுந்தாய்தாய்

நல்லையென்றுனைநம்பினேனவஞ்சகநடிப்பு

வல்லையென்பதையறிந்திலேனெனவன்சொற்

சொல்லிநின்றனன்மாயையெம்பிரானிதுசொல்லும்.

(சுஉ)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ

† தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட்

பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளரையும் ‡ படிநி

னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான்.

(சுஉ)

கள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்பொருளினேக்கண்டு

கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்கூத்தைத்

தள்ளருஞ்சுரமுனிவராற்சொல்விக்குந்தகைமை

வள்ளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்கும்மாயை.

(சுச)

நெஞ்சம்யாதினாலெனையகன்றிடவரிநினைக்குங்

கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ

விஞ்சம்வானிறையென்னையெம்பெய்யினால்விடுவான்

றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றேய்.

(சுந)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவரென்

றன்னவென்றிடவல்லரோவல்லரென்றென்னைப்

பின்னவென்றிடவல்லர்யார்பேசுதியென்று

மின்னவென்றறண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும்.

(சுசு)

என்றணையையக்கடப்பவரிலையிலையென்று

வென்றிகூறினையேலவநிற்கவேல்விழியாய்

நின்றவாருயிர்முயற்சியானிகழ்த்தியமாற்ற

மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான்.

(சுஎ)

* என்னை - இஃதென்னை. † தஞ்சம்-எளிமை. “தஞ்சமென்ப தெண்டைப்பொருட்டே” என்றது, தொல்காப்பியவிதி. ‡ படிநி இல்-பொய்யில்லாத.

* நாலுவாக்குபார்ப்பினுநானவற்றி னுக்கு
மூலநாரணமு மாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலாமுரைத்திடுமெனச்செருக்கொடு துவன்றான்
மாவெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை.

(௬௮)

† ஆட்டுகிற்பனில்வகிலமுமென்றனெனின்னை
யாட்டுகிற்பவராரெனவறிந்திலேபேதாய்
கேட்டுகின்றனையார்பொருளெனமூடரேகிளப்பார்
நரட்டுமென்றனென்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார்.

(௬௯)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியே
மாரவேள்செயுநோய்மறித்ததன்பினென்வாதம்
பாரொனுவியம்பினள்பசிக்கனமிடிப்பசினோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவாச்சீர்போல்.

(௭௦)

காமியாகியநீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா
ஹமவேனெடுங்கண்ணினாய்காமிபோனடித்தேன்
நீமைநெஞ்சினுற்குணினைந்தனைநினைத்தீண்டேன்
போமினொடுவென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன்.

(௭௧)

வேறு.

மண்ணுலகிலிழி துலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறி துமீண்டா
† ளண்ணன்மகனெனுமப்பழியைமாளாமன்றி விப்போயங்கைகொட்டி
விண்ணுலககைசெர்யச்சூண்முடியாதெவ்வாறுவிமலன்பங்கிற்
பெண்ணரசிதன்முகத்திலவிழிப்பலெனமாயுளம்பீழையுற்றாள். (௭௨)

அன்பினாலன்பார்பெற்றக்களியனாமெனைச்சூளொன்றறைந்துவந்து
வன்பினாற்பெறவேண்டுகின்றழிந்தாயி துதகுமோமாயைமாதே
முன்பினாக்கடுவதைத்துக்கரும்பாகவேண்டுகமுயன்றுநெஞ்சிற்
றுன்பராய்த்திரியுமவர்போலென்றான்மாயைதனைத்துறக்கவல்லான். ( )

கரைகுறுகவந்த \$ கலங்கவிழ்ந்தநாயகன்போலக்கலங்குகின்ற
வரைபுரைமென்மூலமாயைத்னைக்கண்டவிமலையுளமறுகிமாழ்கி
யிரதமுறுகளிம்புமலிசெம்பினியனோக்குரவியல்புபோல
வருள்புரிதியையவிவள்குணநோக்காதென்றுதொழுதஞ்சிச்சொன்னான். ( )

* நாலுவாக்காவன - சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைசரி என்பவைகளாம். † ஆட்டுகிற்பன் - கில் - ஆற்றலிடைநிலை. ‡ அண்ணல் - அரசன். \$ கலம் - தோணி. நாயகன் - வணிகன்.

இலங்கிலேவேன்மருட்டிமதர்விழிவிமலாய் * வறியவோடிதநதன்ன
னலங்கிளர்பொன்னுருவாயிலென்னாவிம்மாயையின்பநணுகுமென்று
புலங்கனறிவறியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை
கலங்கியளிபசம்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகின்றாள். ( )

நனவொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தலிணாளும்வென்றி
யெனதெனநின்னுளஞ்செகுக்கிடமாயைசுறுதலுமெங்கந் கோமான்
கனவினுதர்வறுமுணவுகுறையுமோபசியதனற்கைவதுண்டோ
நினைவில்வருகனவொன்றுகண்டிறுமாந்தனைபேதாய்நீதானென்றாள். ( )

எவ்வண்ணமுரைவண்மைகொண்டுநீதள்ளினுநானின்றுபோகேன்
கைவண்ணமலர்ப்பகழிமதனையாய்நினைத்தழுவிக் கட்டிக்கொண்டு [னான்
செவ்வண்ணநமர்கைலைக்கேகியெஞ்சுண்முடிப்பலெனச்செருக்கிச்சொன்
மைவண்ணமலர்க்குமுலாள் † வான்நிரட்டிவிழுங்குவலென்மாற்றம்போல

முடிக்குமலர்க்குமுன்மடவாள் சூண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு முறு
வல்செய்து, பிடிக்கவலையிலெனைப்பிடிநடையாய் பிடியென்றுபிரான்
மறைந்தான், வடக்கொடிதன்விழியினற் காண்பதும்போய் மதிமயங்கி
வறிதுநின்றாள், சுடர்த்தொடிமென் றோண்மடவாரின்றிழந்தோ மிவளை
யெனத்துயருழந்தார். (௭௮)

வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ் ‡ சகோரமெனுமென்புளன்றி
யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோநம்மல்லமனொமொருவன்னுனும்
பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவன்பிடிக்கப்படுவதோதான்
றோண்டன்பின்வழிநின்றமனமாசுதீர்த்தபெருந்தாயோர்க்கல்லால். (௭௯)

மாயைதனைவாதித்துத்தன்ருபுதன்னிலரின்னுமாயாவாதி
யாயினன்மறைச்சைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினெனன்
றேயுமனநிறுவியிறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலமுணருமாற்றம்
றாயமுனிவாரெல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவந்தொடங்கிவாழ்ந்தார். ( )

ஏழாவது

• மாயைகோலாகலகதி

முற்றிற்று.

• கதி-எ-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௪௩௭.

* வெறுமையாகிய ஓடு இரதம் - இரசகுளிகை. † வான்-ஆகா
யம். ‡ சகோரம் - நிலவைப்பருகுப்பறவை. § வைதிகசைவசித்தாந்த
மாகலின் “மறைச்சைவ சித்தாந்தம்” என்றார்.

உ
சிவமயம்.
எட்டாவது

வசவண்ணர் வந்தகதி.

- அசைவிலல்லமற்காயுமைநற்கலை
வசவதேவன்வலியகணங்கடாங்
கசியுமன்பிற்சயிலையினின்றதென்
றிசையில்வந்ததிமுரைசெய்குவாம். (ச)
- திங்குகாணுஞ்சிறுவிலைநாட்கடன்
வாங்குமோர்பொருள்போக்கும்வறியர்போ
னீங்களுநெடுந்தகைமாயைநின்
றேங்குமாவியக்கமுமின்றியே. (உ)
- மத்தளங்கொடுவந்தவன்றன்னெடு
பொய்த்தநுண்ணிடைபோயினனென்னவே
சித்தநாணுந் துயரமுந்தின்றிடப்
பித்தர்போற்பின்றொடர்தனர்பெற்றவர். (ங)
- தக்கதாய்தந்தை * சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றிமலடர்தாமாதலு
மிக்கவன்பிணிமேவலுநல்லவென்
றுக்கநெஞ்சுடனோடினன்மன்னவன். (சு)
- காய்ப்சிக்குக் கவன்றுதசைதின
வாய்ப்பதைக்குமறவர்வலையிடைப்
போய்விழக் குழக்கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்ப்பதைப்பதுதன்னெதிர்காணுமோ. (ரு)
- கண்டுவார்சிலைக்கானவர்பார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக் குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரிரைசோறப்பறவைகண்
மண்டுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ. (ஈ)
- அரின்மிதித்திட்டதர்படப்பூம்பனை
மாமுறித்துமழைமதக்கைம்முடி

* சாய - இறக்க. தளர்த்துவாட என்னலுமாம். குழக்கன்று-இளங்
கன்று. இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் மாயையின் தாயாகிய சுஞ்ஞானி
கூற்று.

வுலரடிப்பிறையொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக்கலங்கியிரியுமோ.

(௭)

பரற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ

* சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பீ

நிரக்குமோமகளைச்செயுமோவெனத்

தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினாள்.

(௮)

பொன்னையன்னபுதல்விபொருட்டிவண்

மன்னர்மன்னன்மனத்தில்வளர்ந்தெழு

மின்னல்காணவுமுழொன்றிருந்ததென்

றுன்னிமாழ்கியவ்வுரர்பின்போயினார்.

(௯)

அயர்ந்துநிற்குமரிவையைக்கண்டுநான்

முயன்றுமெய்த்தவமுற்றும்பயின் துனைப்

பயந்ததற்குப்பயனன்றுதவினே

நயந்தெமக்கெனத்தந்தைநவின்றன்ன.

(௧௦)

என்னேங்கியிழிதொழில்செய்பவன்

றன்னேநாடித்தலைமை † யிழந்தெனோ

கன்னிகொடுங்காட்டில்வந்தாயென

வன்னையோவென் றாற்றியழுதனள்.

(௧௧)

மகனுமல்லனவ்வல்லவன்மாயைநும்

மகளும்ல்லன்வரைபுரைதோளினு

யிகலும்வாட்கணரசியுரியிங்

ககலுமென்றுவிமலையறைகுவாள்.

(௧௨)

வினைப்பயன்கொளவேண்டுநரோரிடந்

தனைப்பொருந்துறச்சம்பந்தமாத் திரத்

தெனக்கினூரிவரென்றபிமானமொன்

றனைப்பொருந்தியழிவாறிவிலார்.

(௧௩)

தனையராகியுந் தந்தைதாயாகியு

முனையுருதீவுயிரிலையாதலா

வினையர்கேளி ரினையரயலென

நினைவுதேன்மிளிரெட்டிலவேவலினாய்.

(௧௪)

வேனெடுங்கண்விமலையிவைசொலப்

பானலங்கட்பனிமதிவாண்முகப்

பூநுங்குழற்பொற்றொடிமாயைமுன்

ருனடைந்தமைதந்தைக்குணர்த்தியே.

(௧௫)

* சுரத்து-பாலிலத்தில். † இழந்து என்னோ என்க.

காவியங்கட்கணியிதழ்மா துமை

யேவவந்தவெண்ணெண்ண முடித்திலன்

* போவனங்கிப்புரிசுழலோடுநா

னீவீர்நோவன்மினெண்ணைநினைந்தென.

(கசு)

விரைந்தெழுந்துவிமலையணங்கொடு

வருந்துநெஞ்சகமாயையக்காட்டுளோர்

பிரிந்தழுங்குரல்பின்றொடர்ந்தேகவே

பொருந்தருங்கயிலைத்தடம்போயினான்.

(கஎ)

அழுதுவாய்விட்டாற்றிலன் தன்னுடல்

புழுதியாடப்புரண்டிலன் மன்னவன்

பழுதிலாததன்பரவைகாணுமையா

லெழுதுமோவியமென்னநின்றானோ.

(கஅ)

வீழுவண்மீளவெழுவண்மெலிந்துரைந்

தழுவண்மேனியசைந்துநிலங்கையா

ஓழுவன்வாய்கொண் டியிர்ப்பளிதப்பலென்

றெழுவன் கைந்நெரித்தேங்குவளன்னையே.

(கசு)

† பாடுமாதரும்பந்துங்கழங்குநின்

ருடுமாதருமாகுமரிவைய

ரோடுமேவியொருமகள்வாழ்ந்தவம்

மாடநானினிக்கண் டியிர்வாழ்வனோ.

(உ௦)

துளிக்கும்வார்மதுச்சோலையும்வாவியும்

பளிக்குமாடமும்பாழ்படவென்மகள்

களிக்குமானிருங்காட்டினுளெம்மைவிட்

டொளிக்குமாறொருசுற்றுமுணர்ந்திலேன்.

(உக)

எண்ணீவிட்டிருப்பினும்பொற்றொடி

யுண்ணைநான்விட்டியிர்ப்பிழையேனென்

வண்ணைவாய்விட்டாற்றினளாயிடை

மின்னனொருங்கதறினார்வேலைபோல்.

(உஉ)

வந்துவேந்தன் வழி † மரபாரிய

னுந்தமாமகேணன்மைநுமக்குநான்

முந்துகூறிலனோதுயர்முழங்கீர்

சிந்தைநோதறகாதெனச்செப்புவான்.

(உ௩)

* போவன்-போவேன். அங்கு இப் புரிசுழலோடு எனப்பிரித்துக் கொள்க. † பாடுமாதர்-விதலியர். மரபு ஆரியன் - பரம்பரைக்குரு.

அருந்தவம்பலவாற்றுமறிஞரும்
பொருந்தருங்கயிலைக்கு விற்போனமை
தெரிந்துநெஞ்சந்தெளியவறிந்து
வருந்துந்தன்மைமடமைமடமையே.

(௨௪)

சிலைநுதற்பசுந்தேமொழிமாதுமை
கலைநுமக்குக்கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றது சாலுமுமையினி
யுலகினிற்பிறரொப்பவரில்லையே.

(௨௫)

என்றுகூறக்குரவனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கைமனையொடுதுன்பொர் இச்
சென்றுமாடத்திருநகரிற்புகாக்
குன்றமாமதிக்கோயிலினண்ணினான்.

(௨௬)

வேறு.

* கயிலையில்விமலையோடுங்கவிரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றன்னையிடுத்தஞான்றென்னவானோர்
பயிலவைதன்னிற்குப் பரணையுமிமயின்னு
மயிலியறனையும்வாழ்த்திவணங்கியங்கருருநின்றான்.

(௨௭)

பொலிவழிவதனங்கண்டபோதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்து மன்னையினவலுஞ்சூன்கொண்டேகி
மலர்தலையுலகிற்றான்முன்மயங்கியவாறனைத்து
நலியு ட நாண்டவருந்திருவின் தன்னக்குறிப்பிற்றேன்ற.

(௨௮)

நன்னகமகள்கேட்டுள்ளநாணுபுமுகங்கவிழ்ந்தாள்
பன்னகசயனனாதிபண்ணவர்கெருங்கவைக்கண்
முன்னகைசெய்துதீயமுப்புரமாள்செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கித்புரிசுழல்செருக்குமாள்.

(௨௯)

அளியனென்றுனக்குநான்சொல்லமனரியனோமற்
மெளியனோவுகாத்திரீயென்றிலங் ட கயிலெறிதலேபோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்யவிமலன்வெண்மதியங்கண்ட
நளினமென்மலர்போலென்றாய்நகைமுகமொடுங்கினாலால்.

(௩௦)

போக்கரும்வலிபுகன்றுபோய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்துவேனைவள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்

* கவிர்-முருகமலர். ட நாண் அட-வெட்கம்கொலல். ட அயில்-எறி
தல்போல்-வேலாயுதத்தை வீசுதல்போல.

மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர் * முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன
மீக்கிளரிமயமீன்ற மெல்லியன்மெலிந்துசொன்னான். (௩௧)

நடம்பயிலெந்தைமங்கை நாணிஞல்வருந்தினுவென்
தடந்தருள்சொல்வன்ஞால மலைக்குமம்மாயைசுளா
னெடுத்தகைமுன்னஞ்சென்ற நிலையேநன்றாகொல்வோன்
மடங்கன்முன்வெல்வேனென்று வருதலேயாற்றலன்றோ. (௩௨)

அல்லமன்பெருமையெல்லா மனைவருமறிந்துகொள்ள
நல்லெழின்மலைமடந்தாய் நன்குணர்த்தினையென்று
சொல்லுநரன்றிரின்னை நின்றனைசொல்லவல்லா
ரிலையென்றியம்பயாவு மீன்றவளியம்புகின்றான். (௩௩)

‡ பொறியிலியேன்செய்தீமை பொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனாகு மல்லமன்றன்னைக்காணு
நெறியருள்புரிதியென்ன நிரைவளைவணங்கிக்கூற
மறிமழுவமர்ந்திருக்கு மலர்க்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

மத்தமதுறுகுணத்து மாயைபைவிடுத்தவாற்றா
ளரித்தியகுரவன்றன்னை நீயறிந்திலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தை தனையினிவிடுத்தியாயிற்
கைத்தலநெல்லிபேரலக் காண்குவையவனையென்றான். (௩௫)

மிடியடவிறப்பலென்று மேவுமோரிடத்திற்செம்பொன்
குடமொடுகண்டவன்போற் கொலைசெய்நாண்டிறந்துவந்து
துடியிடையுமையெம்மாளைத் தொழுதுசத்துவவணங்கைப்
படிமிசையலமற்காண்பான் செல்கெனப்பணித்தாளன்றே. (௩௬)

அப்பொழுதருகுநின்ற வருணந்திதேவனன்னே
யொப்பரும்பத்தியென்னு மஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருஞானுனந்த வல்லமதேவனென்னும்
வெப்பினையெளிதுகாண லாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௩௭)

அழிவருநிதியவைப்பை \$ யஞ்சனங்கொண்டுகாணும்
விழியுடையவன்போனானு மெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக் காட்டுவோனிவனென்றெம்மை
வழிவழியடிமைகொள்ளும் வள்ளனந்தியைப்புக்கீழ்த்து. (௩௮)

சத்தியால்யான்பிணித்த தனைதனைத்தனதுதாய
பத்தியாலவிழ்க்கவல்லோன் பார்க்கினிநந்தியேதா

* முகுரம் - கண்ணாடி. போனம் என்ன - போலும் என்ன.

‡ பொறியிலியேன் - அறிவில்லாதவளாகிய யான். \$ அஞ்சனம் - மை.

* னித்தினூல்விலங்குபூட்டு மிறைவனோவிலிப்பாளோ
மெய்த்தவாரருளிநோன்யார் வினம்புகவென்றுசொல்வான். (௩௯)

அல்லமனென்னுஞான வாணையையகப்படுத்த
வல்லவொண்பார்வைவநீயே யாதலான்மண்ணிற்போகி
யெல்லையிலன்பர்நெஞ்சத் திண்பருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற்றேன்றாத் துணையெனவிருக்கும்பெம்மான். (௪௦)

அந்திவண்ணத்தெங்கேகாமா னருளிநூலின்னகூறச்
சுந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன்மன்னேக்காண
நந்திவல்லவனோவென்று நகைசெய்துகணங்கடம்முள்
வந்தொருசிலருரைப்ப மங்கைபங்காளன்சொல்வான். (௪௧)

நந்தியென்றையுணர்ந்தா னுனவன்றையுணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் தெளிவுறவறிகிலீரென்
மெந்தையெம்பெருமான்கூற விகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டுகின்றார் மீளவும்விமலன்சொல்வான். (௪௨)

மாசறுநந்திபத்தி வார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்று கண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னரென்று பெருந்தகைநந்திதன்றோ
பேசுநொண்கணங்கடம்மை யேவினனருளிநானே. (௪௩)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர்
மண்ணுலகதனில்வேண்டும் வளம்பதிதோறும்வந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணி னார்வடிவாகத்தோன்ற
வெண்ணுறினெழுதாற்றின்மே லெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணார். (௪௪)

நந்தியென்கின்றான ஞாயிறுநிலத்ததிப்பின்
முந்துறு ‡ மமணரென்னு முடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண் டாமரைமலருமென்னு
விந்திரன்முதலாயுள்ள விமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (௪௫)

எட்டாவது,

வசவண்ணர்வந்தகதி

முற்றிற்று.

கதி-அ-க்கு திருவிருத்தங்கள் - ௪௮௨.

* இதினாலென்றது - இத்தினாலென்றாயது, எதுகை பற்றிவந்த
விரித்தல் விகாரம். ‡ அமணர் - புடவையுடுக்காது திரியும் புத்தருஞ்
சமணருமாகிய திகம்பரர்கள்.

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

புரஞ்சுகிசிறுகைப் புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன் கலையுநந்தியு
மருங்கணநாதரு மகனிலத்திடை
வருந்திமறிந்தவா வகுத்துக்கூறுவாம்.

(க)

பெடையொடு * சுரும்பினம் பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமளவுவாய்க் கநலினோடியே
மடையுடைமதமழை கலர்பெய்சோலைசூ
முடிதடையெனுநக ரொன்றுண்டாயிடை.

(உ)

நன்மையென்பனவெலா. முடையனான்மறைப்
புன்மையென்பனவெலாம் பொருந்துறானெனுந்
தன்மைதன்பெய்ரினா லறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொரு நிகரிலானுளன்.

(ங)

அவனெழின்மனையவ † ளாடகத்தினைச்
சுவணமென்குதலெனச் சுமதியென்பவ
டவநிலைதன்னினுந் தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலில்லறத் தொழுது \$ நீர்மையுள்.

(ச)

தூநிருமலனுகச் சுமதிதன்னிடைத்
தானொருமகனெனச் சார்ந்துதோன்றினா
|| ளானுயர்கொடியினே னங்கைதாங்குற
மானுறழ்சத்துவ கலைமடங்கையே.

(ரு)

மதிபெறுகடலென மகளையின்றவர்
நதிபெறுசடைமுடி நம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதம் கரும்பைப்பெற்றுநந்
றுதிபெறுமலையென மகிழ்ச்சிதன்னினார்.

(சு)

* சுரும்பு-ஆண் வண்டு. † ஆடகம் எனபது நால்வகைப் பொன்னுட்சிறந்தது. நால்வகை யாவன - ஆடகம், கிளிச்சிறை - சாதரூபம், சாம்பூரதம். \$ நீர்மை - குணம். || ஆனுயர்கொடி - இடபம் வரைந்த கொடி.

நெறிமுறைநிருமல னீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத் தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன் குழவியாகிய
* பொறிநிகருறுமொரு புதல்விக்கென்பவே.

(எ)

இந்துவார்சடையினோ னிடத்தளையெனுஞ்
சிந்தையான்மகளைமா தேவிமென்றொரு
சந்தநாமங்கொடு தானைழுத்தனன்
மந்தையாதற்குநற் மவம்புரிந்தவன்.

(அ)

அறிவருளாதர வடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமே தூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழவியா யுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன் மகன்வளர்ந்தனன்.

(ஆ)

வாடியமருங்குலம் மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடு தவங்குலைப்பவே
யோடியமதனன்மா தேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனுய் வீழ்ந்துமாழ்கினான்.

(க0)

விழுந்தனகொடியதீ வினைப் டு பரப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம் யாவுந்திங்களங்
சொழுந்தெனநிருமலன் குமரியோங்குநாள்
முழங்கினசிவாகம முற்ற மெங்குமே.

(கக)

வேறு.

சங்குமாதேவியின்னணமிருப்பவெம்பிரானேவியகணங்க
டாங்களவேண்டியவொண்பதிதொறு முன்செய்தவத்தர்பானன்மகவாகித்
திங்கிலாச்சித்தராமையன்யாச்சிதேவனென்றிடுபெயர்முதலா
டோங்குநாமங்கள்வேறுவேறு மக்கொண்டுற்றனர்நற்றவமுடன்று. (கஉ)

பயக்குறுமினியசங்கராபுசை பல்வகைநெறிப்படவியற்றிச்
செயற்சுருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார் தென்றிசைக்கயிலைபோற்சிறக்க
மயக்குறுமமணவல்லிருண்மெலிய னீ வயிணவமெனுமுடுமழுங்க
வியக்குறு னீ சைவமலரான்னந்தி வையவனுதித்தமைவிரிப்பாம். (கங)

* பொறி - இலக்குமி. டு பரப்பு - விரிவு. னீ வயிணவம்-பாஞ்ச
ராத்திரமதம். னீ சைவம் என்றது ஈண்டுச் சித்தாந்தத்தை.

வாயின்மண்ணிட்டுக் கொண்டவன்மன்னை மதித்துநன்னுதலின்
* மண்ணிடாமற், பாயும்வெண்டிரையிற் றுயில்பவன்மனக்குப் பரிதி
யொன் றளித்தருண்முக்க, னாயகன்றேனையே கருதிவெண்ணீற்ற னுன்
னுதல் வீதியையணிபுந், தூயநன்மறையோர் தமக்கிடமாகுந் தூரிசிலா
விங்குளாபுரியே. (கச)

கதிர்விளைசெந்நெற்காடுகுழ்கரும்பு கரும்புக்கும் தலியங்கதும்
புதுறும்பாளைக்கமுக்கதும்முப் புடைப்பசுங்காயதெந்துகு
முதிர்கனித்தேமாந்தண்பொழில்பார்ப்பார்க் குயர்வுறுதுயர்மிடிபுகாம
லதிர்முரசியம்பும்வீதியங்கரிற் கணிகன்வைத்திடுபடைகாட்டும். (கரு)

விருந்தினுக்கிடுவா ரன்னமங்கரின் வேதியர்மடந்தைய ரெல்லாம்,
பொருந்துமன்னத்திற் கிடுவனவிருந்து புனல்வயல் செங்கமலங்கள்,
வருந்துதுண்ணிடை நன்மாதர்கைம்மலர்க்கு வண்டினக் கொடுப்பர்
பேரின்பர், தருந்தனிகர்க்குத் தடங்கள்வண்டிற்குத் தாண்மலர் கொடுத்திடுமன்றே. (கசு)

இந்நகர்வாழு மறையவர்செய்யும் யாகதூமம்படிந்தன்றோ
பொன்னகர்வாணர்நிறைந்தவாயுளராய்ப் பொருந்துதலிந்நகர்மறையோ
ருன்னருமனுவானெருப்பினைவளர்த்திட் டொழுஞ்சீர்காட்டுறினன்றிப்
பின்னொருசெயலாற்கலிபுகந்தன்னிற் பெருஞ்சீர்காணுறப்படுமோ. (கசு)

இனையுமாநகரி னந்தணர்க்கெல்லா மிறைமைபூண் ளெனொருமறை
யோ, னினைவெலாமான்ரு ளினுமுரையெல்லா நிருமலன்றுதியினுஞ்
செய்யும், வினையெலாமவன்பூ சனையினும் வைத்தோன் வேதமு
மொழுக்கமும்வல்லான், மனையுளானெனினுந் துறந்தவர்க்கொப்பான்
மற்றவனொமாதரசன். (கசு)

திருந்தியவனையன்றேவிதன்னுமஞ் செப்பின்மாதாம்பிகையென்பா
ளருந்ததிமுதலாங்கற்புடையார்த் மருநிலையுநின்றிமுற்ற
நிரந்தரமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சி நினைந்துபின்பாயலிற் படுப்பார்
கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியினையான் கற்பினையாவேபுகல்வார். (கசு)
பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமை புனைந்துரையன்றுபட்டாங்கே
யோங்கிய † வபரசிவனெனவேத முரைத்திடுமருணந்திவந்தான்

* மண் - சித்திரபுண்டாம். இது இங்காலத்து நாமம் என வழங்கப்
படுகின்றது. இது அவைதிகம், நவீனமென்பதனைச் சைவபூஷண சந்
திரிகை யென்னு நூலிற் பாக்கக்காண்க. † பரசிவம் அபரசிவமென்றிரு
பாற்று. பரசிவமெனல் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுந் கடந்துநின்ற
நிருமலதம்பரசிவத்தை. அபரசிவம் - எனல் - படைப்பாதி யைந்தொழில்
களையு மியற்றுவான்கொண்ட நவபேதத்துளொன்றை.

ரூங்குறவவடன்வயிற்றிடையதனத் தக்கவர்தகவிலரென்ப
தாங்கவர்பயந்தபுதல்வனாற்றெளிய வறிமினென்றதைகுவர்பெரியோர். ( )

* ஐந்தொழிலொருவன் றிருவுளமகிழு † மறுதொழிலாளன்மா
தரசன், பைந்தொழுகொழுநத் ரெழுதெழுதொழிலால் பரிந்து தீவளர்ப்
பவன்மறையோன், செந்திருவனையாள் ‡ விருந்தினர்வயிற்றிற் றீயவிப்
பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன் சொன்மகளிருக்கு நாவினும்
புகன்றிடப்படாதே. (௨௧)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றி னிவ்வுலகெலாஞ்செய்யபுண்ணி
யத்தான், மன்னுமாரளிகள் விருந்துணக்காமர் வல்லியின் மலர்மலர்வது
போ, வெண்ணையாளுடைய நந்திவானவன்ற னெய்துவந்துதித்தன
ன்று, சென்னியாலமார்தொழுதுமாரி சிந்தினர்துந்துபிமுழங்க. ( )

எங்குருந்திதோன்றுநாட்புதுமை யென்சொல்வாங் \$ கண்டுமுட்
டென்னும், வெங்குணவமண ருளத்தெரிமழுவோன் வேடங்கண்டஞ்
சலிசெய்ய, வங்கொருநேயம் பிறந்ததுதிருமா லடியவருளத்தினி லெங்
கள், சங்கரனிறைவனெனவொருநானஞ் சார்ந்ததுதமையறியாமல். ( )

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளி கொடுஞ்சொல்பொய் பய
னிலகூற, னிலையழீஇயொருவன்செய்ந்நன் றிமறத்தனிந்தனைவஞ்சனை
பிறர்தஞ், சிலைநுதன்மடவார்க் கருதலென்றினைய தீமைகளியாவும்
போயினவா, னலமலிதரும மூர்த்தியாகியநன் னந்திவானவன்புவி வரு
நாள். (௨௨)

தாடலை தந்திங்கெம்மையாணந்தி தாயகட்டினுநின்ற தரைமே
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்ற வெழுந்தருளுதன்முனங்குருவாய்க்
கூடலசங்கமேசன்றாய்க்கொளித்துக் குறுகிநன்னுதலினீறணிந்து
வீடருள்பரமசிற்கனலிங்க மெய்யுறத்தரித்தனனம்மா. (௨௩)

தரித்தபின்றன துமேனிதோன்றாமற்றயெதிர்நின்றிடப்ப்போர்
திரித்துநல்வசவனென்றுபேரிட்டுச்சென்றனன்சிவன்றனைக்குருவா

* ஐந்தொழிலாவன:—சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம்,
அருக்கிரகம் † அறுதொழிலாவன - ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல்,
வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல். ‡ விருந்தினர் - நூதனமாக வருபவர்.
\$ பிறமதத்தவரைக் கண்டகாலத்துக் கண்டுமுட்டு என்று சொல்வார்
சமணர்.

யொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனை செய்கென் றுரைப்பவருரைகெடத்தானே
யருட்குருவடிவாய்வந்தருள்புரிந்த வாலமர்குலபாணியனே. (௨௬)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைன்னுதலிற் பெருகொளிகீறுமொண்களத்திற்
சிமந்துளவமலலிங்கமுங்கண்டுசுறிந்தவரனைவரும்வியந்து
மறைந்தரன்குருவாய்வந்திவைபுனைந்துமகவினைவசவனென்றெருபே
ரரைந்தன்னென்னவறிந்தனாமலனறிவுணின்றறிவிக்கவன்றே. (௨௭)

* சூறில்வழிலகாரந்தனிரிலையாயுங்கூடியதகரமுன்னெழுத்தென்
றறிகுறிவடிவந்திரிதல்போனந்தியடல்விடைமெய்திரிந்துறினு
நறுமலர்விழியிற்கண்டவரெல்லாநந்தியெயன்றுளமகிழ்ந்தார்
பெறுதவமுயன்றவன்னையும்பிதாவும்பெறுமுவகையினையாருரைப்பார்.

ஈன்றநாடொடங்கிச் செய்கடன்முற்று மியற்றினன்மாதரசன்றான்,
ரோன்றுமோர் குழவிப் பதங்கடந்தெங்கோன் சொல்குறுமுன்னுறுங்
காலே, யான்மராமறைகண் முதலவாத்தான்முன் னறிந்துளகலை யெலா
மறிந்தான், சான்றதாமதிய மிரவிவந்திறுப்பத் தன்கதிர்தானடைகுதல்
போல். (௨௮)

பரமனையிகழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பரமதயானையையடக்க
வாழுறுகூர்மையங்குசுமென்னவானடியாரெனுமாவிற்
கொருமழவிளங்கன்றெனவருள்வசவனொழுநூள்வளங்கொள்கல்யாண
புரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான். (௨௯)

படியில்கல்யாணபுரமெனுந்துசுபாசிவபத்தியால்விளர்ப்பக்
கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங்குவலயத்திருந்திடுமந்நா
ளடியவர்செல்வமெனுவசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை
யுடன்வரவந்தவ்விச்சலனகரி னுற்றனைற்றவர்கெருங்க. (௩௦)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து
மந்திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழிலை
வெந்தழவென்னவறிந்திடாதெடுப்பமென்கைதீண்டுதலெனவெதிர்போ
யுய்த்திடவரிதாய்த்தன்மதமிழியுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான். (௩௧)

பொருந்துமத்தாணியிடைத்தவி சொன்றுபுறமதகோளரிக்குதவி
யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவணைமே லிருந்தனனரசன்போதி
லருந்திறற்றானகாவலர்வேந்த ரமைச்சர்வெண்கவரிகொண்மாதர்
நெருங்கித்திரியபேரவையிடத்து நிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்துரைப்பாம்.

* “சூறில்வழிலளத்தவ் வணையினுய்த - மாகவும் பெறாஉ மல்வழி
யானே” என்னு நன்னூற் சூத்திரத்துணர்க.

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றாடு மேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
சுந்தரவோலையொன்று சோர்ந்தெனச்சுருண் * முடங்க
லந்தரமுகட்டினின்று மரசன்பேரவையிடத்து
வந்தெதிர்விழுந்ததொன்று மாணிடர்மருண்டுநோக்க.

(௩௪)

நின்றவரெடுத்துவந்து நெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
வென்றிகொண்மடங்கலன்னுன் விரித்தையெழுத்துநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேயென்னத் தானுணர்ந்திலன்மயங்கி
வன்றிறலமணகாலன் மலர்க்கையிற்கொடுத்தானன்றே.

(௩௫)

வாங்கியமுடங்கனோக்கி வசவநாயகனில்வோலை
தாங்குநின்றவிசின்கீழோர் தமனியவைப்புண்டென்ற
தோங்கியதூண்செய்தோளா யுனக்குநான்காட்டுவேனென்
ருங்கதையவிழ்த்தானவ் வரசர்கோனதரசியிப்ப.

(௩௬)

அசுழ்ந்திடரிதியவைப்பொன் ருடகமலைபிடத்திற்
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப் புறப்படல்போலத்தோன்ற
மகிழ்ந்தனரசர்கோமான் வசவனைக்கண்டபோதே
கிகழ்ந்தவொண்பயனுணர்ந்து நெஞ்சுகநனிவியந்தான்.

(௩௭)

பயிலுநல்வினையெமக்குப் பயந்தவிலவ்வசவதேவன்
கயிலைநன்மலைக்கிரண்டாங் கடவுளையென்றுசொல்லி
யியலுரைமடந்தைபொய்யா னென்பதைப்புதுக்கினுன்ச்
செயலினைவிழியற்கண்டோர் தெளிந்துநெஞ்சுகமகிழ்ந்தார்.

(௩௮)

மந்திரிக்கிழமைநல்கி மரபுளியுரிமையாற்றி
மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப் † புரத்தியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற் செப்பியாயிடையிருப்ப
நந்தியைத்தொடர்புகொண்டா னுந்தகத்தடக்கைவேகத்தன்.

(௩௯)

பெருந்தகைவசவதேவன் பெருமைக்குத்தக்கவாரே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேல்முருகனன்னுன்
றிருந்தியவம்மணத்தின் சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாணமென்றால்.

(௪௦)

இவ்வகைகல்யாணத்தி னிருப்பநாகாம்பையென்னுந்

‡ தவ்வைநம்வசவதேவன் தன்பிரசாதந்தன்னு

* முடங்கல் - ஓலை ; திருமுகம். † புரத்தல் - பிறராலபாயம்வரா
மற் காத்தல். ‡ தவ்வை - மூத்தவன்.

லெவ்வமின்முத்திமெய்யோ டிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந் தனயனையின்ருளம்மா.

(சுக)

மைந்தனையின்றுவந்து வசவநாமம்புனைந்தா
ணர்ந்தையில்கற்புநங்கை நிகழ்திருமுகங்கொறு
* மந்தமிறலங்களாறு யறிவித்தற்குலகில்வந்த
கந்தனென்னுன்னவந்நா காம்பைதன்மகன்வளர்ந்தான்.

(சுஉ)

வீரமாகேசரென்னு மென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரிபோனிகரில்சென்ன வசவதேசிகனிருப்ப
நேரிலாவசவநாம நெடுந்தகைமகவொன்றீன்று
சீருலாஞ்சங்கமேச தேசிகன்பெயர்புனைந்தான்.

(சுங)

மொழியினுனினவானோக்கான் முக்கணாடியர்வேண்டிற்
றொறிவிலாதுதவித்தாய்போ லோம்பினன்புறமதத்தோர்
வழியெலாம்வழக்குமாற மலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப் பண்ணினன்வசவதேவன்.

(சுச)

அரனடியவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன்சீர்த்தி
விரிநிலமுழுதும்போர்ப்ப வெள்ளிவெற்பிணையகன்று
தரையிசைவந்திருந்த தவரொலாமுணர்ந்துசென்றார்
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப் போதல்போற்கல்யாணத்தில்.

(சுரு)

பலரொடுவரினுமெள்ளும் படிதனிவரினுமிக்க
நலமொடுவரினுமேனி நலமறவரினுஞ்சீர்சான்
மலைமக்கணவன்றொண்டர் வரவுகண்ணுறினெதிர்த்து
நிலைமிசைவணங்கியஞ்சி நின்றநன்றற்றநந்தி.

(சுக)

சாதியுங் ‡ குறியுநீத்துச் சரணரைச்சிவனையென்று
பாதபங்கயமிறைஞ்சிப் பத்திசெய்குவனநந்தி
தீதறசுவைத்திங்கண்டாற் செய்தசெங்கரும்பும்வேம்பும்
பேதமொன்றுருமற்சாதி பெயர்விடுத்தறிதல்போல.

(சுஎ)

மாதர்கடமையகன்ற மலிதுறவினரெண்ணில்லார்
கோதையருடனிருந்துங் கொடுமயலிலரெண்ணில்லார் .
மேதைகொளருச்சனைக்கு வேண்டுவமுழுதுங்கொண்டு
§ போதுகள்வழாமலீசன் பூசைசெய்பவரெண்ணில்லார்.

(சுஅ)

* ஸ்தலங்களாறுவன - பக்தஸ்தலம், மாஹேஸ்வரஸ்தலம், பிர
சாதிஸ்தலம், பிராணலிங்கஸ்தலம். சரணஸ்தலம், ஜக்கிய ஸ்தலம்.
‡ குறியாவது-அடையாளம். § போதுகள் - காலங்கள்.

விரதங்கள்வேறுவேறு மேவிநிற்பவரெண்ணில்லார்
 * பரதஞ்செய்தாரிக்கட் பரத்தையர்மனைகடோறுஞ்
 † சுரதஞ்செய்பவரெண்ணில்லார் தூயநன்னந்திநாம
 வரதன்நனன்பின்வாழும் வழுவின்மாகேசரம்மா. (சக)

திதுசெய்சமணர்முன்னர்ச் செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
 வாதுசெய்தவர்செருக்கு மாய்வுசெய்திமயமீன்ற
 குடும்பமுலைமடந்தை துணைவனாற்றொண்டர்க்கெல்லாம்
 யாதுசெய்குவனென்றேவ வியற்றுவன்வசவதேவன். (௫௦)

உளந்தெளிசரணர்தம்மோ டிம்முறைபொழுதுநாளி
 னாளந்தறிவரியசோதி யல்லமன்வரவுநோக்கி
 வளங்கெழுதிருக்கல்யாண வளநகர்தனில்வானோக்கு
 மிளம்பயிர்போவிருந்தா னெம்மையாளுடையநந்தி. (௫௧)

ஒன்பதாவது,

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி

முற்றிற்று.

கதி-க-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௫௩௩.

* பரதம் - நாடகம். ப - பாவம், ர - இராகம், த - தாளம் எனப்
 பொருள் கொள். பாவமாவது - அபிநயம். அது, பணித்தலைப்பட்டோ
 னவிநயம், வெயிற்றலைப்பட்டோ னவிநயம், வெருண்டோனவி நயம்
 முதலாக இருபத்தெட்டு. இராகங்களை இசைநுணுக்கம், முறுவல், சயந்த
 முதலிய நூல்கள் விரிக்கும். தாளவியல்களையெல்லாம் தாளவியல். தாள
 சமுத்திரம் முதலாய நூல்களுட்காண்க. † சுரதம் இவையெனக் காமதந்
 திரத்தும், கந்தபுராணம் இந்திரபுரிப்படலத்துங் காண்க.

சிவமயம்.

ப த் த ா வ து,

அக் கமா தேவி துறவுக தி.

தன்னைக்காணவேள்கணைபாயத்தடுமாறு
மன்னைக்காலுஞ்சோறெனவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைட்டோலுமல்லமதேவன்வளையாடுங்
கொன்னைக்கானிழ்மேறடியடைந்தமைகூடற்றும்.

(க)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்ப்பெய்தழுவென்னவழுகெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினன்முற்றுணர்மாதேவி.

(உ)

வாதித்தொன்றோடொன்றெழல்போன்முலைவந்துற்றும்
* பேதைப்பெண்போற்காமமுளத்திற்பிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பப்பதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள்.

(ங)

தன்னையறிந்திடையீடறமுக்கட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக்
கன்னனெடுஞ்சிலைமன்மதன் ‡ வேரிக்கணையு
மன்னுமிளம்பருவத்தினனென்பர்மறைப்புற்றார்.

(ச)

வண்டுபடாதலர்சண்பகமேயென்மாறாகிப்
பண்டரனோடமர்செய்தன்வண்டுபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுடரேயெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களினோர்நாளில்.

(ரு)

வீரங்குறைவின் \$ மும்மதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரண்கரிமேல்வந்தனென்னமணிப்பொற்றே
ருருந்தெருவிந்கவுசிகமன்னலாவந்தான்.

(சு)

* பேதை-ஏழுவயதுப்பெண். ‡ வேரி - தேன். பண்டு - முன்.

\$ மும்மதமாவன;—கன்னமதம், கபோலமதம், கோசமதம்.

* இயங்கடரங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
வயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போத
வயங்களிவரந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களவங்கலிலங்கவிசம்பிறைபோல்வந்தான்.

(எ)

மாணுநெடுங்கரிமீ துபுரந்தனில்வந்தாணைக்
காணுமடந்தையரே துமுணர்ந்திலர்காமத்தா
ணுமிழந்தனர் துசுமிழிந்தனர்நன்றாகும்
புணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள்.

(அ)

நல்லமத்தாரெண்கவுளிர்பானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரிநின்றமுச்செவியூடு
மெல்லநடந்தேபோவெனமெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார்.

(ஆ)

கோதையர்மாலாவ்வகைநோவக்கொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறன்மன்னன்வினையிலா
மாதவனாகுநின்மலனுக்கோர்மகளாகுங்
காதொடு ‡ காதுங்கண்மடமாதைக்கண்டானே.

(க0)

கண்டனனெடுவிலையோவெனுமுன்னங்கழவாங்கிக்
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனெடுக்கொடுமார
னுண்டிலையோவெனவாவிதளந்தேயுழ்பன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிநுந்தான்வசமற்றே.

(கக)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மாவோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டிலத்திலவருமின்றே
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே.

(கஉ)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளந்தேதன்மாலில்விழுந்தேனிலகானே
னஞ்சுலையென்றேயின்றையாளேலனல்காணும்
பஞ்சபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே.

(கங)

என்னரினந்தேதமன்னவன்வெந்தீயிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாய்தலினின்றபுறப்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றான் \$ காழுற்றே.

(கச)

* இயங்கள் தரங்கம் எனப் பிரிக்க. இயங்கள். - வாத்தியங்கள்

‡ காதும் - மோதும். \$ காமமென்பது - காமன்றாயது.

ஒடியறிந்தேதயன்னவன்வந்தங்குரைசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையையின்னொன்மகளென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெந்நெறியாலுங்
கூடுவனிந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி.

(கடு)

கோயிலிள்டே மவியிருந்துயர்ஞானக்குறிகூறுந்
தூயவராகியவாரியர் தாமுஞ்சுடர்செம்பொற்
சேயிழையாரும்வலிந்துறிலின்புசெயாரென்று
வாயிலிஞலணைவேனெனமன்னன்மனத்தெண்ணி.

(கசு)

வேறு.

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலன்மகடனைநீவிர்
நீதிலெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களென்றேவினன்வியனிலம்புரப்பான்.

(கௌ)

ஐயவன்னதேசெய்குவமெனப்புகன்றகத்திற்
பையவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமன்னவன்கருத்தினைவகுத்தனர்மறுத்துத்
துய்யமங்கைமீரெமக்கடாதிதுவெனச்சொன்னான்.

(கஅ)

வேந்தன்மாமனை நும்மகளாயினவ்வேந்தன்
சாந்தவாழ்வெலாநுமவெனவறிகிலீர்தானே
போந்தவோர்திருமகள்வாவினைப்புறம்போக்கு
மாந்தர்பாருளரென்றுமங்கையர்சொலவகுப்பான்.

(கக)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவார்முலை * மகட்கொடைநெர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்நிரயத்திடைவீழ்ந்தனரழுந்தித்
தம்மைநோக்குநரொருவருமின்றியேதளர்வார்.

(உ௦)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுதன்னிற்
சுமைக்கடாதமெய்விடுத்தலேன்றெனச்சொல்வ
ரெமக்கடாததுபுகன்றனீர்மங்கைமீரிச்சொ
னுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்நுவல்வார்.

(உக)

உறையில்வாளொடு † மாவழங்குறுவனத்தேடி
மறவனோர்பொருடருகெனவிரத்தலைமானு

* மகட்கொடை - மகளைக்கொடுத்தல். † மா - மிருகம், வழங்கு
றும் - சஞ்சரிக்கும்.

மிறைவன் வாழ்குடிதன்னி லொன்றொருபொருளிடத்த
வறவனாகியநீயிதை யறிந்திலையந்தோ.

(உஉ)

என்றுமாதரர்கூறலு நிருமலனெங்கண்
மன் தல்வார்குழல்பேதையோ வல்ல னுமன் ததைச்
சென்றுகூறுமினவன்மன மிசைந்துரைசெய்யி
னன்றுபோமினென்றியம்பின னவர்மனநயந்து.

(உ௩)

மங்கைபாலடைந்ததைகுவர். மதன்வலிமாயக்
கொங்கைமா முகிழ்ப்பூங் கொ டநீயருள் கூர்ந்தே
யெங்கன்கோமகனருயிர் நிறுத்தினையென்னி
வங்கண் மாநிலத்துயிர்க்கெலா மன்னையாகுவையால்.

(உ௪)

என்னவோதலுநிருமல னீன்றருளென்றாய்
மன்னனான்மனை துறக்குமோர் * சூழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரசெனக்கொரு சூளினைப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்பணித்தது நன்றெனப்பகர்ந்தான்.

(உ௫)

தூதுசென்றவர்பொற்கொடி சொல்லியசொல்லாற்
காதல்கொண்டனளென்றுளந் தெரிந்துதாங்கருதி
மரதுநின்பெருங்கருணை செய்வதற்கெங்கண்மன்னன்
யாதறைந்தனையதுசெயத் தக்கவ னென்று.

(உ௬)

உள்ளமார்வமோடேகியம் மடந்தையருரைப்ப
வள்ளலாகியமன்னவன் மணநனிமகிழ்ந்து
தெள்ளுமாரமுதனையவ ளிருந்துழிச்சென்ற
னெள்ளுகாமநோய்கொண்டவ னென்செயவிசையான்.

(உ௭)

வல்லிகொங்கையைப்பொன்மலை யென்னவேமதியா
† னில்லுறுங்குடமாகவே யெண்ணினனுதலை
‡ வில்லெனுமபடிநினைத்தனன் வெண்பிறையென்னான்
சொல்லுவன் திணக்ககப்படு மடந்தையாய்த்துணிந்து.

(உ௮)

அருள்செய்தன்னை நீ யளித்திடு மதற்குநான்செயவ
துரைசெய்நானது செய்வனென் றரசர்கோனுரைப்ப
வரைசெய்தோளினுயென்னை நீ வலிந்துபுல்லாமைக்
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றன ளொருபுடையொதுங்கி.

( )

* சூழ்ச்சி - ஆலோசனை, உபாயம். † இல் - வீடு. ‡ வில்வளையு
மாயின் உயிர்க்கேடு பயக்குமென்பது கண்கூடாகலின் நுதலை வில்லாக
நினைத்தானென்றார். § அளித்திடு - உயிர்போகாமற் காப்பாய்.

நின்கருத்திசைவாலன்றி நின்னையான்வலியே
 நென்பதற்கொருகு ஞ்ரைக்குவன்முகிலெழுந்த
 மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய் கேளெனவொள்வேற்
 புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற் றாசர்கோன்புகல்வான்.

(௩௦)

வேறு.

வந்தநல்விருந்திருப்ப மனையினுற்றருந்துவானும்
 பந்தியிலுணவுவேறு பண்ணுபாதகனுந்தாயுந்
 தந்தையு * முணவுண்ணாத சமூக்கனுமுச்சிப்போதி
 னெந்தவர் தமைநோக்காம னுகர்ந்திகொடியன்றானும்.

(௩௧)

நிந்தைசெயுணவினாறு நிருமலன்புசையின்றி
 வந்துணவருந்துவானு மறுத்தவுனுகர்விப்பானுந்
 தந்தநல்வினையாற்செல்வஞ் சார்ந்தவர்தம்மைக்கண்டு
 சிந்தனைபொருதழுங்கித் தீர்வினுண்மகிழ்வான்ருளும்.

(௩௨)

கன்றுணவிடாமலான்பால்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
 நன்றிகொல்பவனுங்கோடி † நடுநிலைதவறுவானுந்
 கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குந் கொடியனும்போர்க்களத்திற்
 றன்றிலைவினவிடுத்துச் சாய்ந்துபோமடமையானும்.

(௩௩)

அடைக்கலமெனவந்தானை யளித்திடாதகற்றுவானுந்
 கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக் கொடானுமொண்கொடைலிலக்கி
 விடுக்குறுமவனும்பாவ வினையிடத்துதலியாகி
 நடக்குறுமவனுந்தேர்ந்து நடப்பின்வஞ்சிப்பானும்.

(௩௪)

‡ குரவர்தம்முரைகடக்குந் கொடியனுந்துறந்துளார்தம்
 வரவெதிர்கண்டெழாத மறவனுமறிந்தான்போன்று
 கரவினிலருநூல்கற்குந் கயவனுப்புதியராகி
 யிரவினில்வந்தநல்லோர்க் கிடங்கொடாதகற்றுவானும்.

(௩௫)

முன்புகழ்ந்துரைத்துப்பின்னர் முறுவல்செய்திகழ்வான்ருளும்
 தன்பெருங்கிளைநல்கூர்ந்து தளர்வறவாழ்கின்றானு
 டன்புகொண்டொருவன்வைத்த வரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
 துன்புறந்தொழில்செய்வித்துச் சொல்பொருளிலையென்பானும்.

(௩௬)

* உணவுண்ணாத-கூட இருந்து புசிக்கத் தானுமுண்ணாத. சமூக்
 கன் - பொய்யன். † நடுநிலை - நீதி. கோடி - வளைந்து. ‡ “குரவர்தம்
 முரை மறுப்பினும் பிறர் புரிந்த நன்றியதுகொல்லினு - மிரவியுள்ளளவு
 மதியமுள்ளளவு மிவர்களே நரகிலெய்துவார்” என்றது மாபாரதம்.

கற்பழிமனைவியோடு கலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப் புணர்வதற்கெண்ணுவானுஞ்
* செற்பொருளுணர்த்தினுனைத் தொழவுளநாணுவானும்
† விற்பனவலாதவிறு மெய்வளர்த்தழிகுவானும்.

(௩௭)

‡ நலமலிவயலிலாற்றி நந்தனத்தாலயத்திற்
சலமலமொழிப்போன்றானுந் தனிவழிவிலக்குவானும்
விலைமொழிபொய்த்துவிற்கும் வெய்யவாணிகனுந்தாழ்ந்த
குலமிவிதன்குற்றேவல் கூலிகொண்டியற்றுவானும்.

(௩௮)

உறவிசெய்தறிந்தசொல்லையு வர்த்துழிக்கூறுவானும்
பிறர்பிழைதனையேநாடிப் பிறரொடுபேசுவானு
முறைவழுவுறுகொடுஞ்சொன் முனிவிடைமொழிகுவானு
மறிவழிமனைவியெல்லின் வழிநிற்குமறிவிலானும்.

(௩௯)

கலந்தவர்தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண்டிடவல்லானும்
புலந்தருதுவினில்லாப் பொருளினைக்கூறுவானு
நலந்தனையழுக்காறெய்தி நகைத்திகழ்கிற்போன்றானு
மெலிந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப்பெருக்குவானும்.

(௪௦)

புண்ணியம்பிறர்பொருட்குப் புரிபவன்றானுமிந்த
மண்ணிடையின்பத்திற்கா மறுமைசெய்தொழில்விடுக்குந்
தண்ணியவறிவிலானுந் தவத்தரையிகழ்கிற்பானும்
பண்ணியவியெல்லின் பாவமேபயில்கின்றானும்.

(௪௧)

ஆவனாறுண்மைநீயா தறைந்தனையதுசெய்தன்றி
மேவுவேனாயினென்று வேள்விரும்பழகன்கூறக்
காவநேர்வழிமாதேவி கருத்திசைந்தற்றேயாயிற்
போவம்வாவென்றுசொன்னாள் புரவலனுவகைபூத்தான்.

(௪௨)

கோயிலின்முன்னர்ச்சென்றான் கொற்றவன்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லா ரருகுசூழ்வுற்றுச்செல்லப்
போயினளரசர்கோமான் புக்குழிப்புக்காளொள்வேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்த் திலகவாணுதன்மாதேவி.

(௪௩)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கி மருவியவாக்கேபோல
வுடைந்துநெக்குருகியாற்றா வுள்ளமோடிளம்பூங்கொம்பே

* சொற்பொருளுணர்த்தினான் - நல்லாகிரியன். † விற்பனவலாத-
ஊன், கள், குலம் முதலியன. ‡ ஆறு - நதி. வழியுமாம். நந்தனம்-
நந்தவனம்.

கடந்திடற்கரியகாமக் கடல்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தரத்திருவுளத்திற் கோடியென்றரசிறைஞ்சு.

(சச)

காவலன்காமமிக்க கழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்து பண்பெனுந்தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்கு மொருகளிறையாயான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்ன ரென்னொடுபேசுகென்றான்.

(சரு)

ஏதுநான்செய்வதன்ன திற்பற்றுவனறையென்ன
வோதினாரசனோத வெரண்டொடியயன்மாதேடுஞ்
சோதிமாசிவலிங்கத்தைத் தூயையாய்க்கரபீடத்திற்
போதினாலருச்சித்தென்னைப் பொருந்துதிபின்னரென்றான்.

(சசு)

எல்லையில்காமம்பொங்க விளமுலைஞெழுங்கத்தோளாற்
புல்லுவனென்றெழுந்த புரவலன்றனைத்தடுத்திச்
சொல்லியதன்னமன்றான் சுரத்துணீர்முங்கதுவாயிற்
செல்லுமொண்கரத்தையோடிச் சென்றுபற்றுதலையொக்கும்.

(சஎ)

* முகையிடைமுருகுண்டாயின் முனையிடைவிளைவுண்டாயின்
மகவிடைமதனவின்பம் வருவதுண்டாயிற்சைவப்
பகையொடுமருவிரின்ற பார்த்திபன்றனதுளத்தி
னுகைவிடையமலற்போற்று மொழுக்கமும்வந்தூண்ணும்.

(சஅ)

செப்புறுஞ்சுண்ணினைந்து தீண்டிலனரசனின்று
முப்புறஞ்சிறுமுங்கண் முதல்வன்பூசனைதான்யாங்க
னெப்பொழுதுஞ்செய்தக்க தன்றெனவினையிலாநின்
றுப்புறுதோளுய்யாங்க டொடுவதன்றெனப்புக்கன்றான்.

(சக)

மட்டவிற்குடன்மடந்தை வாயுரைகையும்வாயுங்
கட்டியதெனவடங்கிக் காம † மிந்தனமீதீப்போற்
கெட்டிடவறி திருந்தான் கிளர்மணித்தூண்செய்தோளா
னெட்டிலையயில்வேற்கண்ணு ணீத்தனள்போகவெண்ணி.

(ரு)

துறவெனுமாசுகெஞ்சத் தொன்னகர்கொளவவாவா
மிறைவனதானையெல்லா மிரிதல்போற்பூண்களையாவு
‡ மறுவையுறகற்றியோதி யவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவை போலுடன்மறையவிட்டான்.

(ருக)

* முகை - அரும்பு. முருகு - வாசனை. † இந்தனம் இல்தீப்போல்
எனப்பிரித்துக்கொள்க. இந்தனம் - விறகு. ‡ அறுவை - ஆடை.

மருளடைந்தனள் கொலென்று மருண்டுமன்னவனிருப்பத்
தெருளடைந்தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத்தொடுநினைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சி பொங்கமன்னவனைவிக்கி
யருளடைந்தொழுதுகண்ண ளாணிமறுகூடுசென்றாள்.

(ருஉ)

அன்னையும்பி தாவுங்கேளா வருமகட்குத்தென்னென்
றுன்னிவந்தழுங்கநீவி ரும்மகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போ மென்னேநானறியத்தேடித்
தன்னிருங்கருணைசெய்யுஞ் சற்குரவனைச்சார்கிற்பேன்.

(ருங)

என்றவளவரைநோக்கா தேதிலர்போலகன்று
சென்றனணிநாமலப்பேர்ச் செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவனினைந்ததென்று நம்முடைமரபிற்கெல்லா
நின்றிடும்புகழென்றெண்ணி நிறுவினர்தங்கனாமம்.

(ருச)

கண்டவரெல்லாநெஞ்சங் கரைந்துகக்கண்ணீர்மல்கத்
திண்டிறலரசன்பின்னாச் சிவிகையூர்த்தலர்பூங்கோயி
லொண்டிருமகள்போற்சென்ற வொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டவண்போகாநின்ற கொள்கையேதறியேமென்பார்.

(ருரு)

மங்கையை * யிவனங்கண்டோம் வயிறெரிதவழநின்றே
மிங்கிவடன்னையீன்று ரென்படுவாரோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறு துயரங்கூரப் புரிந்ததெப்பாவமென்பார்.

(ருசு)

இன்னணநகரமெல்லா மிரங்கமாதேவியம்மை
கன்னலுமழுதுந்தேனுங் கைப்பப்பேரின்பநல்குந்
தன்னிகர்குருகுசென் றன்னையேதேடிச்சென்றாண்
மென்னிழல்விரும்பிமிக்க வெயில்சுடச்செல்வார்போல.

(ரு௭)

அடவிக † டொறுமடைந்து மடுக்கல்கடொறுமிவர்துங்
கடிநகர்தொறும்புகுந்துங் காமினவென்றவல்லி
மடிவறுமனத்திலன்பு வளர்தரக்கருணையாலெங்
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங் குரவனைத்தேடுகின்றாள்.

(ருஅ)

பத்தாவது.

அக்கமாதேவி துறவுகதி

முற்றிற்று.

கதி-க0-க்கு திருவிருத்தங்கள்-டுகக.

* இவ்வண்ணமென்றது - இவண்மென்றயது. மருஉமொழி.

† தொறும் என்னும் இடைச்சொற்கள் இடப்பன்மைப் பொருட்கண்
வந்தன.

சிவமயம்.

பதினோராவது,

கொக்கிதேவர் கதி.

ஆருள்செயுமல்லம னரிமிடப்பெயர்
குரவனைமெய்யொடு கலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம் பவந்துறந்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத் தெரிந்துசெப்புவாம். (க)

சீர்நிலையல்லம தேவன்கூல்கொளுந்
கார்தினைமயிலெனக் கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர் பத்தர்தம்மையா
ளோர்நினைவொடுநடந் துலாவுநாள்களுள். (உ)

* ஒன்றொருநாளொரு திசையினோங்கருட்
குன்றினையொருரு கோலங்கொண்டுதான்
சென்றனைவனெதிர் சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிள வனமொன்றாயிடை. (ங)

சிறு † பொழுதைத்தினுந் திரிவிலாதபே
‡ அறுபொழுதினுமித ழுவிழ்ந்துதேன்சொரி
நறுமலர்நிறையுந் நந்தனத்தினைப்
பெறின்மகபதிவளம் பெறவுவந்திடார். (ச)

படிமிசைதவம்பல பயின்றொருந்தவர்
§ வடதிசைக்கயிலையின் மருவவேண்டலிக்
கடிமலர்ப்பொழின்மணங் கலந்ததென்றல்வந்
துடன்மிசைதவழ்தர லொன்றுமுன்னியே. (ஐ)

கண்ணிறைமலர்பல கண்டுகண்டுபோ
யுண்ணுநுநறுமது கொளவுமுன்றிடு

* ஒன்றொருநாள் - ஒன்றுகின்ற ஒருநாளெனலுமாம். † பொழு
தைத்தாவன:—மாலை, யாமம், வைகறை, விடியல், நண்பகல் என்பன.
‡ அறுபொழுதாவன—மேற்படி ஐந்தும், ஏற்படுமாம். § கயிலை யிரு
வகைத்தாதலின் பூகயிலை யுரைப்பான் வடதிசைக்கயிலை யென்றார்.

மெண்ணறுமளியின மிரையுந்தன்மையூற்
தண்ணுநந்தனம் வண்டின்சந்தையே.

(௬)

நறுமலர்நிறையுந் நந்தனத்தினைக்
குறைவறவளிப்பவன் கொக்கிதேவனென்
தறைதருபெயரினா னனையனாபிடைத்
திறமுறுசெயலினைச் செய்துநின்றனன்.

(௭)

நின்றவன்றனையரு ணினைந்தநெஞ்சொடு
* சென்றனனல்லம தேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும் பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடந்தைய சரணமென்றனன்.

(௮)

தானெதிர்நிமலனைச் சரணெனத்தொழாத்
தேனலர்வனத்தனின் செயலியாதுநின்
மேனியின்பெயரொது விளம்புகென்றலு
ஞானநல்விளக்கொ னவிறன்மேயினான்.

(௯)

பத்தர்தம்மனைதொறும் பத்திப்பிச்சைகொண்
டெத்திறவினையுமின் றிருப்பனல்லம
னுத்தமவென்பெயர் பெயருனக்கெனென்
றத்தனும்வினவத் தன்பெயரறைந்தவன்.

(௧௦)

அருங் + குருவிக்கசங் கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலற வறிதிரூப்பவ
னருந்துறுபிணமென வறையு + மாற்றீ
தெரிந்திலையோவெனச் செப்பன்மேயினான்.

(௧௧)

வேறு.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக் கெய்திற்றென்றாலதுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கன்பல செய்துநாய்கூர்பிறவியினின்
றுய்தற்கொருழைபெறவொண்ணு துழல்வோனுடம்புபொற்கலத்திற்
பெய்தற்குரியபால் \$ கமரிற் பெய்ததொக்குமென்பரால்.

(௧௨)

மின்போலழியுமுடல்கொடுகல் வினைசெய்தழியாவுடம்பெய்தி
யின்போடமர்தலாயிருப்ப யாக்கைவருந்துமென்றெண்ணி

* சென்றநம் மல்லமதேவனென்றும் பாடபேதமுண்டு. † குரு-
இலிங்கம்-சங்கமமென முப்பாற்று. இவற்றுள்:—குரு-ஞானசிரியன்.
இலிங்கம்-சிவம். சங்கமம்-சிவனடியார் திருக்கூட்டம். ‡ மாற்றமெனல்-
சுருதிப்பிரமாணத்தை. \$ கமர்-நிலவெடிப்பு.

யன்போடறஞ்செய்தினையாம லருந்திவாளாவிருக்குமவன்
மன்போன்மருளரிலையென்றான் மண்பும்பொழில்வைத்தளிக்கின்றான்.

ஊரைத்தமொழியையல்லமப்பே ருடையான்கேட்டுக்கைகூலத்துச்
சிரித்துவினைநல்லனசெய்து சிதையாவின்பம்பெறுவானேல்

* வருத்தலுறுமும்மலங்களினோர் மலமாகியவாணவத்தாலும்
பொருத்தமுறுபேரின்பநாம் புணரலாமென்றியம்பியே.

(௧௪)

தான்செய்வினையாலோருடம்பிற் சாருமின்பமென்றினையல்
ஆன்செயுடலமொழியவுட னொழியுமம்மெய்யழியாமல்
வான்செய்ப்பதத்திலிருக்குமெனின் மாயைத்ததன்றாகுங்
கான்செய்மலர் † நந்தனஞ்செய்து கருவைத்துடைப்பவெண்ணுவோய்.

இன்பநனிசெய்நல்வினையி னிறப்பினிறப்பவுடம்பினிடைத்
துன்பமதுசெய்தீயவினை தோன்றமத்தீவினைமாய்வின்
முன்புசெயுநல்வினைவருமிம் முறையாலிரண்டுமாறிவரு
மென்பவுலகிலொண்பகலு மிரவுமாறிவருதல்போல்.

(௧௫)

புறத்துக்கருமம்பலசெய்து பொருப்பையகழ்ந்திட்டெலிபிடித்தாங்
கிறப்பச்சிறியவிண்ணின்ப மெய்துவனோநோவாமன்
மறுத்துச்செயல்களைத்தினையும் வாளாவிருந்துபேரின்பம்
பெறத்தக்கவனோருளன்யார் பேசுகென்றனெம்பெருமான்.

(௧௬)

பொறியிற்புறத்துமனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றியிடுமகத்திற்
செறியக்காணம்பரானந்த சிவமேதோன்றுஞ்சிவந்தோன்ற
வறிவிற்பாரந்தவிடயமய மாகுமுலகந்தோன்றாமற்
பிறவித்துயரக்கடல்கடந்து பேரின்பஞ்சாரகுவரென்று.

(௧௭)

கண்ணாற்காணக்காட்டியிவன் கருத்தைத்திருத்துவேமென்ன
வெண்ணாக்கருணைக்கடலினையா னிவணீயகழ்தியென்றுரைப்ப
நண்ணாப்பெருமநன்றென்று நவின்நிலத்தையகழ்கின்றான்
பண்ணாற்சிந்தபொறிவண்டு பாடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான்.

(௧௮)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்று தோன்றச்செய்யுட்பொருள்போலக்
கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட் கண்டார்நிலத்தையகழ்ந்திட்டு
மிடியன்கண்டபொருள்போல விடயம்புறத்துக்காணாமல்
வடிவஞ்சிறி துமசையாமல் வசம்நிருக்கும்யோகியையே.

(௨௦)

* இதனால், பாசம் என்பது மித்தையெனக் கூறும் மாயாவதி
மதம் பரிகரிக்கப்பட்டது. † நந்தவனம் வைத்தல் அத்துவிதமுத்தி
சாதன சதுட்டயங்களுள் ஒன்றாகிய சரியையின்பாற்படுதலால் கருத்
துடைக்குமென்றார்.

கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட்டெலும்பலான்
மெய்யிற்றசையொன்றின்றியே மேவுப்புனிதன்மனைநோக்கிச்
செய்யச்செயவிலாதசெயற் சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்
றையத்தடைந்தவவனறிய வறிவித்துயரல்லமதேவன். (உக)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகுவந்தசெனக்
கெடலில்பரமருகுவெனக்குக் கிடைத்ததாவாவற்புதமென்
றுடலம்விதிர்ப்பக்கண்கண் ரொழுகவுருகித்தொழுதனனால்
விடலின்மரபிற்றருசீட விதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (உஉ)

காந்தங்கண்டவிரும்புபோற் கண்டபொழுதேயநிமிடன்ற
னேந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்க மெங்கள்பெருமானங்கைமலர்
போந்தங்கிருந்ததுபொழுதிற் புனிதன்சீவகலைதானுஞ்
சார்ந்தங்கிருந்தசிவலிங்கந் தன்னோடவன்பால்சார்ந்ததால். (உங)

வந்துபரமசிவலிங்க மருவப்பெறுமல்லமன்றையு
மந்தவிமலலிங்கமுட னடைந்தஞானக்குரவனையுங்
கந்தமலர்நல்வனமுடையான் கண்டுமகிழ்வற்றிவர்பெருமை
சந்தமறைதேர்நான் முகனுஞ் சாற்றற்கரிதென்றறைகுவான். (உச)

நின்னாற்கண்டேன்சிவலிங்க நிட்டை * ஞானயோகிதனை
முன்னாட்கருமனைத்துமினி முடித்தேன்ஞானநிலைநின்றே
னுன்னாற்செய்யப்படுமுதவிக் குதவிவேறுநெடுந்தகா
யென்னாற்செய்வதொன்றுளதோ வெழிலிக்குதவியார்செய்வார். (உரு)

ஐயநினையுநின்காத்தி னடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றையுமொரு பொருளென்றறிந்தேனின்றென்று
செய்யகமலத்திருவடியிற் சென்றுதொழுதல்லமநாம்
மெய்யனெதிர்தின்றன்பினால் விளம்புவனங்காவலனன்றே. (உசு)

என்னையறிவித்ததுபோலிவ் விட்டலிங்கமகம்புறமு
மன்னியிருக்குநெறியினெனின் மலர்த்தான்பரவுமடியார்க்குப்

* அத்துவிதமுத்திக்குச் சாதனமாகிய சரியாதி மெய்ஞ்ஞானம்
நான்கும் சரியாயிற்சரியை, சரியையிற்கிரியை, சரியையில்யோகம்,
சரியையின்ஞானம், கிரியையிற்சரியை, கிரியையிற்கிரியை, கிரியையில்
யோகம், கிரியையின்ஞானம், யோகத்திற்சரியை, யோகத்திற்கிரியை,
யோகத்தில்யோகம், யோகத்தின்ஞானம், ஞானத்திற்சரியை, ஞானத்
திற்கிரியை, ஞானத்தில்யோகம், ஞானத்தில் ஞானம் என நந்நான்கு
வகைப்படலால் “ஞானயோகிதனை” யென்றார்.

பன்னியுணர்த்திச்சரமாகிப் பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
 மன்னினிலத்தினரெல்லாம் தகும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். (உ௭)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழி கொண்டுகிளரல்லமதேவன்
 றக்கபெரியோர்தமக்கியல்பு தாம்பெற்றுள்ளபேரெல்லா
 மிக்கவுலகம்பெறுகவென வேண்டிச்சோடவெனப்புகழ்ந்து
 செக்கர்மலைப்பூக்கைகளாற் றீண்டித்தழுவியருள்செய்தான். (உ௮)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடை யமைத்தநோக்குநெஞ்சகமுந்
 தங்கச்சிவயோகத்தினையே சார்ந்தங்கிருந்தானோவியம்போன்
 மங்கைக்கிடந்தந்தருளிநோன் மலர்த்தாட்கிடுபுவனமாக்கிப்
 பொங்கபுரந்தவத்தான்மெய்ப் பொருளாசிரியன்கண்ணுற்றான். (உ௯)

அடியர்வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பேரெம்பெருமா
 னெடியவிழிகளருள்கூர்ப் நிமலலிங்கங்கரத்தேந்திப்
 படியி * லரியதவஞ்செய்யும் பத்தருள்ளங்களிகூர
 வடியவிளமாத்தழைப்பவரு † மந்தாநிலம்போற்சரிக்கின்றான். (௩௦)

பதினோராவது,

கொக்கிதேவர்கதி

முற்றிற்று.

கதி-கக-க்கு திருவிருத்தங்கள்-சுஉக.

* அரியதவமென்றதற்கு நிட்காமியமென பொருள் கோடண் சா
 லாது தவமென்றது ஈண்டுச் சரியை முதலிய நெறிகளை. அதனை.
 “ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தன - தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தி
 னிலுணர்த்தவிட் - டன்னியமின்மையினரன்கழல்செலுமே.” என்னுஞ்
 சிவஞானபோதச் சூத்திரத்தாற் றெளிந்துகொள்க. † மந்தாநிலம்-தென்
 றற்காற்று. அது “திருந்துந்தளிர்காட்டித்தென்றல் வரத்தேமா - வருந்
 துஞ்சுழல்கால்வா” என்ற நூலாசிரியர் வாக்கானு முணர்க.

பன்னிரண்டாவது,

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனச கண்ணனையென் * தருள்

கொண்டுவாடுங் கொடியிடையாடுயர்

விண்டுபோக விரைந்துவந்தல்லமன்

பண்டுகூறும் பரிசுவிளம்புவாம்.

(க)

† பொடியணிந்தெழில் பொங்குறுமல்லம

னடியர்தங்க ளகத்திற்றுயரினே

‡ யுடையிழந்த வொருவன்கரமெனக்

கடிதடைந்து கலேந்தருள்செய்யுநாள்.

(உ)

மறைத்திருந்த மலிசிவபத்தியைப்

புறத்தறிந்த பொழுதேயுடம்பினே

வெளித்தகன்று வெளியுருவாயினு

னறுத்தபந்த வசகணனென்பவே.

(ங)

அறைந்ததாயவ னங்கவுபாதிபோய்

நிறைந்தநீர்மை நினைந்திலள்போயுயி

ரிறந்துபோயின னென்னத்தளர்ந்துடன்

பிறந்தமாது பெரிதுளமாழ்கியே.

(ச)

புலம்பிநைந்திருக் கின்றவப்போதினி

விலிங்கமுங்கர முந்திகழ்வெய்துற

நலங்கொளல்லம னண்ணினண்ணலுங்

கலங்கிநின்றவக் காரிகைகண்டனள்.

(ரு)

கண்டபோதச கண்ணனைக்காண்கிலாள்

கொண்டபீழை குறையவழுதடிப்

புண்டரீகப் புதுமலர்வீழ்ந்துகண்

மண்டுநீருக வாய்விட்டாற்றினாள்.

(சு)

பாவியேன்முகம் பார்க்கவொண்ணதென

வாவியாமச கண்ணைகன்றுசெய்

* அருள் - துன்பம். † பொடி - திருநீறு. ‡ “உடுக்கையிழந்தவன் கைபோலவாங்கே - யிடுக்கண்களைவதர் நட்பு” என்ற திருக்குறட் நூற்று.

நோவெலாமிவ ணூக்கவருளினான்
மேவினாயென மீண்டும்வணங்கினான். (௭)

வணங்குமாதின் மலர்முகநோக்கியே
யணங்களுய்நல் லசகணன் மன்மையை
யுணர்ந்திடாம * லுளைதலுணர்வுளார்க்
கிணங்குருததென் தெந்தையியம்புவான். (௮)

அழிவிலான யழிந்தனனென் லுநீ
விழியினன்மிகு வெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவா காயங்கழிந்ததென்
ஞெழிவிலாம லுளமெலிவார்கள்போல். (௯)

சச்சிதானந்த சங்கரனாவே
யச்ச † நீங்குபு தன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர் தோன் மலியாக்கையை
யிச்சியானதை யானெனவெண்ணியே. (௧௦)

ஒண்டரைக்க னெழுவிருளுருக்
கொண்டடுத்த குருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன் காயந்தனையன்
முண்டநெட்டிலை யொப்பவிடுப்பனல். (௧௧)

படியில்வந்த பரமசூரனாழ்
றடையறும்படி தன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழு தொன்றெருமண்மயக்
கடமுடைந்தவா காயநிகர்ப்பனல். (௧௨)

பந்தபாச முழுதும்பரிந்திட
நந்துமோர் ‡ சிவ ஞானிரார்வினை
சிந்துமாறு செறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததுசின் வழியெதிர்தோன்றுமே. (௧௩)

யாவுமாகி யிருக்குஞ் § சிவத்தொடு
மேவுஞான் விழியுடையான்மனக்
கோவுமாறி லுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலை யென்றறிபாவையே. (௧௪)

யாக்கைதாமென் றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவறி வாகியுடம்பொடு

* உளைதல் - வருந்தல். † நீங்கு-நீங்கி. செய்யு என்னும் வாய்
பாட்டு வினையெச்சம். ‡ சிவஞானி - சிவனை யுள்ளவாறறிந்தவன்.
§ சிவத்தொடுமேவல் - சிவபெருமானுட னிரண்டலக்கறத்தல்.

தாக்கிலாதவர் தம்மையுந்தாமென

நோக்குவாரவ ருண்மையைநோக்குறார்.

(௧௫)

* கூத்தஞாடகக் கோலநடிப்பினைப்

பார்த்துவாய்மையென் றெண்ணிலர்பாருளா

ரேத்துஞானிதன் யாக்கைநடிப்பினை

† யோர்த்துமாதவ ருண்மையென்றுன்னுறார்.

(௧௬)

அறிந்திடாம லசகணன் றன்மையை

யிறந்துளானென் றிரங்கினையன்னை

மறந்திடாயிம் மதியென்றெணல்சொல

நிறைந்தஞானமுத் தாயிரிகழ்த்துவாள்.

(௧௭)

‡ அரவின்காலா வன்றியறிபவர்

தரையினில்லை யசகணன் றன்னை

தெரியினன்றிச் சிறியனறிவலோ

பெருமயான்செய் பிழைபொறுப்பாயென்று.

(௧௮)

வேறு.

பங்கனிருந்த பதிக்கருள்செய்து

கங்கையடைந்த கணக்கெனவென்பா

லிங்குறவந்தனை யெங்குடியுள்ளார்

தங்கடவந்தரு தன்மையினென்று.

(௧௯)

வந்தனைசெய்து வழுத்திமுனின்று

பந்தமகன்ற பதம்பெறும்வண்ண

மெந்தையியம்பி யெனக்கருள்செய்யென்

றந்தமடந்தை யறைந்தனளன்றே.

(௨௦)

தேசிகனல்லம தேவன்மகிழ்ந்து

பாசமகன்று பரம்பொருள்காணு

நேசமடைந்தனை நின்னைநிகர்ப்பார்

காசினியின்மிசை கண்டிலமென்று.

(௨௧)

பிறப்பொருகோடி பிறந்துபிறந்து

புறக்கருமங்கள் புரிந்திடினும்பொய்

மறப்புறுமாணவ வல்லிருளின்றிச்

சிறப்புறுமுத்தி செறிந்திடுவாரோ.

(௨௨)

இது “ஒருவனே யிராவணாதி பாவகமுற்றும்போலத் - தருவ
னிவ்வுருவமெல்லார் தன்மையுந்திரியாஅகும்” என்ற சிவஞான சித்தி
யார்த்திருவிருத்தக்கருத்தாகும். † ஓர்ந்து என்பது ஓர்த்து என வலித்
தல் விகாரம்பெற்றது. ‡ “பாம்பின்கால் பாம்பறியும்” என்று பழமொ
ழியு மிருத்தல் காண்க.

மறிப்பொடுதிப்பு * மறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கரு மத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யை விடுத்தொரிகின்ற
நெருப்பையவிப்ப நினைப்பதையொக்கும். (௨௩)

† மட்டறவோடு மனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடு விடுத்திடல்கட்டென்
றொட்டியபண்பி னுரைத்தலமப்பேர்ச்
‡ சிட்டனவட்கருள் செய்தனனன்றே. (௨௪)

§ தத்துவமுற்று மயக்குவதள்ளி
மெய்த்தனைப்பெற வேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பை ௦ கிளைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தென முத்தைதனக்கு. (௨௫)

வீடுவிரும்பி வெறுத்திலன்மெய்யைத்
தாடருமொண்குர வன்றினையெங்கு
நாடியுமுன்றில னுனுயவென்னைத்
தேடியடைந்தருள் செய்தினையென்று. (௨௬)

அல்லமனென்னு மருட்குரவன்றான்
புல்லவணங்குபு பொற்கொடியன் னான்
செல்லலகன்று ௩ சிதம்பரமெய்தி
யெல்லையிலின்பொ டிருந்தனன்மா. (௨௭)

பன்னிரண்டாவது,

முத்தாயியம்மைகதி

முற்றிற்று.

கதி-௧௨-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௯௪௮.

* மறிக்குதும் - தடுப்பேம். கருத்து - மனம். † மட்டற - அள
வின்றி. ‡ சிட்டன் - பெரியோன், சிரோட்டன் என்பதன் ஈருட.
§ தத்துவங்களாவன - ஆன்மதத்துவம், இருபத்து நான்கும், வீத்தியா
தத்துவங்கள் ஏழும், சிவ தத்துவம் ஐந்தும் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்து
வங்கள். ௦ கிளைத்தல் - சீத்தல், கிளறல். ௩ சிதம்பரம் - சிதாகாசத்
தலமாகிய தில்லை.

சித்தராமயர்கதி.

வேறு.

* காமரு சித்த	பார்த்தரு எண்ணன்	
ராம னிடத்திற்	மூத்தவி ராமன்	
போமணல் சொற்ற	வார்த்தை யறிந்த	
சீர்மை யுரைப்பாம்.	(க) கூத்தின னென்றே.	(கூ)

† செல்லல் களைந்து	போறி வின்னான்	
நல்லறி விற்பஞ்	சார விருந்த	
சொல்லுவ னென்னு	வூரினு மில்லென்	
மல்லம னென்பான்.	(உ) ரூர விகழ்ந்தே.	(சு)

கரும யோகமுங்	இல்ல மகன்றிவ்	
கிரியை யாவையும்	வல்ல லடைந்தா	
மருவி ராமன்வாழ்	னல்ல பசம்பொன்	
புரியை மேவினான்.	(ங) வல்லி யுவந்தான்.	(எ)

வாவி யாலயங்	என்று நீனைந்து	
‡ காவி ராமனா	நன்றுற வாவி	
ரேவ லாளர்செய்	யொன்றகழ் வார்பாற்	
தோவி லாமையை.	(ச) சென்றிது சொல்வான்.	(அ)

வேறு.

§ ஒட்டராம னுளத்தினி
லிட்டம் யாதுகொ லித்தொழின்
முட்டி லாமன்மு யன்றனன்
கொட்டி வீழுமி குத்தல்போல். (ஈ)
வீழற்கி றைப்பவி டுத்தல்போற்
றொழிற்கு ளெய்த்துறு தொழினுமை

* இதுமுதல் எட்டுச் செய்யுள்கள் வஞ்சித்துறை என்னும் பாவி
னமாம். காமர் மரு என்பன காமரு என மருஉ விற்று. † செல்
லல்-துன்பு. ‡ கா - நந்தவனம். தோ - குற்றம். § இதுமுதல் ஐந்து
செய்யுள்கள் வஞ்சிவிருத்த மென்க.

யிழைக்க விட்டதெ னென்றிட

ரொழிக்க லுற்றவ னேதினான்.

(கடு)

சாந்த னேதிய தாழ்மொழி

காய்ந்த வேலிரு காதினும்

போந்த போன்று புகுந்தன

மாந்த ராகுல மன்னினார்.

24 DEC 1976

(கடு)

அறம ழித்தனை யன்றியு

நெறிய தக்குரு நிந்தனை

பெறவு ரைத்தனை பித்தவென்

றுறவு றுத்தன ரொட்டலர்.

(கஉ)

* ஒட்ட னென்றனை யும்பருஞ்

சிட்ட னென்றுகொள் சித்தனைத்

துட்ட வென்று சுளித்தனர்

வெட்டி ருந்தட மேவினோர்.

(கஉ)

வேறு.

மெய்த்தடமகழ்பவர் வினையையன்றியே

சித்தர்தஞ்செயலொரு சிறிதுமின்மையான்

மத்தர் நுங்குரவனை மண்ணினும்மினு

முத்தமவொட்டனென் றுரைத்துமென்றனன்.

(கச)

நிகழ்ந்துலகிடைநிலை நிற்குநல்லற

முகந்துசெய்பவன்றனை யும்பனையெனப்

புகழ்ந்தவர்புண்ணியர் பொறாமையானிழித்

திகழ்ந்தவர்கொண் றிசைப்பர்நல்லவர்.

(கடு)

மறவினையுடையரை மாற்றித் தூயநல்

லறவினையுடையரை யறிந்திட்டன்னரோ

டுறவினையடைந்திலை யொப்பக்கண்டறத்

துறவினையுனையென வொட்டர்சொல்லினார்.

(கசு)

ஒங் டிருவினைகளு மொப்பக்கண்டவர்

தாங்களென்றனையொரு தமரிற்பேணுவ

ராங்கவையிரண்டையு மடைந்துபோயுழ

னீங்களென்றனையுணர் நெறியிலீரென்றான்.

(கசு)

* ஒட்டன் - நுளமுதலியன தோண்டித் தொழிலோன், இது இர
ட்டொழிதல். † நல்வினை தீவினைகளு மொத்தவிடத்து மலபரிபா
கம் வருதலோக்கி யுரைத்தார்.

எனக்கறவியினையுமி லென்றுகூறினா
யுனக்கொருகதியிலென் றுண்மைகூறியே
சினத்தனாநிலனகழ் சிறியர்யாவருந்
தனக்கிணைதானெனுந் * தம்பிரானையே. (கஅ)

முற்றியகல்வியின் மூடர்நீவிர்நுங்
கற்றறிமூடனுக் கறைமின்னவ
னுற்றனனெனிலவ னுணர்வுஞ்சொல்லினா
லிற்றெனவுணர்வமென் றெந்தைகூறினான். (கஆ)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ் சித்தராமனை
மூடனென்றுரைத்தவம் மொழி † கயந்தொடாத்
தோடருங்கொட்டினோர் சிற்றத்துப்பெனு
நீடுவெந்தழல்சொரி செய்நிகர்த்ததால். (உ௦)

இறுக்கின ‡ ரழுக்குடை யெயிறுமென்றன
ருறுக்கினரதிர்த்தன ருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர் முருட்டுக்கைகளாற்
பொறுக்கினர்சிலைகளைப் பொருஞ்சினத்தராய். (உ௧)

நங்குரவனையிகழ் நயமிலான்மனை
யிங்கொரு \$ சிலையினா லெறிந்துகொல்லுதல்
பொங்குருமறமொடு புகழுமாரகுமென்
றெங்குரவனையவ றெதிர்த்துசூழ்ந்தனர். (உ௨)

கட்டுமி ¶ னடிமினுங் கரத்திற்கொட்டினால்
வெட்டுமினிந்தைசொல் வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன் றிலைகுமைந்திடக்
குட்டுமினெனவுளங் கொதித்துக்கூடினார். (உ௩)

என்மனவிருளற வெழுந்தவள்ளமன்
மின்மலிவுறுதிரு மேனிமீதிடிச்
சொன்மலியொட்டலர் சூழ்ந்துகொண்டுவன்
கன்மழைசொரிந்தனர் கைசலிப்பவே. (உ௪)

சாக்கியனாரெறி தனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலர்தாமொரு நூறுகோடிகள்

* தம்பிரான் - தமக்குத்தாமே தலைவனாகவுள்ளவன், தம் - ஆண்
மாக்கட்டு, பிரானதலைவன், † கயம் - தடாகம், ‡ அழுக்கு உடை-
அழுக்கு வஸ்திரம். \$ கூலை - கல். ¶ படிமின் எனவும் பாடம்.

மீக்கிளர்சோதிதன் மீதுவீசினுந்
தாக்குறுமோவவை தாக்குறுவரோ.

(௨௫)

கொடியவரெறிந்தகல் குவியக்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன் முத்தனல்லமன்
புடவியினுடனீழல் புதைப்பவநீழல்
கீழ்தினின்மீமிசை காணுந்தன்மைபோல்.

(௨௬)

ஒறுப்பவனிழிந்தவ னொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன் பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவ னென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பவரிம்முறை செப்புவாரரோ.

(௨௭)

தீங்கினையெதிரின்று செய்தபோதினே
தாங்கிலன்முனிவினே மறந்துதாமரைத்
தேங்கமழ்மலரென முகஞ்சிறப்புநீஇ
யீங்கிரின்றிடுமீவன் யாண்டுளான்கொலோ.

(௨௮)

மலர்மிசைவேதனோ மலர்க்கண்மாயனோ
பலர்புகழ்மழவிடைப் பாகனோவெனி
லலனிவன்பிழைசெயு மவரிடத்தினு
நலனுளனென்றுகண் டவர்நவின்மனர்.

(௨௯)

கல்லெறிபடாமையைக் கண்டவொட்டலர்
சொல்லுறினிவனொரு சூழ்ச்சிமந்திரம்
வல்லவனிவன்றனை வலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர் குறுகினாரோ.

(௩௦)

குறுகலு மவன்பல கோலங்கொண்டன
னிறைபுனற்கடந்தொறு நிலவுதோன்றல்போன்
மறுகினர்நிலனகழ் மனிதர்பற்றுதற்
கறிகிலரினையனென் றனையன்றன்னையே.

(௩௧)

மருண்டனர்சித்தரா மப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடத்துமெய் யிளைப்பவோடியே
திருந்தியவடிமிசைச் சென்றுவீழ்ந்தெழுந்
* தரந்தையோடனையவ ரதைதன்மேயினார்.

(௩௨)

யாந்தொழில்செயுமிடத் தேதுவின்றியே
போந்தனொருமகன் புதியனிற்புக

மோர்த்திலனுரைக்கொணு விழிபுரைத்தனன்
மாய்த்திலமுடனசை மருவியாங்களே.

(௩௩)

என்றவரைதலு மிராமன்சிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப் போதம்பெற்றிட
வன்றருளல்லம னடிகள்காட்டுறு
மொன்றொருசீற்றம்வந் துதித்தெழுந்ததே.

(௩௪)

யாவனென்றென்னையின் நிகழ்ந்துளானவ
னாவசிந்திடுவன நெனவெழுந்தனன்
* மேவுறுந்தவமுத வெகுளிதானினி
யோவுறுந்தரத்தன் ரொருவரானுமே.

(௩௫)

வேறு.

என்னவைதவன்யாவ நெனமுனிந்தெரிபோன்
முன்னரெய்தினன்சித்தரா மப்பெயர்முதல்வ
ன்னையன்னநம்மல்லம னவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்து வெண்ணகைசெய்துசெப்பும்.

(௩௬)

† அகழ்கின்றூர்தமைத் தாங்குறுமகளிலமென்ன
விகழ்கின்றூர்தமைப் பொறுக்குமித்தன்மையெய்தலினு
னிகழ்கின்றருண்மா தவமுடையோகிரீயென்று
புகழ்கின்றனென விகழ்ந்தனன்பின்னரும்புகல்வான்.

(௩௭)

சிறப்புப்பெற்றநல் யோகிதன்மனத்தெழுசினந்த
னறத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பினையொழித்திடுமதனற்
பொறுத்தற்கொப்பில யென்றுநன்றறிந்தனைபோலும்.

(௩௮)

காலனின்முனம் பொறையுளனுகுவன்கடல்சே
ராலநல்லமுதாகுமென் றவன்வம்புகழ்வான்
பேரலவைதனன்கொடியவ னெனும்பொருளோன்றச்
சீலநல்குமோர்தொழில்செயு மல்லமதேவன்.

(௩௯)

பொறையுறும்படியல்லமன் சூழ்ச்சியிற்புகலக்
குறையுறுஞ்சினமிகுந்தன நெருப்பெனக்கொதித்தே
† யறையுறுந்திரள்பந்தெனச் சித்தராமைய
னிறையுறுந்திருவருளுடைப் பிரானொடுநிகழ்த்தும்.

(௪0)

* “குணமென்னுங் குன்றேறின்னீரார் வெகுளி - கணமேயுங் காத்
தலரிது” என்பவாகலின் இங்ஙனம் கூறினார். † “அகழ்வாரைத்தா
ங்கு நிலம்போலத்தம்மை - யிகழ்வார்ப் பொறுத்த நிலை” என்றது திருக்
குறள். ‡ அறையுறும் - அடிக்கப்பட்ட.

குறிப்பில்வைதனை வெளிப்பிடையிகழ்வினுங்கொடிதாய்
வெறுப்புமுன்செயாவெண்ணை யீண்டிகழ்ந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன்யா னுதல்விழித்தீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனென்றன னிகழ்வினுக்காருளமறுகார்.

(சக)

தன்னைக்கொல்லினுந் தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர் கற்றுணர்பறையேநர்
நின்னைச்சொல்லியவறத்தினை நின்றையென்றெண்ணி
யென்னைக்கொல்லுவனென்றநீ புறவனையென்று.

(சஉ)

சாதனங்களு * ணீறு முந்தியதென்பர்சாற்று
மாதவங்களுளியிர்செகா மையுமற்றுமதிப்பிற்
பாதகங்களிற்கொலைசிறந் தன்றெனப்பார்த்து
நீதெரிந்திலையாக்கனே யென்றனனிமலன்.

(சாஉ)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர் செவிசுடுதிச்சொ
லுரைத்துநின்றனை யுனைவிடுகிலனெனவுருத்து
நெருப்பெனுந்திரு நுதல்விழிதிநந்தனனினேத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயி ரென்றிராமன்றான்.

(சச)

நெற்றித்தீவிழிகாமனை நீற்றுவதன்றிப்
பற்றிக்காமமில்யோகியைப் படுத்திடவற்றோ
செற்றத்தானுதல் விழியழலல்லமதேவன்
வெற்றித்தாண்மலர்க் கீழ்ச்சென்றுபணிந்ததுவிரைந்து.

(சரு)

பணிந் துமீளுமவ் வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவ னாற்றல்கண்டுளவல்தொலைந்து
தணிந்துபேடிமேற் செல்லுமாறலை ‡ வனசரன்போ
லனைந்திராமன்வாழ் நகரினிற்பற்றியதன்றே.

(சசு)

கங்கைவாரசடைக்கறைமிடற் நிறைநகைக்கனல்போய்த்
துங்கமாமதில்கூழ்தரு புரத்தினைச்சுடல்போ
வெங்கணயகன்மேல்விடு மிராமனன்னுதற்க
ணங்கிபோகியந்நகரினைச் சுட்ட்தையன்றே.

(சஎ)

அணியெரிந்தன மென்றுகிலெரிந்தனவாரத்
துணியெரிந்தன கலவைகளெரிந்தனசுதையின்

* பாவங்களை நீற்றலால் விழுதி நீறெனப்பட்டது. ‡ ஆறலை-வன
சரன் - வழிநின்று குறையாடும் வேடன்.

பணியெரிந்தன மனைவளமெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தன வெரிந்தனகண்டவர்வயிறு.

(௬௮)

சேயெடுப்பவர் விருத்தரையீர்ப்பவர்சேமம்
போயெடுப்பவர் புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர் மனையெரியவிப்பவர்மறுகிப்
பாயலைக்கடலென வழுதிரங்கினர்பதைத்து.

(௬௯)

உதித்தஞாயிறுபோன்று செம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீது பற்றியவழற்கொழுந்தாம்
கதிர்த்தவாடகச் செங்கமலத்துவான்கங்கை
கொதித்ததாயிடைக் கொதிபொறுதன்னங்கள் குழைய.

(௭௦)

அன்னகாலையி லருட்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலார்புரத் தவர் துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னியோர்விழி யழலினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலமுண் டமாரைக்காத்தருண்முறைபோல்.

(௭௧)

எந்தையல்லம னருளினுனுதல்விழியெரியால்
வெந்தவந்தகர் பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம்
வந்தபல்வள மொடுகிறந்ததுநார்மகிழ
வுந்துவெவ்வழ லிடைவெந்த * வாடகமொத்து.

(௭௨)

ஒருத்தன்வந்தவா றுக்கியபொற்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவ னழித்ததைச்சிறந்திடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றுற வல்லமன்புரிதலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந் தோங்கியதார்வமாகடலே.

(௭௩)

† ஒருகணற்றல்போ யொழிந்திடவலியறுமிராம
னிருகணலுங்கண் டெளச்செருக்கென்பதொன்றிந்நிப்
பெருகுளெனெனும் புணல்கொளப்போழல்விழுந்து
கருகுநாண்மலரென முகங்கரிந்திதுகருதும்.

(௭௪)

வேறு.

என்றொருநுதல்விழித் தியிவன்றனையிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனாலென்னைத் தடுத்துவந்தாள்வேண்டிப்
பொன்னவிர்சணங்குபூத்த புணர்முலைமடந்தைபாக
னிந்நிலவரைப்பிற்கோல மிதுகொடுவந்தானென்று.

(௭௫)

* ஆடகம் - பசும்பொன். இது எடுத்துக்காட்டுவமை. † இங்கே
ஒருகனென்றது - நெற்றிக்கண்ணை.

தீயனேனறிவிலாமற் செய்பிழைபொறுத்தாட் * கோடி
பேயனொருவன்செய்த பிழையினையவ்வேன்ற
தாயலார்பொறுப்பார்யாவர் தாணுவேயென்றிராமன்
போயெனாழுதின்கெந்தாட் போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னினமாமிராமன் சரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவளீலெனங்கோமா னுடன்றுவந்திலங்கைகாக்கு
மன்னவன்கவின் கூர்வெள்ளி மலையெடுத்தலைத்துவந்து
பன்னவன்வணங்கிநிற்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ. (௫௭)

செய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்த சித்தனையருளானோக்கி
யையநீயெழுநஞ்சி லஞ்சலையென்றுகூறிக்க
கையினாலெடுத்தினைத்துக் கல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெகுளிதன்னை விட்டிடுதென்றதைசொல்வான். (௫௮)

வலியவனிடத்து † மொத்தான் மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப் பொருந்துறுதனையர்தம்பா
னலிவுறுவெகுளிசெல்லா தாதலானவியலாற்றா
மெலியவனிடத்திற்காக்கும் வெகுளியேயறமதென்பர். (௫௯)

வைதவன் தன்னைநன்று வாழ்த்தினனெனவுந்தீய
செய்தவன் தன்னைநல்ல செய்தவனெனவுங்கொள்வோன்
கைதவமகன்றமுத்தி கண்டவனவ்வாறுன்னான்
பொய்தவனென்பதென்று புகன்றனர்புலவரன்றே. (௬௦)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான் ‡ பிறங்கல்கல்லியகோலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டுப் புலம்புவனொத்தார்க்காய்ந்தா
னெரிநாகதனில்வீழ்வ னிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்றா
லொருவர்தம்மிடத்துஞ்சிற்ற முறமையேநன்றுமாதோ. (௬௧)

யாவர்க்குமொப்பநன்ற மென்னினுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்யு முனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ் சித்தராமப்பேரண்ணன்
மேவற்குவடிவங்கொண்டு மேவியவிமலன்சொன்னான். (௬௨)

அல்லமனதைந்தமாற்ற மறிந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்தியெய்துந் துனையசாதனங்களெல்லா
மில்லையென்னிடத்திலேனு மென்னைநீவலிந்தாட்கொள்ள
நல்லவனாகச்செய்த நன்மையேநன்மையென்று. (௬௩)

* கோடி - கொள்வாய். † ஒத்தான் - தனக்குச்சமமானவன். ‡ பிற
ங்கல் கல்லிய - மலையைத் தோண்டிய.

கருத்தழி * கடமிறங்கு கவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
திருத்துபுதன்காலேவுஞ் செயல்செய்யக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தறிந் துதானே யுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடிலடியனேனின் றிருவடிக்கத்திறத்தேன்.

(௬௪)

அடன்மலிவீரன்வீர மவனெதிர்மலைந்துநின்றோன்
படமிசைகொண்டுகாணப் படுமதுபோலவுன்றன்
கடன்மலியருளிஐற்றல் கண்டிடப்படுமிங்கென்றன்
கொடுமையின்மிகையாவென்று † குடந்தம்பட்டமுங்கிக்கூறி.

(௬௫)

என்குறைநினையாதெந்தா யினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேரு நன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரந்துளைந்து தனைநிகர்சித்தராமன்
முன்கரையிறந்தவன்பான் முதல்வளைவணங்கினுஞல்.

(௬௬)

வணங்கியவவனைஞான வாரிதியருளாடுஞக்கி
யிணங்கியபருவங்காணு மிவன்றனக்கின்பமுத்தி
யனைந்திடுகெறியீதென்ன வறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணங்குறுபிறவியென்னும் பிணிமருந்தனையான்சொல்வான்.

(௬௭)

பருவமுற்றிலர்க்குமுக்கட் பகவனாகமத்தினுண்மைப்
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப் பெருமிதத்துரைப்பிலன்னுன்
குரவரிப்பதடியென்ப குறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசிங்க மவனெனாவறைவனையன்.

(௬௮)

உரைசெயிற் ‡ பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரியைநற்கிரியையோகந் தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்று மறைபுகன்றுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே.

(௬௯)

கருமமும்போகந்தானுங் கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப்
பொறுமிடர்வாயிரோறும் புக்குழல்கறங்குபோலத்
தெருமராதுண்ணிருத்துந் தெளிந்தவக்கரணந்தன்னு
னிருமலனாகுமீச னித்தனென்றுணர்வுதிக்கும்.

(௭௦)

நித்தியனிமலனென்னு நினைவுநிர்ந்தமாகிப்
பொய்த்தழியுடம்புடம்பைப் பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்குரவன்மனை விரும்பினன்சென்றுசார்ந்து
தத்துவமுதறிநின்ற தனியறிவினையேகாணும்

(௭௧)

* கடகம் - மதம். † குடந்தம்பட்டு - கைகூப்பி மெய்கோட்டி
நின்று. ‡ பரமஞானம் - சிவஞானம்.

புலன்களையொழித்தபோதே பொறிகளும்பூதமைந்தும்
கலங்குறுகாணாங்குங் * கலாதியுஞ்சுத்தமைந்தும்
விலங்குறுமடியில்வைத்த வெறுங்குடந்தள்ளின்மேன்மேன்
மலங்குறுவொருங்குக்கு மட்கலம்விழுதலேபோல். (௭௨)

† இந்தியமோரொன்றாய்விட் டிடினமற்கறையென்றுசாரு
முந்தியமன்மழிப்ப முற்றும்போமணிபபாம்பி
ணைந்தலைகளி று னொன்றை யறித்தி டன் மற் றென் றுலங்
சிந்திடு விடறிரிந்தாற் றீர்திடுமொருங்கு மாதோ. (௭௩)

ஆதலான்மனமடங்கி லங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபாதமோவென் றழிவுறுபித்துநீங்குந்
தீதிலா யென்றியம்பிச் சித்தராமற்குநாவா.
லோதொணுவுணர்வினு ண்மை யுணர்த்தினன்குருகுசேன். (௭௪)

மனிதருநாகர்சித்தர் வானவர்கணங்கடம்முண்
முனிவருளென்போனின்றன் முழுதருள்பெற்றரில்லே
யினியெனேநிகர்வார்யாவ ரென்றருட்குரவனார்தம்
பனிமலரடியில்வீழ்ந்து பணிந்தனன்சித்தராமன். (௭௫)

இப்பரிசுருளிஞலே யிராமனுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவன்குற்றேவல் செய்யியவுளமகிழ்ந்து
கைப்படுமமிர்தமன்ன கருணைவாரிதியிருந்தான்
றுப்புரவமைந்துசீர்சால் சொன்னலாபுரத்துமாதோ. (௭௬)

பதின்மூன்றாவது,

சி த் த ரா மை ய ர் க தி

முற்றிற்று.

கதி-கந-க்கு திருவிருத்தங்கள் - ௭௨௪.

* கலாதி - கலைமுதலிய எழு தத்துவங்கள். சுத்தம் ஐந்து - சுத்த
தத்துவங்களாகிய சிவம், சத்திசாதாக்கியம், சுத்தவித்தை, ஈசரம் என்
பன. வித்தியாதத்துவங்கள் சுத்தாசுத்தத்துவம் எனவும், ஆன்மதத்து
வங்கள் அசுத்தத்துவம் எனவும் கூறப்படலான் இவை சுத்தமெனப்
பட்டன. † இந்தியம் - இந்திரியம்.

உ
சிவமயம்.

பதினான் காவது,

வசவண்ணர் கதி.

வேறு.

சித்தராமனே * டாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிர்செய்கல்யாணமாம்பழனத்
துய்த்தீரோனும்வசவனையுழுவரிற்சண்டு
மெய்த்துமார்வமங்கடைந்தமையாமினிவிரிப்பாம்.

(க)

அன்னயீனுடனிகழ்வறக்கொண்டமையாற்
செந்நெலார்வயறிப்பசியாற்றுபுசிற்றந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்ததென்றுவான் றுதிப்ப
வென்னையாளுடையல்லமனிருந்தருளுளில்.

(உ)

சந்தமேவுகல்யாணமாநந்தனந்தன்னி
னந்திநாண்மலர்ப்புகழ்மணநயந்தசொல்வளியால்
வந்துகாதெனுநாசியிற்புகமிகமகிழ்ந்த
துந்துவார்திரைக்கருங்கடலுடுத்தபேருலகம்.

(ங)

முக்கனையகன்புகழெனுமூலுண்பதற்குத்
தக்கதிஞ்சுவைக்கறியெனச்சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழவற்றினைமாதவர்விரவித்
துய்க்குநாவினிற்றுய்த்தனர்பவப்பசிவதாலைய.

(ச)

விலைக்குமுற்பவச்சித்தராமற்குமுன்விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக்கருணந்தியெனுமிலக்கியத்தைத்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற்குதாரணங்காட்ட
மலக்கமற்றநம்மல்லமன்றிருவுளம்வலித்தான்.

(ரு)

அடியவர்க்கெளியானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ்விராமனையுடன்கொடு ‡ குறிலோர்
நெடிலடுத்தநன்னிரையெனவந்நகரீங்கிக்
கொடியுதிந்கலியாணமாநகர்வழிக்கொண்டான்.

(சு)

* ஆரியன் - பூசிக்கப்படத்தக்கவன், வணங்கப்படத்தக்கவன், ‡ குறி
னெடியிலிணைதல் நிரையசை யென்ப. குறில் சித்தராமையனும் நெடில்
அல்லமப் பிரபுவாம்.

நறும்பழஞ்செறி தனியிடமொய்த்திடநண்ணு
மெறும்பொழுங்கெனவானடியவர் திரளெழுந்து
மறந்தும்வெஞ்சமண்குண்டரையிணங்குருவசவ
னுறம்புரம்புகலிருவருங்கண்டுமுவந்தார்.

(எ)

தம்பிரானருள்வசவனாக்கியவறச்சாலைக்
கும்பவாசநீர்முதலியவேண்டுவகொண்டு
வம்புலாமலர்வனத் * தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்ந்
தெம்பிரானடியவர் திரளேகுதல்கண்டார்.

(அ)

பாண்டின்மாவளஞ்சிவிகையூர்த்தேகுநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொள்வேடத்தர் துறந்தவர்விரத
ரீண்டுமாறுகண்டுவந்துசென்றெழி † லலங்கார
காண்டமாமெனுமங்கலபுரத்தினேக்கண்டார்.

(சு)

கண்டுசெல்லுமப்போ திலந்கர்வளங்கருத்திற்
கொண்டவல்லமன்றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்லிசைப்புலவர் சொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்டிபல்வளங்காட்டுவன் தனித்தனிவகுத்து.

(க0)

தனைவிரும்பிவந்தடைந்தவர் தம்மைமுன்வெறுத்த
தினகரன்கதிர்விரும்புறச்செய்தளித்திரள்க
ணனிவிருந்து னுங்கடிமலர்சுமந்துபொன்னகரார்
கனிவிரும்புதண்பொழிநிகழ்வதையெதிர்காணாய்.

(சுக)

பூவினோடுசெந்தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காவினோடுவள்ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமல
வாவியோடுநல்லிசையிலஞ்சிறைவண்டு
பாவினோடுவண்குழலெனத்திரிதலைப்பாராய்.

(கஉ)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன்றுளிபிலிற்றுபைங்காவைக்
குடியிருக்குமவ்வளவெனக்கொண்டுவெண்குருகு
மடியடுத்தவரெனவிருந்திளங்கயல்வரலு
நொடியினிற்கவர்தண்பணைமருதமுநோக்காய்.

(கங)

குதிரையங்கதிர்மணிக்குடரீர்குடிப்பதுபோ
லதிரிளங்கமஞ்சூல்வளை தவழ்வயலணிநெற்

* அயர்வுயிர்த்து - இளைப்பாறி. † அலங்காரகாண்டம் - சுலயாண புரம்.

கதிர்வளைந்துசெந்தாமரைவாயுறச்சுவிழ்ந்து
துதிபொருந்தியவழகையுமையநீநோக்காய்.

(கச)

இங்குத்தின்னுள்வாழ்பயிற்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில்வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்னுமிப்பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சுடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணைமர்பரனடிக்கன்பநீகாணாய்.

(கரு)

திறந்துமூடுநின்னுதலிமைவிழிபெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக்கதவிருபுடையினும்பெற்றுச்
சிறந்தகோபுரவாய்தலுமலர்மிசைத்தெய்வம்
பறந்துநாடியமுடியிறைக்கன்பநீபாராய்.

(கசு)

இலங்குநீறெனுங்கவசமிட் * டக்கமென்றியப்பு
மலங்கல்வாகைவேயந்தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
கலங்கொள்வீரரரம்பத்தர்மறுகமணள்ளார்
கலங்குபாசறைபோன்றெதிரநிகழ்வதுகாணாய்.

(கசு)

கட்டுவார்சடைக்கண் ணுதல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர்தீப்பசியாற்றறுமறமுள்
ளிட்டிமேற்புறங்கண்டவர்கொடியனவென்னப்
பட்டுமாளிகைபற்பலநிகழ்வனபாராய்.

(கஅ)

† பொறித்தவாழையின்கனியினைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறித்திடாதுணவெனக்கறித்தலகுநோய்கொண்டு
‡ நிறுத்துவாழையின்கனியுமச்செய்கையாய்நினைந்து
கறித்திடாதமர்செம்முகப்பசங்கிளிகாணாய்.

(கக)

வள்ளனல்வசன்புகழ்வாயினால்வழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண்குண்டர்தம்பிறப்பினுமிழிப்பில்
புள்ளுநல்வனவெனவிளம்புவையோடிருந்து
கிள்ளையவ்வசவன்புகழ்சொல்வதுகளாய்.

(உ௦)

என்றுகூறியவ்விராமனைமகிழ்வசெய்தின்ப
மன்றல்வீதியில்வசவநாயகன்றிருமனைமுற்
குன்றுபோலுடர்கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேவினனெம்மையாளல்லமதேவன்.

(உ௧)

* அக்கம்-உருத்திராக்கமணி. † பொறித்தவாழை-சற்பித்தவாழை.

‡ நிறுத்தவாழை - உண்மைவாழை.

தொடர்த்துளைக்கைவெண் மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றோ
லுத்தெமெய்ப்பரன்கொலை குறித்தெடாமழுவொப்ப
வடைத்தலைக்குறித்திடாத செம்மணிக்கதவடித்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர் குழாநெருங்குதல்கண்டார்.

(௨௨)

வேறு.

அறுசுவையடிசிலுண்பா னடைகுவா * ரடிசிலுண்டு
மறுகிடைவருவார்சான்றோர் வைகியவிடங்கனாடிக்
கறியொடுமருவுசோற்றுக் காவடிசுமந்துசெல்வார்
நறுமலர்சுமந்துதண்ட நாதன்பூசனைக்குப்போவார்.

(௨௩)

செஞ்சாணிஹைஞ்சிறல்குஞ் செழுந்துகில்கிழித் துக்கீழ்க்கொண்
டெஞ்சியமிகையென்றெண்ணி யிட்டவணகன்றுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன் னணிதுகிலவங்கல்சாந்த ம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பத் தருகெனவாங்கிச்செல்வார்.

(௨௪)

நிந்தைசெய்தெமையெதிர்ந்த நெறியில்புன்சமணர்தங்கண்
மைந்தினையறியச்சொல்வம் வசவனுக்கென்றுசெல்வார்
நந்தியைவணங்கவேறு நகர்தொறுநின்றுபோந்து
சிந்தூர்மவயமாவம்பெரற் சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார்.

(௨௫)

சீர்கெழுவசவன்பாடத் திவவியாழ்கொண்டுசெல்வா
ராகிவின்மதனைவென்றோ னடியவர்குழாநெருங்கு
மேர்கெழுமணிப்பசும்பொ னிருங்கடைநோக்கிநின்ற
ரோகையோடலமனாத் தொருவனுமிராமன்றானும்.

(௨௬)

ஆயிடைநின்றோர்தம்மை யப்பணப்பெயரின்மிக்க
தூயவனெதிர்கண்டோகை சொல்லுவலையற்கென்று
கோயிலுளமலபூசை குழாத்தொடுசெய்யும்போதிற்
போயினன்வசவனோடு புகழ்ந்திதுபுகலலற்றான்.

(௨௭)

மாதவாரிநுவரைய மழைமதர்நெடுங்கண்மங்கை
பாதினனுருவிரண்டு படைத்துவந்தனனையென்னச்
சோதியதளக்கோவைத் தோரணவாய்தன்முன்னம்
வீதியினின்றொன்று விளம்பினன்வத்தின்மிக்கான்.

(௨௮)

என்றவனிப்பம்பந்தி யெனும்பெயர்க்கருணைக்குன்றங்
கன்றினைநினைந்துநெஞ்சங் கரைந்துவந்தணையுந்தாய்க்கிங்

* அடிசில் - உணவின்பொது. † திவவு - யாழ்நரம்பு.

கொன்றொருதடையுமுண்டோ வொல்லேநீ தருதியென்னச்
சென்றவனமலனோடு சித்தராமனைவணங்கி.

(௨௯)

பாசிவலிங்கபூசை பண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்ந்தான் வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுனைந்து மெய்த்தவன்விளம்பவெங்கள்
குருபான்முனிவான்போலக் குறுநகைகொண்டுகூறும்.

(௩௦)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருந்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துநீபோதியென்ற
வுரைசெயவமலனப்ப னுளம்வொர் இக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள் வசவநாயகற்குச்சொன்னான்.

(௩௧)

அல்லமன்புகன்றமாற்ற மப்பணன்சென்றுநின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தணையுந்தாய்முன் பொருது * தும்பறுத்திட்டோடு
நல்விளங்கன்றுபோன்முன் னான்செலாதிருந்தேனென்று.

(௩௨)

கரைந்துகுமனமுனைந்து கவலைகொண்டழுங்கநந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பெருங்கடற்பிறந்தசரவா
மருந்துதன்னெதிர்கிடைத்து மற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துற † வலசவான்போ லாயினீயுமென்றான்.

(௩௩)

பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பேசுசொல்விளக்குத்தூண்டுந்
தூரும்பெனவுதவச்செம்பொற் றானென்னுந்தோளான்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றே யென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவரொடுபுறப்பட்ட டல்லமனருகுவந்தான்.

(௩௪)

என்குணமறமேயாகி யானதிற்றிரிதலில்லை
னின்குணமருளேயென்றா னீயதினீற்றியெந்தாய்
புன்குணமகவின் றீமை பொறுத்தருள்செய்கையென்னுந்
தன்குணம்விடுத்தொழிக்குந் தாய்வியனுலகிலுண்டோ.

(௩௫)

சூத்திரப்பாவையானச் சூத்திரிரீயருட்கண்
பார்த்தெனைக்குறையகற்றிப் பணிசெயக்கோடியென்று
வாய்த்தநற்குரவன்செந்தா மரையடிமிசைவிழுந்தா
னேத்திமெய்ப்பத்திரீத்த மெனப்படும்வசவதேவன்.

(௩௬)

* தும்பு - வாழை நாராற்றிரித்த சிறுகயிறு. † அலசல் - அசைத்
துக்கழித்தல்.

நிலமகள் பொறுதுதள்ளி னிறுத்துநர்யாவரோதை
மலிகடல்புரளுமாயின் மறிப்பவருள் ராவெங்க
டலைவீழுனிகையாயிற் தடுப்பவருலகில்யாண்டு
மிலையிலையருள்செயெந்தா யெனச் சென்னவசவன்றுழந்தான்: (௩௭)

சொற்றிடுங்குதலைச்சொல்விற் சொற்றிறந்தெரிதல்போலிச்
சிற்றிளங்குநானன்பு செயவடியிடு முனோக்கேல்
சற்றுநின்கடைக்கண்வைத்துத் தண்ணளிபுரிகவென்று
நற்றவமாச்சிதேவ னங்குரவனைப்பணிந்தான். (௩௮)

உரைமனமெய்யொருங்கி யுண்பணிசெய்வவல்லோன்
தரைமிசையிவனலாது தானொருவரையுங்காணோ
மருள்செயவேண்டுமென்ன வல்லமனடிபணிந்தான்
கிரிமகள்கொழுநற்கன்பன் கின்னரப்பிரமனம்மா. (௩௯)

எமையெலாமடிமைவேண்டி னிவன்பிழைபொறுத்திபென்ன
வமையுலாம்பணமென்றோட்சே யரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
யுமைமணாளையுவந்த வொண்டவரெலாம்பணிந்தார்
* சமையுளாருணருமெங்க டம்பிரான்சாற்றலுற்றான். (௪௦)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர் சொற்றவந்நெறியினிற்கு
நல்லியலில்லைநும்பா னவிறருமாற்றமொன்று
புல்லியசெயலொன்றாகப் பொருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
பல்லியமொடுநடிக்கும் பாதரோபெரியராவார். (௪௧)

ஆதரவிலையேல்வேண்டு மறத்தினிற்பொருளோர்செம்பொற்
† பூதரவளவளித்தும் பொருளழிவளவேயாகு
மாதரவுளதேநல்கும் பொருள ணு வள வென்றாலும்
பூதரமெனவளந்து புண்ணியப்பொருளளிக்கும். (௪௨)

துறவறமனையறஞ்சீர் தூய்மைநற்கல்விநல்லோ
ருறவொடுமகங்கடான மொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவிவையனைத்து மில்லை யாதரவில்லையாயிற்
பெறுவனமெய்வருத்தம் பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (௪௩)

ஆதரவுடையான்செய்யு மல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்யு நல்லவுமல்லவாகு
மாதரவதனாலாவிட்கருந்துணையின்பழுத்தி
யாதரவலாதுவேறென் றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (௪௪)

ஆதலாலன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ்வினை செயாவென்
 றோதினாண்டியர் தீமை யொழித்தருடொழிலினின்றோன்
 காதலால்வணங்கினோரின் கருணையாலன்றியாங்க
 ளோதினாண்லவராவே மென்றடிதொழுதுநின்றார்.

(சுரு)

காஞ்சிரங்கனிதின்றங்கு கடையனென்பிழைபொறுத்தாய்
 தீஞ்சுவையமிழ்தமன்ன திவ்வியகறியிற்குற்ற
 மாஞ்சுவையறைதல்போலிவ் வன்பனைச்சீரேலென்று
 பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப் போற்றினன்சித்தராமன்.

(சுசு)

அடைக்கலமென்னையாளா யண்ணலேயென்றுநந்தி
 கடிக்கமலங்கள்வென்ற கான்மிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
 விடுத்திடேலென்றுசொன்ன வசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
 டொடைக்கரந்தொழுதானன்பர் துதித்தனர்குழந் துகொண்டு.

(சுஎ)

அல்லமனெனுமெங்கோமா ன்ருட்கடைக்கணவைத்தைய
 சொல்லுவனெழுதியென்று துணைக்கையாலெடுத்திணைத்து
 நல்லருள்புரிந்துதண்ட நாயகன்றிருமடத்து
 னெல்லையிலடியார்குழ வினிதெழுந்தருளினானால்.

(சுஅ)

பதினாண்காவது,

வ ச வ ண் ண ர் க தி

முற்றிற்று.

கதி-கசு-க்கு திருவிருத்தங்கள்-எஎஉ.

— — — — —

பதினைந்தாவது,

மருளசங்கரதேவர்கதி.

வேறு,

தாணுவினுயர் * பிர சாதகுண்டத்திற்
காணருமருளசங் கரணைக்கண்டருட்
பூண்ணியல்லமன் போதநல்கிய
மாணுநெறியினை வகுத்துக்கூறுவாம்.

(க)

மாதவரெண்ணிலர் மருங்குழுந்தா
வாதுலரெதிர்பொரு ளாகவல்லம
நாதனை † யறிவறி நந்திகொண்டுத
னேதமின்மனையிடை யெய்தன்மேயினான்.

(உ)

அவத்தைகள் பற்பல வகன்றுமெய்ப்பா
சிவத்தினையடைபவர் செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச் சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தன னொப்பிலல்லமன்.

(ங)

உயர்பிரசாதகுண் டத்தினெண்கரை
மயன்மலிபித்தரின் மருளசங்கரன்
பயிலுதல்கண்ணுநீ இப் பரமயோகிதன்
னியலிளையுணர்ந்தன னெம்பிரானரோ.

(ச)

கண்டருளமலனைக் கண்டுதானெதிர்
வெண்டிரையமுதினை மிடியன்மேவியே
யுண்டனனெனமகிழ்ந் தோடிவீழ்ந்தனன்
வண்டிருவடிமிசை மருளசங்கரன்.

(ரு)

வணங்கியவறவனை வந்தெடுத்துமெய்
யணைந்தெழுமுகையோ டருள்செய்தல்லம

* பிரசாதகுண்டம் - அடியார்களுண்ட டரிகலசேடமிடுமிடம்.

† அறிவறிதலாவது - அனைத்தையு மறிகின்ற வறிவை யறிதல்.

னிணங்குறவருணிலை யிராமற்பார்த்தவன்
குணங்களைவியந்திது கூறன்மேயினான்.

(கா)

குண்டமேவுறுபிர சாதங்கொள்ளுகொண்
டுண்டுவாழ்மாதவ னுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டநாயகன்முதற் சாணர்யாவருங்
கண்டிலர்யாரினிக் காணவல்லவர்.

(கி)

சரியையொண்கிரியைகா றடுக்கும்யோகிவை
புரிபவர்தம்மையப் புரியுஞ்செய்கையாற்
தெரிதரலாகுமோர் செயலுமின்றிவா
ழரியநன்ஞானியை யறியலாகுமோ.

(கி)

நலமுறுமோர்சிவ ஞானியில்லில்வாழ்
நிலையறமாகினு நீத்துநிற்குமோர்
தலையறமாகினுந் தரித்துஞாலமே
விலைமறைகாயென விருக்குமென்பவே.

(கி)

வல்லனென்றிருப்பினு மிருக்கும்வன்மையொன்
றில்லனென்றிருப்பினு மிருக்குமென் னுமப்
புல்லனென்றிருப்பினு மிருக்கும்புண்ணிய
நல்லனென்றிருப்பினு மிருக்குஞானியே.

(கௌ)

அறிவறிஞானியா லன்றிவன்பவ
மறிவுறுநருமியான் மாய்வுறுதுகா
ணெறிகதிரிரவிவந் தெழுந்திடாவிடிற்
செறியிருளகலுமோ சித்தராமனே.

(கக)

சங்கரமுனிநிலை தனைக்கண்டாய்கொலென்
தெங்குருபரன்சொல விராமன்கைதொழு
திங்கிவன்மருளரி லிருந்ததன்மையென்
னங்கணவறைகென வறைதன்மேயினான்.

(கஉ)

வேறு.

தொழிலான்முயன்று நுகர்வமெனிற் றுயிரொன்றுயிர்க்குவிளையுமென
வொழியாவமலசாழ்ந்தி யுண்டமிச்சினுகர்வமெனிற்
பழியாதுமில்லையகன் றுபோம் பவமுமென்னப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற் கொண்டிங்கிருந்தான் குணமிக்கான்.

(கங)

பந்தமகன்மசிவபத்தர் பாதம்விளக்கும்புனற்குழியில்
வந்துபிறந்துமூழ்கியதில் வைகும்புழுவின்பெரும்பேறு
முந்துகங்கைமுதலவா முற்றும்படிந்துதிவினைகள்
சிந்துமந்தனாருமே சேராரென்றுமறைசாற்றும். (கச)

தாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத் தந்தைதனக்குப்பசுவிற்குச்
சேய்க்குமன்றையோர்தமக்கிடர்செய் தீர்வில்லொடியபாதகமும்
பேர்க்குமிமைப்பிற்கரணத்தைப் புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமான்றன்பிரசாத மாயினதற்குநிகருண்டோ. (கரு)

பசிக்குமருந்துமாய்விடு பயக்கும்வண்மைசேர்ந்துபவ
மொசிக்குமான்றன்பிரசாத வுதியந்தானுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கே வருவதன்றிப்பசிக்குணவு
புசிக்குமனிதர்தமக்கென்றும் பொருந்தாதென்றெனம்பிரான். (கசு)

நின்னையறிவன்சங்கரனே நீயேயவனையறிகுவாய்
பின்னையுலகில்யாரறிவார் பேசிற்பாம்பேபாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவமலன் றுட்டாமரையின்கீழ்ப்பணிந்தா
னென்னையடிமையாவுடையா விராமனென்னுமினையிலான். (கௌ)

அம்பொன்வைப்பின்மீ திருந்து மறியாதல்லற்படுவான்போ
னம்பன்மருளசங்கரனை நாடுவழியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிரஞ்சனநீ யெனக்குக்காட்டித்தந்தையென்
றும்பர்பரவுமல்லமனை யுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (கௌ)

இணங்குமிக்ககாமி தனக் கின்பமுடல்சரலிங்கம்
பிணங்கன்முத்திகாமிக்குப் பேரின்பென்பதுணர்த்தற்குக்
குணங்கன்மிக்காய்நினைச்சினந்தாங் குறையொன்றுளதோரினக்காவின்
பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவ பத்திக்குவானீ யென்றக்கால். (கக)

இங்குமருளசங்கரன்போ வெண்ணிலார்நின்மனைவாய்தற்
கங்குலபகலுமகலாமற் காப்பொன்னினின்முன்நில்
பங்கவினையின்வலிகடந்த பலருந்தாஞ்செய்தவப்பயனற்
றங்குகயிலைமையன்றோ தண்டநாதவென்றமலன். (கௌ)

வெம்மையெதன்கணிகழ்ந்திடினும் வெந்தீக்குணமென்பதுபோல
மும்மையுலகின்யாண்டேனு முளைக்கிற்பத்தியதைநினதென்
றம்மையுலகியம்புமெனி வெங்கள்வசவறின்பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தை கூறலன்றியாரறிவார். (கக)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றே பாசப்பகையெயெம்முறவே
முத்திக்கரசேசிவானந்த முதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயகுணந்தித் தேவேவின்னைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கமுதேயாவர்நினைப் போல்வாரவரையறியேமால். (உஉ)

என்று கூற * வெமையுடையா னென்குந்புகன் றநலமெல்லாஞ்
சென்றகாளிலிலேவினது செந்தாமரைத்தாடொழப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளவாமென் றெந்தைநந்திவணங்கியெழு
நின்றவமலசிவசரணர் நெஞ்சமுவுகைபூத்தனரால். (உ௩)

அருளான்மருளசங்கானுக் கவர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவநு பூதிவிளக்கமுஞ்செய்தா
† னுரையானினைவாலருணைக்க னுலகருணர்வைப்பிணித்தமல
விருளானதனையறமாற்ற வெழுந்தஞானகுரியனே. (உ௪)

பதினைந்தாவது,

மருளசங்கரதேவர்கதி

முற்றிற்று.

கதி-கரு-க்கு திருவிருத்தங்கள்-எகசு.

* எமை உடையான் - எங்களை யடிமையாகவுடையவன். † வாசக
திட்டை, மானசதிக்கை, சட்சுதிக்கை, பரிசுதிக்கைகளால் பரமாசாரியன்
ஆன்மாக்களின் ஆணவாதி மும்மலங்களையும் அகற்றல் கூறப்பட்டது.

சிவமயம்.

பதினாறுவது,

இட்டலிங்ககதி.

வேறு.

சிட்டனல்லம தேவனருளுநீ இ
நட்டநண்பொடு நந்தியுணர்வுற
இட்டலிங்கத் தியல்புபுகன்றமை
கட்டுவல்வினைக் கட்டறவோதுவாம்.

(க)

சங்கரற்குத் தனைநிகரின்பலீ
டங்களித்தரு ளல்லமனந்திதன்
மங்கலத்திரு மாளிகைகட்செவிக்
கங்கணற்கினி யாரொடுகண்டனன்.

(உ)

மண்டுபேரொளி மாடத்துநாப்பணந்
தண்டநாதன் றவியென்றமைத்திட
அண்டநாயக னல்லமனாபிடைக்
கண்டநோக்கங் களிப்பவிருந்தனன்.

(ஈ)

ஆதனத்தி லமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன்பொடு பன்மலர்தூயிது
மாதவத்தின் வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன்மிக்குக் கசிந்துளநந்திதான்.

(ச)

அடியனேன்சிவ பத்தியறிந்தமை
படியிலாமன் கனவெனப்பட்டது
முடியுமாறு மொழிந்தருளென்றுபொற்
ரெடியுலாங்கை தொழுதுவிளம்பினான்.

(ஊ)

கேட்டவாரியன் கேட்கல்சிவநெறிக்
கூட்டமேவுறு கொள்கையினாய்வினைக்
காட்டுவாருள ரோசெங்கதிர்க்கிரு
ளோட்டுசோதியு முண்டுகொலோவென்றான்.

(கூ)

வள்ளலின்றெனே வந்துபுகழ்ந்தனன்
தெள்ளுதண்புனற் றேக்குழுளைத்தலைக்
கிள்ளுநின்றெறி கின்றவர்போலெனா
வுள்ளுடைந்திட் டிரைக்கும்வசவனே.

(எ)

வேறு.

இகழ்ந்தெனதுளச் செருக்கினையகற்றிலாய்
புகழ்ந்தனைவிழைபுளிங் கறியிட்டாறுநோய்
மிகுந்தெழுவளர்த்தல்போ லெனவிளம்புபு
தகுங்கழலிறைஞ்சினன் றண்டநாயகன்.

(அ)

அருளிஞனினதடி யருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரை செய்தியென்றலு
மருளானெனுமொரு மதிஞற்கீந்தருள்
பொருளிஞனினையன புகறன்மேயினான்.

(க)

புன்மரநெளிபுழுப் புள்விலங்கெனும்
பன்மையதுயர்செயும் பவங்கடப்பியே
வன்பைகொணிலமிசை மக்களாகுத
னன்மைகொளுயிர்க்கெலா லரிதுநந்தியே.

(க௦)

நரர்வடிவாயினு நன்மையாற்றாறு
மரபினிலுலகினில் வருதறப்புத
லரிதுநல்லறம்புரி * வழியடுப்பினு
மருவுதலரிதறம் வளர்க்குமங்கமே.

(க௧)

அறத்துறுப்பெய்தினு மன்பினுலறஞ்
சிறப்புறச்செய்தவிங் கரிதுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப் போக்கி † யாகம
நெறிச்சமயங்களை யறிதுநேர்தலே.

(கஉ)

ஆகமம்புகனெறி யடைவனாயினுஞ்
சோகமில்சைவநற் றுறையைநன்றெனச்
சேர்குதலரிதது சேர்வனாயினு
மேகலிங்கயிக்யனா குதலன்றெண்மையே.

(கங)

* வழியென்றது - மாபை. † ஆகமநெறிச்சமயம் - அகச்சமயம் ஆறு.

புண்ணியமுதிர்வினும் பொருந்தியங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறு சிவலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுட னென்றும்வந்தனை
பண்ணியமுயல்பவன் பத்தனென்பவே.

(க௪)

ஆவுறுபிணிகெட வாவின்பார்கறந்
தாவினையூட்டல்போ லாவணங்கெட
வாவியுளமலனை யங்கைதந்துபின்
னுவியுளமைவுற வாக்குமாரியன்.

(க௫)

* கருங்கொடியிருவிழிக் கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத் திரிதலின்றியே
பொருந்துறமகமொடு புறமுந்தீர்வற
விருந்திலகுறுமரு ளிட்டலிங்கமே.

(க௬)

குறிபலபலமுறை கொண்டுபல்வகைப்
பொறிதொறுமருவியொண் புலனுக்ரந்துமாய்ந்
தறிவருநிலையவா தாரமேவியு
நிறைவுறுமங்கையி னிகழுமிட்டமே.

(க௭)

அடைந்துளவுருச்சுவை யமைதிரென்பன
† வுடம்பொருமூன்றினு முற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலி தொலைத்தியானெனு
மிடும்பையிலின்பரு ளிட்டலிங்கமே.

(க௮)

என்றறிவறவறிந் திட்டலிங்கமா
மொன்றொருபொருளிலே யுறவிழித்தவன்
பொன்றுறுசகமெனப் புணர்ந்தமாயையை
வென்றவனவனென வுளம்பும்வேதமே.

(க௯)

பொருவில்சற்பத்தியாந் தாரம்பூண்டொரு
வயிரவராகமாம் ‡ வத்திரம்புனைந்
தொருவல்லுணர்வெனுஞ் செச்சையொன்றறப்
பரமனையிருத்துவோன் பத்தனாகுவான்.

(௨௦)

ஒன்றினென்றுள்ளுற வுடம்புமூன்றையு
மன்றநல்வத்திர மடியதாக்கியே

* கருங்கொடி - காகம். “காகத்திருகண்ணிற்கொன்றே மணிலந்
தாங்கு” என்றார் தமிழ்வேதம் அருளிய மாணிக்கவாசகப் பிரபுவும்.
† உடம்பொரு மூன்றாவன - தூல சூக்கும் காரணங்களாம். ‡ வஸ்தி
ரம் என்பது வத்திரம் என வந்தது.

யென்றுமங்கமைவுற விட்டம்வைப்பனே
லன்றவன் * சிவமய மாகுமென்பவே.

(௨௧)

அருளெனும்புனலினை யாட்டிச்சாந்தமாம்
வரைநறுஞ்சந்தொடு மருவவிந்திய
விரைமலர்புனைத் தறி வினையருத்துறித்
பரமனையவன்சிவ பத்தனாகுவான்.

(௨௨)

ஆசறுமனத்தெழு மன்பையன்றியே
பூசனையுவுக்கிலென் புராரிசென்னிமேல்
வீசறுதிரையினு மிக்கதோசொலா
யூசல்செய்மனமுடை யொருவனாட்டுநீர்.

(௨௩)

‡ பூப்புனைகையுமெம் புனிதன்றன்புகழ்
பாப்புனைநாவுமே படைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைத் தேவனையென
நாப்புனைபுகழொடு நாகரேத்துவார்.

(௨௪)

பூசனைசெயாதகை புராந்தகன்புகழ்
பேசுதலிலாதவாய் பெற்றுமுன்றிடு
நீசரானவர்தமி னெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன் குரங்குநன்றரோ.

(௨௫)

குடிப்பனவிழுங்குவ கூரெயிற்றினைத்
கடிப்பனநக்குவ வனைத்துங்கைம்மல
ரடித்துளசிவன்றைக் சுற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேல்வரும் வினைகள்யாவுமே.

(௨௬)

தானுமுடன்மனந் தனமென்றுள்ளவை
யீனமில்குருசிவ சரங்கட்கீந்துதான்
யானெனதென்குத லின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடு வேறலானரோ.

(௨௭)

குருசிவசரங்கொளக் கொடுத்தமெய்மனம்
பொருளிரைநமவெனப் புந்திசெய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித் தொறுத்துக்கொள்வன
சுரணைநல்லன்மெய் தவறிலாமையால்.

(௨௮)

* சிவமமம் - சிவத்துடன் இரண்டற்றுவிளங்கல். † அறிவு - தற்
போத அறிவு. இருவனையருத்துறின் எனவும் பாடம். ‡ "பூக்கைக்
கொண்டான் பொன்னடிபோற்றிலார் - நாகக்கைக்கொண்டானும் நவிற
நிலார் என்றது தேவாரம்.

விடுவனகாமம்வெவ் வெகுளிமாவை
தொடுவனகுருசிவ சரங்கடொல்பவங்
கடுகெனவெருவிய கருத்துளார்க்கிவ
ணடுவனவெனப்புல னட்டவாற்றலாய். (உக)

அங்கையினமர்தரு மாணேவிட்டொரு
வெங்கடவுளர்தமை விழைந்துபோற்றுவார்
கங்கையையகன்றுவர்க் கழியின்மூழ்குநர்
தங்களின்வேறலர் தருமமூர்த்தியே. (ரு௦)

மோகமில்லுருசா முனியின்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழு தகன்றுவண்டுறை
போகியமடியெனப் புனிதஞகுமேற்
பாகியன்மொழியுமை பாகற்கன்பனும். (ரு௧)

விள்ளநற்சிவ வேடத்தோர்பொருள்
* கொள்ளைகொள்கிற்பினும் குறைக்கூறினும்
பிள்ளையையறுப்பினும் பிழைகள்செய்யினு
மெள்ளுதவிலனெனி வீசற்கன்பனும். (ரு௨)

† சங்கமந்தனக்கொரு சாதியுன்னினை
னங்கையினமர்தரு மாற்குமுன்னினன்
சங்கரனெடுசரந் தம்மில்வேறெனு
மங்கவனறிவரு மளற்றமுங்குவான். (ரு௩)

தலைமைகொள்குருசிவ சரங்கட்காகவே
யுலையிடுமரிசியின் றோங்கன்மத்தெறி
யலையமுதாந்தமக் காகவாக்குறித்
கொலைசெயுநஞ்சினும் கொடியதாருமால். (ரு௪)

தனுவுளவளவுமோர் தகுநற்செய்கையு
மனமுளவளவும்பா வனையுளுனமுண்
டெனவுளவளவு ‡ ஞேயமுயிழைத்தவன்
பினையுளவளவுநோய் பிறர்க்ககற்றுமே. (ரு௫)

ஈசனையிருந்துறு மிதயத்தோர்பொருள்
ஆசையைிருத்துத லந்தனாளர்தாம் .

* இவையிற்றை இயற்பகைநாயனார், திருநீலகண்ட நாயனார், சிறுத் தொண்ட நாயனார், மெய்ப்பொருளையனார் முதலானோர் சரித்தர்தாற் காண்க. † சங்கமம் - சிவனடியார் கூட்டம். ‡ ஞேயம் - காட்சிப் பொருள்.

வாசமுற்றிடுமொரு மனையிற்பன்செய
 னீசரையிருத்துத னிகர்க்குமென்பரால். (௩௬)
 சினமுதலியமய நீரமாற்றுபு
 வினைதபுவாய்மையா மெழுக்கையன்பெனும்
 * புனலொடுவிரவியே பூசினல்லது
 மனமெனுமனையிடை வராதிவிக்கமே. (௩௭)
 காலமுங்கருமமுங் கடந்தகாரணன்
 பாலுறும்பரிசறப் பார்மடந்தையர்
 கோலமும்பொருளையுங் குறித்துச்சுநர்
 சீலமும்விரதமுந் தீயவென்டரால். (௩௮)
 வெங்கொலைகளவுபொய் வெகுளியாசையென்
 றிங்கிவையொடுமறீஇ யிருக்கின்றூர்தமக்
 கங்கையினெல்லிபேர் ல்வீர்ச்சடைப்பிரான்
 செங்கையிலிருப்பினுஞ் சேயன்சேயனே. (௩௯)
 பத்தரைப்புக்கழ்வுறப் பணியவுண்டவர்
 வைத்தனகொளவுடன் மருவப்பெற்றவர்
 சித்தியுங்கடவுளர் சிறப்புமவேருரு
 முத்தியும்பொருளென முன்னுறர்களால். (௪௦)
 இன்னணநன்னெறி யாவாமாயிடைத்
 துன்னுயசிவகணந் துணிந்துகொள்ளவே
 மன்னவனெனுமருள் வசவநாயகன்
 மன்னொடுபுகன் மனன் மலைவனல்லமன். (௪௧)
 பாடினன்பரவினன் பணிந்தசொல்லுரை
 யாடினன்பன்முறை யல்லமன்றிருத்
 தாடலைபுனைந்தனன் மண்டநாயகன்
 மூடியவவகையின் மூழ்கினுனரோ. (௪௨)
 திருந்தவிவ்வகையுப தேசித்தெண்ணிலா
 வருந்தவர்குழித்தொடு மருணந்திப்பெயர்ப்
 பெருந்தகைமகிழ்வுறப் பிரிவிலாரிய
 னிருந்தனன்மலிகலி யாணத்தொன்பவே. (௪௩)

பதினாறாவது,
 இ ட் ட லி ங் க க தி
 முற்றிற்று.

கதி-௧௬-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௮௩௬.

* கோயிலிற் றிருவலக்கிடல், திருமெழுக்குச்சாத்துதல், ஆலயம் என்பவற்றிற்குத் தத்துவப்பொருள் இதனற் கூறப்பட்டது.

க த லி வ ன க தி.

வேறு.

வரையிற்புண்ணிய வனத்தினில்வளங்கெழுந்தியின்
கரையிற்பன்னெடு நாளருட்குரவனைக்காண்பான்
றிரிதற்குற்றுலாய் வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுவந் தேகியமுறையினிப்புக்கல்வாம்.

(க)

காட்டினும்பெருங் குன்றினுந்தேடினள்காணுள்
வாட்டுறும்பிறப் பெனும்பிணிமாய்வுறவீட்டிற்
கூட்டுநன்மருந் திருப்பதையறிஞரார்கூறக்
கேட்டுவந்துமா தேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள்.

(உ)

தலையில் * வெண்கலை யொன்றுவெற்றரைசமைந்து
பலிகொளும்படி டீனதொறுமுலகெலாம்பழிச்ச
வலமரும்பாற் கினியவள்வெற்றரையாய்க்கட்
புலன்விருந்துணுங் கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள்.

(ங)

நாற்குணங்களுண் முதற்குணமாகியநானைத்
தீர்க்குமிம்மடைமுடையவள்யார்கொலோதெரியேம்
பார்க்கிலின்னவள் பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந் துற்றன்னுலகியனோக்காள்.

(ச)

உலகுளார்தமைப் பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப் பேதையென்றுணர்குவரென்றோ
வுலகுளார்தமை நாணிலனீங்கியவுடையா
ளுலகுளார்தொழுந் தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள்.

(ரு)

தண்டநாயக னொடுபலர்நெருங்குதத்தவிசி
னண்டநாயக னல்லமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயரு கிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமதி யாவியப்படைந்தனர்பார்த்து.

(சு)

* வெண்கலை - சந்திரன். † நாற்குணமாவன - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு.

நெஞ்சமாரமு லரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடு மாறவாள்விழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க் கைதொழுதநங்கேனாக்காணு
ளஞ்சினேன்பவப் பிணியினியருள்செயென்றழுதாள். (௭)

வீடுவப்பவ ரானெனப்பெண்ணெனவேறோ
வேடலர்க்குழ லுமை * கலையேயிவளிவள்போ
னாடுநிற்பரு வம்பெறுமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரி யாளெனவல்லமன்குறித்தான். (௮)

தானலாதொரு பொருளிலைச்சகமெனவென்னு
ஞானமேவலாற் காமவிற்பந்தனைநண்ணு
டானலாதா வாற்றனைத்தழுவியின்புறுந
ரேனைமாந்தரு ஞ்ளர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (௯)

இன்றுகாமனை வென்றவளினையளாயிழையோ
டொன்றுமேனிய னாகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றுளானென வுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென் றியம்பினர்சிலரவண்மந்தோர். (௧௦)

உடலமானமற் றிவ்ளெனவனைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலா விளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
† நடலைவாழ்வினில் வெறுப்புறுப்புல்லியநார்க்குத்
தொடருமாவினை தொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார். (௧௧)

சென்றுதேடிநாந் ‡ தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதே சிகனுள்ளேனவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமா தேவிபோலியெனவெம்மா
னின்றஞானமு லந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (௧௨)

பூதநீயலைபொறி களுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினை மயங்கியானென்னும்
போதநீயலையென்றிவை யனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகிய பிரமம்போனீயெனச்சொல்லி. (௧௩)

ஞெயஞானஞா துருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயின்வேறறு முத்தியன்றதுசகமாமென்

* கலை - அம்சம். ஆயிரத்து ளொர்கூறு. † நடலை - துன்பம்.
நடலைவாழ்வுகொண் டென்செய்தீர் நாணிலிர்” என்றார் தமிழ்வேதத்
தாரும். ‡ தத்துவம் என்றது ஈண்டுமெய்ப்பொருளை.

தேயுமாறிது வதுவெனுஞ்சட்டிலாவியல்பை
மாயைமாரிய தேவிபாலருளினைன்வள்ளல்.

(௧௯)

தேறுரோன தென்துளந்தெளித்ததேசிககைம்
மாறுகாண்கிலே னுடல்பொருளாவிகண் மதிப்பில்
வேறுபோய்நின வாயினவென்றவள்விழிக
ஔறுரோடுமல்லமன் றுடொழுதுளைந்தாள்.

(௧௫)

அன்னைநீயினிக்கதலிமா வனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினை கேட்டவிப்பொருளிளையெல்லா
நின்னினீதெளிந்துறுதிக்கொ * ணிதித்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவினைன் றற்கொடைவள்ளல்.

(௧௬)

வள்ளனாண்மலர்த்திருவடி வணங்கியம்மருங்கிற்
† கொள்ளைமாதவர்தாடொழு தருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகியவன்புநின் றுய்த்திடமேவித்
தெள்ளுமாரமுதனையவள் பருப்பதஞ்சேர்ந்தாள்.

(௧௭)

வசவன்பாலருல்லம ஹற்றெனவாடோர்
பசுவன்பானிறைசுனையிடை நழுவிவீழ்பதத்தை
மிசையுழ்பூங்கிளி மிழற்றொளிகடலெனவிரவ
விசையும்பாசிலைக் கதலியங்காடதிலிலங்கும்.

(௧௮)

லிரிந்தவாழையினெட்டிலை மிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையு மளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத் தொழிற்றிறநிரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாயெனமனங்களி கூர்தரத்தோன்றும்.

(௧௯)

துனையவாழையங்காடுகண் டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவர்யாவரு முறைமுறைபோற்றத்
தனியளாயொருபுறம்பசந் துளசுவைதருசெங்
கனியவாவியவுளமொடு மிகுந்தனங்களித்து.

(௨௦)

பதினேழாவது,

க த லி வ ன க தி

முற்றிற்று.

கதி-௧௭-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௮௫௯.

* நித்தியாசனமெனல் - நிட்டைகூடல், கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடல் என்பவற்று ளிறுதிக்கண்ணது. † கொள்ளை-கூட்டம்.

சா த க ா ங் க க தி.

வேறு.

வினையடுத்த * விழுமந்துடைத்தெமக்
† கனையடுத்த வருளுடையல்லமன்
மன்னடக்கம் வசவற்குணர்த்துத
றனையெடுத்தினிச் சாற்றுதுநாமரோ. (க)

காவின்டுங் கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத் திருவருள்செய்தவண்
மேவிஞான விளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும் வசவனறைற்குவான். (உ)

‡ மத்தர்வாத மயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதன மொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தரீயென் றடிகடொழுதெழும்
பத்திவேண்டும் பரமன்பகருமால். (ங)

பரமமுத்தி பதம்பெறுமேது \$ வுட்
கரணசுத்தி யதனதுகாரண
மரணெரித்த மவலற்சுறித்தநற்
கிரியையித்திறம் வேதங்கிளக்குமால். (ச)

மனமிலிங்க மருவிலையேலுட
றனிலிலிங்கத் தரித்துமிலையிலே
யெனவியம்பு மினையிலியாகம
நினைவான்கழ னிற்கநிறுத்தினாய். (ரு)

தாவிலாத மனமொடுசார்தரா
தோவுமாயி னுலகிற்புனலுமொண்

* விழுமம் - பிறவித்துன்பம். † அனை - தாய். ‡ பேயன்னபுறச்
சமயிகள். \$ உட்கரணசுத்தி - மனம், புத்தி, சித்தம், அஃங்காரம் என்
னும் நாற்கருவிகளையு மடக்கல்.

பூவுநாடொறும் போக்குறுபூசனை
யாவியோகிய வாகநிகர்க்குமால்.

(௬)

புறம்புகாண்குவன் புல்லியநீசனை
யறிந்தனானி யகமுறக்காண்பன

* லெறும்பிகாணுறி லின்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலை தின்பனவென்பவே.

(௭)

காங்கணல்ல கருமஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ் செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறாத வொருமனந்தன்னினும்
பாந்தவல்லத் படுக்கும்பகையிலே.

(௮)

துயிலையின்பெனச் சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்ச மிலாமையினுலன்றோ
பயிலுநெஞ்சம் பாந்துதிரிதருஞ்
செயலிலில்லை சிறிதுஞ்சுகமரோ.

(௯)

மனமொருத்தன் வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும் பிறப்பையடைந்திடான்
மனமொருத்தன் வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடை நாளுஞ்சுழலுமே.

(௧௦)

அறவினைக்கு மரும்பொருளின்பொல
பெறுவதற்கும் பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறவினுக்குநல் வீரந்தனக்குமொண்
டுறவினுக்குந் துணைமனமென்பவே.

(௧௧)

நல்லசெய்து நரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தந் த் களற்றிடையாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்த மனமலதையனே
யில்லையென்ன வியம்புமறையெல்லாம்.

(௧௨)

நெஞ்சமாதுமை நேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகங் கோடிவினாப்பினு
மஞ்சுறானவ னவ்வினையாவையும்
பஞ்சதீயிடைப் பட்டெனமாயுமே.

(௧௩)

மக்கண்மானிட ரென்றுமனத்தினுன்
மிக்கமேன்மை விளங்கினரில்லெனிற

* ஏறும்பி - யானே. அன்று - உவமையாகுபெயராய் நாகத்தை
யுணர்த்தும்.

பொக்கமேவும் பொறிகளோரைந்திணை
லொக்குமாவீனை யொத்துயர்வுற்றிடார். (க௧)

* கெடுக்கவல்லதுங் கெட்டவர்தங்களை
யெடுக்கவல்லது மிம்மனமென்றதை
யடக்கவல்லவ னையபவக்கடல்
கடக்கவல்லவ னுவன்கடிதரோ. (க௨)

ஆயின்மிக்கோ ராரியசெயலெலா
நேயமிக்க மனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்க மனமுமுடனிற்சூந்
† தோயநிற்குறி னிற்குந்துரும்புமே. (க௩)

ஒடுமாவை நிறுத்துநினுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்க வினத்தினைக்கொள்ளுவார்
நீடுமாமன நிற்கநிறுத்துநி
லோடும்வாயுவை யுள்ளுறவீர்ப்பரால். (க௪)

அடித்தநாடிக ளாங்கொரு ‡ மூன்றினும்
விடுத்துவாங்கியு மேவநிறுத்தியுந்
தடுத்தும்வாயுவைத் தன்வசமாக்கின்வாய்
மடுத்திடாது மனமும்வசப்படும். (க௫)

ஒடும்பொன்னு முறவும்பகையுமார்
கேடுஞ்செல்வமுங் கீர்த்தியுந்நிறையுந்
வீடுங்கானமும் வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மை கொளுமனநன்மனம். (க௬)

மன்னுகாமம் வெகுளிரியக்கமென்
நின்னகூடி யெறிவளிமுற்சுட
ரென்னவாடு மியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந் தடுக்கத்தகாதரோ. (௨௦)

மறிந்திடாது மன \$ பவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற் சிவமயமாகுமா

* கொடுப்பதாவுங்கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றாங்கே-யெடுப்பதாஉ
மெல்லாமழை” என்றாற்போல மனத்தைக்கூறினார். † தோயம்-ஒடும்
நீர். ‡ நாடிகள் மூன்றாவன - இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை. \$ பவ
னம் - பிர்ணாதி தசவாயுக்கள்.

வறிந்துவாயுவை யங்ஙனமெய்தினே
னிமந்திடாத விலிங்கப்பிராணியாம்.

(உக)

இன்னவாறு பலவுரியம்பினு
னன்னேபோலும் மல்லமதேசிகன்
றன்னேநோதரு * சைவம்வளர்க்குமோர்
மன்னனாகும் வசவனேநோக்கியே.

(உஉ)

நின்னேநோக்கவு நின்னையிழைஞ்சவு
நின்னேவாழ்த்தவு நின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவ மெய்தினவோவெனப்
பன்னிநாதற் பணிந்தனனந்தியே.

(உங)

சித்தராமனுஞ் சென்னவசவனு
முத்தனு மநண் மாச்சன் முதலிப
பத்தராகும் பலருமென்புன்றிலை
வைத்தநாதன் மலரடிவாழ்த்தினார்.

(உச)

ஆனகாலையி லல்லமனாகிய
ஞானவாரி நடந்துலகெங்கணு
மேனேமாதவர்க் கின்பமளிக்குவல்
யானெனுவளத் தெண்ணினனென்பவே.

(உரு)

பதினெட்டாவது,

சாதகாங்ககதி

முற்றிற்று.

கதி-கஅ-க்கு திருவிருத்தங்கள்-அஅச.

* சைவம் - வேதாந்தமுடிபாகிய சைவசித்தாந்தம். “வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத் திறனிங்குதெரிக்கலுற்றும்” என்றார் சிவப் பிரகாசமாஞ்செந்தமிழ்ப்பிடதத்தாரும் இவ்வுண்மை யறியார் சைவசித் தாந்தம் துவிதமதம் என்றும், வேதாந்தத்திற்கு வேறாயதென்றும் மனம் போனவாறுரைப்பார்.

சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது,

கோரக்கர்கதி.

வேறு.

வசவனைமுதலாவுள்ள மாதவர்தமையகன்று
பசுமதிதவழ்குவட்டுப் * பருப்பதமலையைநண்ணிக்
குசைசுடுமறைபோர்போற்றுங் கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறுவுண்மையெந்தை யியம்பியவாறுசொல்வாம். (க)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம் புனிதமாம்வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றி நீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவரையுலகிற்கண்டிங் கடைதுமென்றாண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பி யெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (உ)

கன்றின்வாய்முலையென்கிழ்த்துக் கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனையெனென்று திசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோல மனமுகக்கண்ணீர்மல்கி
நின்றனர்வசவனாதி நிகரில்சம்பத்தரெல்லாம். (ங)

காணுதலொழிகநல்லார்க் காணினங்கவர்பானட்புப்
பேணுதலொழிகபேணிற் பிரிவுறலொழிகவுற்றான்
மாணுயிருடம்பில்வாழும் வாழ்க்கையோவொழிகவென்ன
ஆணிடுமொருதாய்நீத்த பார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். (ச)

தண்டநாயகன்கரத்திற் றம்பிரான் றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப் பத்திசெய்தாங்கிருந்தான்
நெண்டனாகியவிராமன் சொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிற்
கொண்டவாரியனோடேகிக் கொடுவழிதப்பிநின்றான். (ரு)

அல்லமனறைந்தமாற்ற மகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய்
நல்லனபுரிந்துத்த மிடந்தொறுநனுகிவாழ்ந்தார்

* பருப்பதமலை - ஸ்ரீசயிலமலை. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொ
கையென்பார் ஓர் சாரார். பெரிய அடியையுடைய மலையெனக் காரண
முமுண்டு. “ஸ்ரீபர்வதஞ்சிரஸ்தானே” என்றது வேதாந்தம்.

தொல்லைநல்வினையாற்றன்னைத் தொழப்பெறுமடியர்தம்பாற்
செல்லுவனென்றுசென்றோன் செயலினித்தெரிக்கலுற்றும். (௬)

எரிபுரைதளிர்ந்தளிப்ப வினமர்க்காவிற்றென்றன்
மருவதல்போலவன்பர் மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்து சென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிற்வழிபாரைப் பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (௭)

அல்லமன்கண்டுசெல்லு மப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச் சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவரொனவிருக்கு ாறிஞருமயங்கிநிழ்
புல்லறிவாண்மைகொண்டு புகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (௮)

நாடொறுமுதித்தொடுங்கு ஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங் குடக்குமாய்த்திகைத்துநிழ்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக் குறைமதிதலைச்சேர்த்தின்பத்
தாடருகதிரைச்சென்னி தரிப்பதக்குன்றுமாதோ. (௯)

பொன்னிற்குன் * மெழுவாயாகப் பொருப்பளவிற்றதுநிழ்பச்
சென்னிக்கட்டவழிவெண்டிங்கட் † சிலாதரன்குழவிவெற்புத்
தன்னைக்கண்டவரையென்றோர் தலைமிசையேற்றுமென்னென்
றின்னற்கட்படிந்தன்றோவவ் விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (௧௦)

பரசிவலிங்கமொன்று பருப்பதம்போற்றரிப்பத்
துரிசறவடைந்தேனில்லை யென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடி யொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக் குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (௧௧)

பொருப்பிறைமகனெனற்குப் பொருந்துறாதீசனும்
நெருப்பினையான்சாரந்தாங்கு நிகழ்தொடர்மொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப் படுமிதுவென்னுநாணற்
றிரைப்பொலிகடலிற்சென்று வீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. (௧௨)

‡ தன்னையோர்கையால்வீழப் பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேந்துஞ் சிலம்பினைவிர்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோ வணையுபருப்பதத்தைப்
பின்னுயர்கிரையிலிட்டுப் பெயர்த்த \$ புன்மத்தோவொக்கும். (௧௩)

* ஏழுவாயாக - முதலாக. † சிலாதரன்குழவி - திருந்திதேவர்.

‡ இதனால் விந்தமலையைப் பிலம்பு குத்திய சரிதம் கூறப்பட்டது.
\$ புன்மத்து - மந்தாமலை.

நகைமதிப்பிள்ளைபோல நரைத்தகூன்கிழவன் சென்றோர்
முகைமலர்ச்சுணையின்மூழ்கி முருகுகொப்புளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தை பகர்ந்தவோராணைகாத்து
மகிழ்மனத்தன்பனேபோல் வந்துமேலெழுவனன்றே. (௧௪)

சினைமலர்புதன்மென்போது செழும்புணற்பசுந்தாட்செந்தே
னைமலர்தம துதண்பூ நண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டு
சுனைமலர்விழிகள்போலத் தோன்றுமப்பாரைக்குன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும் புரிசுழன்மகளிர்போலும். (௧௫)

துங்கிசையருவிபாயத் துளைக்கைவெண்கோட்டிரற்கா
லீர்ங்கவுணெடுநல்யானை யேற்பவெந்தழலாமற்
மேங்குதண்புணன்மேனோக்கா தென்பது தீர்ச்சென்று
பூங்கதிர்ப்பனிவெண்டிங்கள் போன்மெனத்திவலைசெய்யும். (௧௬)

விஞ்சையருளர்நாம்பின் வீணையாமெழுவின்னோரை
குஞ்சரமனையவென்றிக் குன்றவர்புரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்தக்கேட்பார் தனிநிலையோகமுற்றா
ரஞ்செவ்நிறைடவுள்ளே யரியயாமோசைக்கேட்பார். (௧௭)

பீடுறுகருவினோடு பெயரியவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொனாற்செய் தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதான்ற நெடுந்தவப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீது கவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (௧௮)

செங்கதிரவனெழுந்த * திவாவிலைக்குடம்பைதெற்றிப்
† பொங்கொளிமரத்திற்சீர்சால் புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக் கருதிவந்ததனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுத்திற்றென்று மீமிசைச்சுழன்றிரங்கும். (௧௯)

நறுமலர்க்குழன்வெண்முத்த நகைமலைமடந்தையிக்க
வறம்வளர்ப்பதற்குநெற்சிற் றளவிருநாழியென்று
சுறைமிடற்றிறையளப்ப வொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குடிமிக்குன்றின் வேங்களுளொன்றிற்பெற்றாள். (௨௦)

நெடியவன்குறுகியப்பா னின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மிடியுடையொருவன்விற்கும் விறகினைக்குறித்துச்சென்று

* திவா - பகல். † பொங்கொளிமரம் - சோதிவிருட்சம்.

வடியுடை * நவியங்கொண்டோர் மாத்தினேத்து னித்தலோடும்
படியுறும்பசும்பொனாகும் பரிசுகொண்டுவந்து செல்வான்.

(௨௧)

கொண்டல்கண் முழவினார்க்குங் கோதைவெள்ளருவிவற்பில்
வண்பொண்முான் முழசி மலர்தினேத்துறுசெந்தே
னுண்டகண்டியில்பூங்கொம்ப ருயர்மாத்தவர்திராசி
ஞெண்டகண்டஞ்சிமந்தி † ஞெரேலெனவிழியுமன்றே.

(௨௨)

தளிர்க்குளகினைத்தேன்றோய்த்துத் தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்செய்கை
பளிர்க்கறைபதனுட்கண்டு பரிந்துவேறென்றினுக்கிங்
களித்ததென்றுளமயங்கி யரும்பிடியொரு கூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினை முனிந்து செல்லுங் கம்பலையுடைத்தக்குன்றம்.

(௨௩)

நண்ணுறு ‡ மதியின்மாளைப் பிடித்துநல்குகென்றோ
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்ட வெரருகுமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுரைகொண்டிராமன் பிடிப்பதற்கெண்ணு மாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வே னென்றுளனைந்துறிப்பான்.

(௨௪)

மேருமந்தரமேயாதி வெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
சாருமென்மாட்டேழுக்கட் டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலரையஞ்சிச் சிலம்பழு மாறுபோல
வாரவெள்ளருவிபாயு மழகிளையுடைத்துமாதோ.

(௨௫)

இனையனவளமிகுத்த வெந்திருச்சயிலந்தன்னை
யினையினுமினியவனங்கோ னல்லமன்சென்றுநண்ணித்
தனிபுடல்சித்திபெற்றுத் தருக்குமக்கோக்கன்றா
னையுளமகிழ்ந்திருக்கு நல்லிடந்தனையடைந்தான்.

(௨௬)

அத்தனோர்வருதல்கண்ணுற் றப்பெருஞ்சித்தன்மன்றோ
டொத்தவோர்சித்தனாக வுன்னுபுதனைவியந்து
ரித்தனென்மலர்த்தாடாழர் கின்னுக்கைவித்து ஞான
சித்தநீவருகவென்றோர் தவிச்சிடைச்சேர்த்திச்சொல்வான்.

(௨௭)

வேறு.

இரவ்வானவெழுந்ததுமின்றெனக்கதாஅன்று
தெரிவவாயினகண்களமின்றுநினைந்த
வரவுநானெதிரின் றுபெற்றமையினின்வாவு
பொருவின்மாதவம்புரிந்திடார்க்கெளிபதோபுகலின்.

(௨௮)

* நவியம் - கோடரி. † ஞெரேலென - விரைவுக்குறிப்பிடைச்
சொல். ‡ மதியின்மான் என்றது இரட்டுறமொழிதல். பெண்-சீதை.

மதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை
சிறைதவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்க
ணுதலினுனையுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நூலு
முதலிலான்பெறுமூதியம்பாதுகொன்மொழியில்.

(௨௯)

ஒருவீருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனெனொப்பக்
குருபரன்மனக்கிணையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொனியுரையெனவாழ்த்தி
யருளினங்கடறனைவினாயின்மனனன்றே.

(௩௦)

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்த்திட்
டிற்றத்திடாதுதற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மானியையுரைப்பதென்மதித்தென்
மறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான்.

(௩௧)

ஆதிநாதனதருளிஓம் * குறைகளாதிகளான்
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
ஓதலாலதுபெருதவனழியுமென்றறைந்தான்
பூதமேனியேதானென்பொருந்துபுந்தியினான்.

(௩௨)

உடம்புவாழ்தருண்வாழ்தலுமன்பொதிந்தியற்று
முடம்புசாதருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புதானுயிரென்னநீயுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவலகாயதனெத்து.

(௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடம்பென்பதிங்கென்னை
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளுளொன்றெனதென்
ருக்குவார்தமிலதனைபானென்பவரைய
பார்க்கில்யாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகர.

(௩௪)

யானினைந்தனனெனென்றியம்புதலாற்
ருனெனப்படுகின்றதேதெனக்கதுதன்னை
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்களின்றியம்ப
ஞானநற்குருபரனிதூவின்மனனயந்து.

(௩௫)

நானினைந்தனனெனல்கரணத்தினைநண்ணு
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களனைத்து
நானெனும்படிவரும்வரத்தான்பலவதனா
னீநவின்மது தத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த.

(௩௬)

* குளிகை - இரசமணி. ‡ அத்தியாசம் - கற்பனை.

ஒழியுமென்னுயிரெனுமிடத்தவ்வயிரோழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிநீ
பழியினல்லருட்குன்றேயென்றவன்பகரச்
செழியமென்மலர்ப்பதத்தெமையான்பவன்செப்பும்.

(௩௭)

உயிரெனும்பெயரியங்கு * காற்கியற்பெயருரைப்பி
னயலுறுந்தனைக்கப்பெயராகுபேராமென்
றியலுணர்ந்தவரியம்புவரென்றெமக்கிதைவன்
மயலறும்படியுணர்த்திஃதுரைத்தனன்மன்னே.

(௩௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென் தருமறைசாற்ற
மின்னிற்செட்டிடுந்தசைநிணமென்புதோன்மேய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினை யானென்
றுன்னிக்கெட்டனையென்கொனீயென்றினு மியம்பும்.

(௩௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிம்மலவடிவைத்
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைத்திண்பு
யருவருப்பவன்போலருவருத்ததையகற்றும்.

(௪௦)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போற்சிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவர்விடவெண்ண
மருந்துகொண்டுநோயோடுமதிப்பவன்போல
விருந்தவிவ்வுடம்போடுமெண்ணினையென்னே.

(௪௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவான்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கில்லை
செறிந்தகாரியமென்பதென்றாயினுஞ்சிதைபு
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும்.

(௪௨)

† மருந்தினாலுடனித்தமாமென்றுநீவுகுத்த
திருந்துவாழுநாட்பன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்தியுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டென்றனைனயன்.

(௪௩)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறுதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்சியாலுணர்த்துவன்வலியின்
ருதிநாதனதருளினாலென்றுகோரக்கன்
நீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும்.

(௪௪)

* கால் - பிரணவாயு. † மருந்து - காயசித்திக்குரிய மருந்து.

இன்னி பங்களி ன் முழங்கு வெள்ள நுவி * வெற்பெறிந்த
மன்னவன் படைபன்ன தோரொளிரயில்வாய்வா
டன்னை பெம்பிரான் கைக் கொடுத்தனையெனன் தன்னை
நின்னரும்புயவலியி னுலெறி கெனநிகழ்த்தி.

(சுரு)

அத்தவீச்சி மகன்ன தோர்தோலறுமேனுஞ்
சித்தனான லேனென்று முன்னின் மனன் செருக்கி
நித்தன்யானிவன்கருதியதே செய்துநெஞ்சின்
வைத்தமாதருக்கொழிப்பவென்றருளுள் மவலித்தான்.

(சுசு)

வாங்குவாளினை மின்னென விதிர்த்தருண்மாரி
யோங்கிவானுருமே மெனவதிர்த்தவனுடம்பிற்
ருங்குமால்வரைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க
வாங்கொரோதைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே.

(சுஎ)

திருப்பருப்பதருங்கியதவ்விரற்சிறந்த
தரக்கனுற்றி துதனையுமின்றெடுத்தனனெமன்
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றேருடிப்
பொருப்பினைக்கொருமகனரன்புயங்கன்புல்லினளால்.

(சுஅ)

விஞ்சைமாதர்தம்மாழொலிகேட்டமாவேட
ராஞ்சிலோதியர் † பதலேகேட்டயரசுணம்போ
னெஞ்சுமாழ்கினாபுள்ளினமெழுந்தகாணி மிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளி துளித்த.

(சுஆ)

இன்னவாறொலியெழுவுடலா நின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி
யென்னை நோப்பவரிலையெனவவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேநனிவியந்தமையறிந்தனன்றிலவன்.

(சுஇ)

ஒலியெழுந்திடவின்னணநினைதுபேருடம்பு
வலியடைந்தநின்றெடுப்பவரிலவளவழங்கு
முலகிலென்றுகைகுலைத்திளகைபுரிந்தொருகைம்
மலர்பொருந்துவாளவன்சையிற்கொடுத்ததுவகுத்தான்.

(சுஈ)

வாங்குமவாளினானின்வலியொடுநுமர்வலியுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றநந்திலவ
னாங்குநின்மனன்சித்தனுமஞ்சிலனாகி
யோங்கிவாளினுலெறிந்தனனெடுப்பிலாணுருவை.

(சுஉ)

* வெற்பெறிந்த மன்னவன் - தேவேந்திரன். குமாரக்கடவுளென்
னலுமொன்று. † பதலை - இனியமொழி.

அணுமயங்கு * மின்னுழைகதிரெறிந்தவாளாக
விணைமயங்குமெய்ப்படா துவாள்வறி துபோயிற்றுப்
பிணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மண்மயங்குதண்சோதிமேல்வான்படவற்றோ.

(௫௩)

வேறு.

வானெறிந்துகையினைத்த கோரக்களுதன்மிக மனம்வியந்து, நானி
றைஞ்சும்பரஞ்சுடரே யிவனென்றுமெய்விதிர்ப்ப நடுநடுங்கித், தானடை
ந்தசெருக்கொழிந்து † தலையன்பினெறிநடப்பத் தலைப்பட்டெங்கோன்,
றேனடைந்தசெழுங்கமலத் திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்து செப்புகின்றான்.

நின்னையறியாதமதுவுண்டவன்போன் மனஞ்செருக்கி நினைந்தபா
வம், பின்னரெதிரின்றுநினதுரைமறுத்துப் பித்தனைப் பிதற்றுந்
தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற் செய்தபிழையெல்லா
மெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனை யாட்கோடியெனமறித்
துந்தாழ்ந்தான்.

(௫௫)

செய்தபிழைபோகவினிப் பிழைசெய்யாதுடம்புநசை தீர்ந்துநின்
றன், மெய்தெரியினெனக்குரீயினியனெனப் பெருங்கருணைவெள்ளங்
கூற, வுய்தலிலென்பிழைபோறுத்திட டுத்தரியவானமுதழுங்கின்
றாய், கைதரு ‡ செம்மணியினையாயான்செய்வ தேதுளதுகைம்மாறெ
ன்று.

(௫௬)

முற்றுமருள்செய்துநீயானறியவேண்டுபொ ருண்மொழிதியென்று
பற்றுடலநசைதீர்ந்துகோரக்கனிற்பவவன்பருவங்கண்டு
கற்றறியுறவிவினாறிவரியபாஞ்சோதிகருணைகொள்ளப்
பெற்றதிருவுளமகிழ்வற்றன்பொடுகேண்மதியென்னுப்பேசலுற்றான்.

இருந்தபடிசுகேசனை யறிவையெனினின்பிறவி யெனுநோய்தீர்
ந்து, பொருந்துறுவைபேரினடமென்றமலன் கூறவவன்போற்றியெந்
தாய், பரிந்தருள்செய்குகேசனெனு மொழிப்பொருளேததுகூறப் படு
வான்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழுவெம்பெருமான்
செப்புகின்றான்.

(௫௭)

சுகையிதயமதன்கணம ரிறைவீசனென்றுபொருள் குறித்துக்கொ
ண்மோ, நிசுழினைசுகேசமொழியுடையான் ருனெனவேநிடலன்

* “இன்னுழைகதிரின் றுன்னனுப்புராய” என்ற திருவாசகக்
கருத்து ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. † அன்பு தலையன்பு, இடையன்பு,
கடையன்பு என முத்திரப்படும். ‡ செம்மணி - மாணிக்கம்.

கூற, வகமகிழமுகமலர்ந்து சித்தனறைகுவனீயேயாகிலுன்றன், முகை
யிலிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங் கொண்டதென்கொன்மொழிதியெ
ன்றான். (ருக)

* பிறந்தபயன்பெறுவலகரேனைக்கண்டு கொண்டமனம்பிறழ்தலின்
றிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டு பூசனையாஞ்செய்யவேண்டி,
நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக் கொண்டனன்யானீங்காதென்று,
மறிந்துதெளிகுதிமனமென்றருள்செய்தெங் குருதேவனறையலுற்றான்.

போதனுகியகூரவனெஞ்ஞான்றறங்குமம்புரிவென்று
வேதமுதலாகியநூண்முழுதுமொருங் ட கொருவந்தம்விதித்தலாலே
† சாதகனுகியபருவமாணுக்கன்பாசவலிதனிக்கவல்லான்
மேதினரிமேலுடலொடுநட்செயல்வெவதன்றியிடைவிடலாகாதால். ( )

என்றுதனதியலுணர்த்தியுடம்பு நானென்றிருந்தவியல்புபோல, நின்ற
வெனையுணர்ந்துநீ சோகம்பா வனென்கொண்டுநிற்பையாயிற், பொன்ற
லுறவிடங்கதுழன்றனை நனைப்பப்போதல்போற் போமவிச்சை, நன்றறி
தியெனவறிவித்தனனெங்கோன் கோரக்களுதன்றன்னை. (சஉ)

ஞானகுருபரனுளாற்றனக்குரைத்த மொழிப்பொருளானன்றறிந்திட்
டுனைவடிவென்பதுவிட்டுண்மையலா வனைத்தையுநீத்துண்மைகண்டு
தானதனையடைந்துதானதுவென்னு மருளகன்றுதானேயாகி
வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்கோரக் கனவண்மன்னினாலால். (சஉ)

பத்தொன்பதாவது,

கோரக்கர்கதி

முற்றிற்று.

கதி-கக-க்கு திருவிருத்தங்கள்-கசஎ.

* பிறந்தபயன் பெறுதலாவது - அத்துவிதமுத்தியை யடைதல்.

† ஒருவந்தம் - தனித்திருத்தல். ‡ சாதகன் - மாணுக்கருளொருவன்.
மாணுக்கர் சமயி, புத்திரகன், சாதகன் என்பார். "சமயியெனப்புத்திர
கன் சாதகனுமென்ன வடைவாரொருமூவரடைவால்" என்றது சைவ
சமயநெறி டு சோகம், சோ - அவனை. அகம் - நாம் என்னும் பாவனை.
சுவமே தான் என்னும் அத்துவிதபாவனை. அது "கெனுகி யிறை
டணர்ந்தக * * * மாயையொடு வல்வலையெய்தே" என்பதன் சீனோன
போத குத்திரத்தானறிக.

இருபதாவது,

முனிவர்கதி.

வேறு.

பனிவரைமகளொடு பவளவார்சடைத்
தனிவரையமர்திருச் சயிலநீங்கியே
துனிவரையல்லமன் சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரையுணர்த்திய முற்றமைகூறுவாம்.

(க)

அருந்தவமுயன்றகோ ரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிவுருவமா மெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப் பாலு * முத்தரம்
பொருந்துநர்தமக்கருள் புரியப்போயினான்.

(உ)

நல்லனதீயன நாடுறுதுகொள்
வல்லழலெனவருண் மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்த்தவ ரறமுளாரற
மில்லவரொளுதறி வியற்றினாரோ.

(ங)

யாவருந்தனதருட் கேற்றுளாரெனப்
பாவவன் † தலையறப் பரிந்துநன்னெறி
மேவவந்தருள்புரி விமலனாயிடை
மாவழங்குறுமொரு வனத்திற்போயினான்.

(ச)

அக்கொடுவனத்தெதி ரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொரு ‡ புளிநன்கூன்புறக்
§ கொக்கெனநாடொறுங் கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடு கடிதுதோன்றினான்.

(ரு)

அன்பனாய்க்கண்ணிடைந் தப்பும்வேடனுக்
கின்பய்குதல்புகழ்க் கேற்றதன்றுநான்

* உத்தரம் - வடதிசை. † தலை - பாசம். ‡ புளிநன் - வேடன்.

§ “கொக்கொக்கூம்பும்பருவத்து” என்ற திருக்குறளைணக்கொள்க.

வன்பனாய்த்திரியுமீம் மறவற்காப்பலென்
றென்பொலாநெறிமன மிரங்குற்றென்றனன்.

(சு)

நல்லறிவவனுள நடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையற வருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விறையிடைக் கொழுப்புக்கா * முளி
புல்லெரிவுறவழற் போகட்டென்னவே.

(எ)

மேவுதீவினையெலாம் விளிந்துதாயனாய்ப்
பாவியேனும்வகை பகர்தியென்றனன்
மாவலால்வழங்குற வனத்திலவேட்டுவன்
யாவர்தாமிறையரு ளெய்தினுய்ந்திடார்.

(அ)

அறிவெனும்வேலினு லைம்புலன்களா
மறியினமருளெனும் வலையைத்தப்புற
தெறிகுவையெனினுனக் கில்லைதுன்பெரு
நெறியினையுழவற நிமலன்கூறினான்.

(க)

† அறிவொடுமனஞ்சிலை யம்பதாகநான்
குறியெனவெய்வையேற் குமரநின்றனைப்
பொறிமதிலிலங்கைமுன் புரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன் பணியுமென்றுமே.

(சு0)

இப்பரிசெறுழ்வலி யெயினனுய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள் செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடை யமலன்போம்பொழு
தொப்பறுதவ்வன மொன்றுதோன்றிற்றே.

(கக)

‡ கோடமைசரிகளுங் கொடுமடங்களும்
பாடமைபகைதவிர் பரிசினுதைத்
காடரவொடுமதி யமர்பிராண்கடைக்
காடல்துவம்மயாங் கண்டதில்லையே.

(கஉ)

§ பெயர்க்குறுகால்கள்கை யாகப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகை யாகவுள்ளவு
மயக்கறுதீயின வளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவரர் பணிகள்செய்யுமால்.

(கங)

* முளிபுல் - உலர்ந்தபுல். † அறிவு-சிலையாக, மனம் அம்பதாக
எனக்கொள்ளவைத்தலால் இது நிராநிறை யலங்காரம். ‡ கோடு அமை-
கொம்புகள் பொருந்திய, § இச்செய்யுளுக்கு யானைகள் சிங்கங்கள் என்
பன எழுவாயாக வருவிக்க.

மறைபலவோதுநர் மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடறுடையநங் கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிசுநர் மூச்சவீத்தொரு
தறியெனவசைவற விருக்குந்தன்மையார்.

(கச)

வேறு.

ஆயிருக்கு மருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறு போதனையாற்பவ
நோயகற்றுவ னென்றுலுவன்றன்
றாயெனக்கொரு தானெனுமல்லமன்.

(கரு)

நோற்றநோன்புட னெந்துவருந்துவீ
* ராற்றுநீர்மக மாதவினையினான்
மாற்றுமாயை மலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினும்கழுஞ் சேறுநிகர்க்குமால்.

(கசு)

ஞானங்கொண்டு நணுகுஞ் ட சிவபத
மூனங்கொண்ட கருமத்துறுவது
வானங்கொண்டு வளர்த்தல்புகையநு
மானங்கொண்டு வளர்த்தலைபொக்குமால்.

(கௌ)

குடுமியங்கிரி பொப்பக்குவீத்தபுற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்க ளறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படும்.

(கசு)

போதமர்கும் புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப் போவிபெய்வனே
லாதிசோவுடை மாசியவனென
வேதம்யாவும் விளங்கவிளம்புமே.

(கசு)

மறையினுள்ள கருமமனவினை
வறியர்கொள்ளுதல் போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர் தெனி ட தத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வ ரணிகொளுஞ்செல்வர்போல்.

(உ௦)

* சிவஞான மொன்றானன்றி மாயாமலம் நீங்காதென்றது ட சிவ
பதம் - சிவனுடைய திருவடிப்பேராகிய சாயுச்சிய முத்தி. ட தத்-அது
போல, துவம் - நீ, அசி - ஆனாய். ஈண்டு இவா என்னும் உவமவுருபு
கெட்டு நின்றது.

என்றுகூற விருந்தவரன்பொடு
 நின்றுஞ்ஞான நெடுந்தகைதாண்மிசை
 யின்றுநீவர வெத்தவஞ்செய்தன
 * மன்றையாமென வாழ்த்திவணங்கினார்.

(உக)

† மாயைதோன்றிய ஞான்றுமனத்தெழு
 மூயமோக முடிந்திடச்செம்மலர்
 வாயினுற்றுரு வாசன்சொலப்படுந்
 தூயனமிவ னென்றுதுதித்தனர்.

(உஉ)

இன்னவாறிங் கிருந்தவரின்புற
 மன்னுஞான ‡ மறைமொழிகூறியே
 தன்னைமேவுந் தலைமைபுரிந்தன
 னன்னைபோலுநம் மல்லமதேவனே.

(உ௩)

இருபதாவது,

முனிவரர்கதி.

முற்றிற்று.

கதி-உ௦-க்கு திருவிருத்தங்கள்-க௭௦.

---

* “மன்றவென்கிளவி தேற்றஞ்செய்யும்” என்னும் விதிப்படி மன்ற என்னும் உரிச்சொல் ஈண்டுத் தேற்றப் பொருட்டாத லுறிக. † மாயா என்னும் பதம் மாயை எனத் திரிந்து நின்றது. மாதியாதீதி-மாயா. மா - தோற்றம். யா - இலயம். உலகம் எதனிடத்தினின் றுந் தோன்றி இலயிக்கிறதோ அது மாயை. இதனைச் சிலர் பிரமமாக வைத்து வாதித்தலால் மாயாவாதி யெனப்பட்டார். ‡ மறைமொழி-மந்திரச்சொல் அது “நிறைமொழிமாந்த ராணையிற்கிளந்த-மறைமொழி தானே மந்திரமென்ப” என்ற தொல்காப்பியவிதியுந் போதரும்.

உ
சிவமயம்.

இருபத் தீதாருவது,

சூனியசிங்காதன கதி.

வேறு.

அல்லமனையறிதற்கோறிகருவியாகவுனிச்
சொல்லரிய * வெழுநிலைப்பொற்குனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனலில்லையெனுமெங்கன்குருவசுவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றிவைகுமுறைவகுத்துரைப்பாம்.

(க)

ஒடுக்குமனம்வீட்டுநெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்கும்கையெம்பிரானியம்பியவா
றடக்கமனமுறுநெறியினருணந்திலைப்பட்டான்.

(உ)

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாரு † மதியமுதம்விருந்திட்டுநட்புநீஇப்
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதமொறிச்
செல்லாமலுன்கொண்டிசித்திரமொத்திருந்தனனல்.

(ங)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமார்தனையுணர்த்த
வென்றுவருளுன்குருவெனவெழுந்துவளர்காத
லொன்றுமொழிவறநிற்பவவப்பதுலகிற்பொருள்வே
நின்றியருணந்திபிரானெந்தைவரவினேநோக்கி.

(ச)

எவ்வுருவினெடுவருமோவெம்பிரான்மெளியகிலேன்
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமில்லமெனன்றிறிவன்யானென்றுதுணிந்
திவ்வுலகமுளம்வியப்பலிதுசெய்தானருணந்தி.

(ரு)

* எழுநிலையாவது - சுபேச்சை முதலியன. சத்ததாதுவெனவும்
ஆரூதாரங்களோடு துவாதசாந்தம் என்னுங்கூடிய ஏழாதாரங்களெனவுங்
கூறலு மொன்று. † இங்கு மதி என்றது ஆக்கினையென்னும் ஆரூதா
ரத்தருகு விளங்கும் சிதாகாச சந்திரமண்டலத்தை. “விண்ணிலவு மதி
யமுத மொழியாது பொழியவே வேண்டுவேன்” என்றார் பெரியோரும்.

வேறு.

ஆதியாதாரமாதி யடுக்கெனப்பன்னிறத்த
சோதி * யேழ்நிலைகளோங்கச் சூனியபீடமொன்று
போதினோனுளம்வியப்பப் பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிநான்மறைகள் போற்றுஞ் சைவநாயகன்செய்வித்தான். (சு)

காரணவுபாதி யேழ்மேற் கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணி நுதலின் மீது சென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞானந்தப் போதகனிருப்புக்காண்பா
னேரணிநிலைகளேழ்மே னிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (எ)

களங்கமின்மதியம்போலக் கண்டவர்மனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்து பார்ப்பவர்மெய்நிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றோன்ற வெந்தெரிபசும்பொனாற்செய்
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னி சுமத்தல்போற்செய்தவொக்கும். (அ)

திருந்தியபளிங்குகொண்டு செய்தவநிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதறெரிகிலாராய்ப் புகுந்துகாண்மணிதரெல்லாங்
கரங்கொடுத்தவிக்கண்டு கண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்து வசவனைவியப்பரன்றே. (ஆ)

நினைவிலொருவன் செய்த நெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினாலகர்செய்து வினங்கியபணிகடம்மு
ளினையதோடுவமையாத வில்லையென்றும்பரெல்லாந்
தனையலாநிகரிலாத தவிசினையிடந்துநின்றார். (க0)

அம்பராசனமியன்ற வுதிசயங்கேளாமுக்கட்
டம்பிராநடியராகத் தரையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச் சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவ ன்ணையடிதொழுதிருந்தார். (கக)

கரையிதுகல்விக்கென்னக் கற்றவர்பலருமேத்தத்
தரைமிசையமைத்திருந்த சாரதாபீடமேபோ

* காரணவுபாதி யேழாவன - ஈசன், முற்றறிவான், வியாபி, எவைக்குமேது, மாகாசகன். நிருபாதி, பாவுனை என்பன. ஆலயம்-சுரீரப்பிரஸ்தார ஆலயம், இருதயப்பிஸ்தார ஆலயம் என்றும், அவையண்டபிண்டம் என்றும் இவ்விருவகைப்படலால் “நெஞ்சுளாலயம்” என்றார். ஈண்டையது பிண்டத்தது என்க.

வது.]

சூனியசிங்காதனகதி.

கச்சு

லுரைமனமிதந்ததாமில் வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகேச னன்றியேறிடுதற்காமோ.

(கௌ)

* இப்பெரும்பீடமேறி யிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம் மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்ற மாகுமல்லமனையென்று
செப்புறுபரிசிலானாய்ச் சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி.

(கௌ)

கரைபொருதங்கையாற்றிற் கண்ணிவைத்தாசவன்னம்
வருதலைநோக்கிரித்கும் வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்
பெருகொளிரிவிக்கு ட் ஞான பீடமொன்றமையவாக்கிக்
குருபான்வரவுநோக்கிக் கொண்டிருந்தனனெங்கோமான்.

(கசு)

‡ எட்டினைப்புதுரோற்றி லெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர் பலருநம்வசவன்றன்னே
நாட்டமுற்றடையுமாசா னமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றுஞ்சோதி விருந்திற்குமுதவுறாதோ.

(கரு)

இருபத்தோறாவது,

சூனியசிங்காதனகதி

முற்றிற்று.

கதி-௨௧-க்கு திருவிருத்தங்கள் - ௯௮௩.

* இப்பீடத்தினிலக்கணமெல்லாம் வெளிப்படையானுணரும்பொ
ட்டேஆலயங்களிற்றுபி வகுக்கப்படுமென்க. சூனியம்என்பது உள்ளதும்
இல்லதும் உளதிலதும் எனப்படாது கிடந்தவெறும்பாழென்பர் திராவிட
மாபாடிய கருத்தராஞ் சிவஞான யோகிகள். ‡ இருதயபங்கயாசனம்
எனவுங் கூறுப. ‡ அத்துவித சித்தாந்தமாகிய சைவத்திருஞ்ஞார் நால்வ
ருள் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் எட்டினை யெதிரேறவிட்டார்.

இருபத்திரண்டாவது,

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

வேறு.

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணைமேலொருகருணை
வெள்ளங்கடிகேதறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்திரைப்பாம்.

(க)

சிரனாறுகயலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழுவ
ராநாடுமொருகாவிரியறனாடுமுறைபோற்
பரனாடுமடியார்வினைபரியத்திரிகுரவன்
வரனாடுமுருகும்பரவசவன்புறுவசவன்.

(உ)

பொன்னுனமைகதிர் * வீசணைபுரிந்தீர்பருவம்
பின்னாயினான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற்
மெந்நாள்வருமெனையாளுடையெம்மானறியேனென்
றுன்னாவருதுயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான்.

(ங)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெமையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரேறென்றிற்
தவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனாவந்தனையொருநா
னெவ்வாறுரைசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால்.

(ச)

வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிதூரஞ்
செலுமாடவன்வருநான்விழியிடமாயசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடுக்குஞ்சென்னவசவற்கிதுபுகல்வான்.

(ரு)

வேறு.

நந்துறிபலவுமிற்றை நாணிகழ்கின்றவென்பால்
† வறவலைமுனிவர்போற்றும் வசவவந்திகழ்ச்சியானும்
பிற்பெறுபயன்யாதென்று பெருந்தகைவினவரின்ற
சிதம்பர்முணர்ந்தசென்ன வசவதேசிகனுரைப்பான்.

(சு)

* வீசுசணை - எறிக்கின்ற சிங்காதனம். † வறக்கலை - மரவுரி.

ஐயவிர்நிமித்தத்தன்னு லல்லமற்காண்டையின்னு
மெய்யுரையி துகாணென்னு விடுத்தனன்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனன்றன் கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுண்மகிழ்வுபூத்துச் செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான். (௭)

உடம்பெனும்வனத்தினின்ற வுயிரெனுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்த துணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தை யணிமினென்றெந்தைகூற
நடந்தனார்நன்றென்றன்னார் நகரியோர்க்குணர்த்தினாரால். (௮)

அலர்கதிர்நூயி றூரு மணிநெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி
விலகுறவதிற்றாக்காமன் மேலளவொருசாணிம்பப்
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப் பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி
விலைசெருகியபசும்பூந் தோரணமிசையவார்த்தார். (௯)

போதகக்குருநம்முருட் புகக்கொடிகட்டனன்றென்
றூதாவொடுமசைத்தா ரவிற்கொடிமாடத்தும்பர்
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ் * சுழன்மெனநகுதல்போல
வீதியுளாடியோடு விளங்குறுநிலைத்தேர்செய்தார். (௧௦)

குங்குமநிறியசந்தங் குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப்
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும் புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார்
மங்கலமனைமுன்பந்தர் மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கவிழிதழ்நறும்பூந் கோதைகடுக்கினாரால். (௧௧)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்ற வாழையுங்கரும்பும்பானை
யுயரிளங்கமுகுமொன்றோ டொன்றுநின் † றுசாவித்தாமெல்
லியாருந்தொடைதோள்கண்ட மெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ்
செயலில்வந்தடைந்தவென்னச் செழுங்கடைத்தலைமுனர்த்தார். (௧௨)

இலையினற்பொலிந்தவாழை தொடையினுலெய்தும்பேறு
முலையினற்பெறுவமென்று முன்னிவந்திருத்தல்போலக்
கலையினற்சிற்றந்தவல்கும் கயற்கணூர்நிறைகுடங்கள்
விலையினற்சிற்றந்தசெம்பொன் வேதிகைமீ துவைத்தார். (௧௩)

மனத்திருளகற்றாநின்ற மணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப
நினைத்துவந்திருத்தல்போல நெடுமணிக்கதவுவாய்தன்

* சுழலும் என்னும் சொல்முற்றாகலின் உகரங்கெட்டு, சுழல் ம் என
நின்று, லகரம் னகரமாகத்திரிந்து சுழன் ம் என முடிந்தது. † உசாவி-
வினவி இச்செய்யுள் நிரனிறையணி.

முனைத்திருவிளக்குவைத்தார் முகிழ்முலைக்க நடுங்குங்
டனிற்சிலை நுதற்பூங்கோதைச் சரிசூழ்மறளர்க்கைநல்லார்.

(கச)

ஆல்லமகுரவன் றன்னை யருணந்தியோடுகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற் சீர்கெழுவிமானத்தோடு
மொல்லையினிலத்திழிந்த வும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாத நிருந்தனர்நிலத்தேரேறி.

(கரு)

திருநகரிதனையின்று திருந்தவேறலங்கரிப்ப
நெருநலுள்ளனகழித்து நீத்தவையமரர்கோமா
ஹெருநகரலங்கரித்தற் குரியனவென்னினந்தி
பெருநகரணியின்மிக்க பெருமையர்கூறவல்லார்.

(கசு)

இன்னணமலங்கரித்த வெழின்மணிமறுகி னூடு
மன்னவர்மன்னனுய்ய மந்திரிக்கிழமைபூண்டோன்
றன்னொருகரவன் றன்னைத் தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப்
பொன்னவிற்கோயினின்றும் புறப்படாப்போதலுற்றான்.

(கன)

பதியுமப்பதியாற்காணும் பசுவும்பசுவின்னானம்
பொதியு * மைம்பாசந்தானும் பொருளெனவழக்கிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்மெய்யாய் வேறறும்வீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்ன வசவனுமருங்குசென்றான்.

(கஅ)

எம்மடிமாசமுக்க னிறையவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடிமாசநீக்குந் தன்னொழிவெறிவழாத
செம்மடிவாலமாச்ச தேவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுந்தி முதல்வனோடருகுசென்றான்.

(கங)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந் தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச் செங்கைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடங்கக் கானமுன்பாடியீச
கிங்கரன்றன துபாங்கர் கின்னரப்பிரமன்சென்றான்.

(உ௦)

தண்டினர்காகக்கையர் சடையருத்தாளனத்தார்
‡ புண்டரதுதல்கற்றோய் பூந்துகிலுடையர்நீல
கண்டினையகம்புறத்துங் கண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர் சூழ்ந்தனரெண்ணிலாரே.

(உ௧)

* ஐம்பாசமாவன - ஆணவம், கன்மம், மாயை, வைந்தவம்,
துரோதாயி. தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, பொய்யுருவி என்பன
பொருந்தா. ‡ புண்டரம் - விபூதியால் அணியும் மூன்று குறி.

தோள்வலந்துடித்ததின்று சுடரிலேவேற்புணென்று
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்செம்பொற் குன்றெனுமார்பிற்காண்பேம்
வேள்வலங்கொண்டநெற்றி விழியிறையருளாலென்னும்
வாள்வலங்கொண்டசேனை மறவர்வாரிதிபோற்குழந்தார். (உஉ)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தி யெழுந்தருண்மருகினூடு
மங்குல்வானிரவிப்புத்தேண் மணிரெடுந்தேர்ப்பைங்கிள்ளை
தங்கள் காற்றாட்குடைந்து தரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லா மதிர் தரநடந்தவம்மா. (உ௩)

* அரவொடுமண்சுமக்கு மடுகளிறெட்டோடும்போர்
பொரவொருகளிறல்யானை போதுமென்றெண்ணிலாத
விரவொடுபுரைநிறத்த வீங்கவுட்சிறுகட்டுங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக் கடைக்களிறெழுந்தவன்றே. (உ௪)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவு மாடல்வெம்பரியிவந்துங்
கூனல்வேய்தொடுத்துநூன்ற குச்சடைச்சிவிசைபூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணில்லார் சிலைமதன்கோலமென்ன
மாணவேன் மன்னர்மன்னன் மந்திரிமருங்குசென்றார். (உ௫)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்கு நகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போ டெண்ணில்வெண்குடையெழுந்த
புலன்களைவென்றவீரன் போகியமறுகிலெங்கும்
விலங்கினையன்றியந்த விலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. (உ௬)

மாயைதன்றோல்வியெல்லா மாதர்க்கும்வந்தவன்றே
நாயகன் தன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வமென்று
போயுறுதன்மைபோலப் புணர்முலைக்கருநெடுங்கட்
டேயுருண்மருங்குன்மாதர் திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (உ௭)

பரிகளின்முழக்குமிக்க பல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
சரிகளின்முழக்கும்வீரக் கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாத ரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித் தடங்கடல்போன்றவன்றே. (உ௮)

ஆடுவகவரியெங்கு மசைவனசிவிறியெங்கு
பூடுவகுடைகளெங்கு முழங்குவ டி வியங்களெங்கும்

* அரவாவன - வாசுகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கன், குளிகன், பது
மன், கார்க்கோடகன், மகாபதுமன். களிறெட்டாவன - ஐராவதம், புண்
டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சார்வபௌமம்,
சுப்பிரதீரம் என்பன. ‡ இயங்கள் - வாத்தியங்கள்.

பாடுவவிசைகளெங்கும் பாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்கு முயர்வன * தூளியெங்கும். (௨௯)

‡ கரிகலமசையாநின்ற கவரிகனுரைகண்மொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர் விதிர்க்கும்வாளுநண்மீன்பாயும்
பரிதிரைமுழக்கமார்க்கும் பல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்து போயதுவசவன்சேனை. (௩௦)

வேறு.

இன்னவாறெழுந்திரளொடு நந்தியெம்பெருமான்
தண்ணேநேர்குருபரனெதிர் சென்றவன்றூளைச்
சென்னியால்வணங்குவனெனு மோகையாற்சென்றான்
தன்னும்வானவர்தொகுதியும் வியப்பொடுதுதிப்ப. (௩௧)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினை யகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவரென்கொலோ வறிகெதிர்போதல்
பித்தனென்றதம்மிறைவனைச் சொல்லுமிப்பேய்
ரெத்திறஞ்செயாரெனச் சிவசரணரையிகழ்ந்தார். (௩௨)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந் தருகரெம்மன்னு
நின்னகர்க்கொருபுதுமையென் றுற்றதுநீகே
ண்ணிமித்தமொன்றெய்திய தேகொடுநந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வரு மென்றெதிர்சாரும். (௩௩)

தண்டநாயகன்றோள்வலந் துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டு தான்வருங்குருபர னென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கனவிற்பெறு மடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத் தேடுதலொக்கும். (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர் கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன் தன்னைநீபார்த்துப்
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல் கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்பட்டிமிசை யிலையெனவறைந்தார். (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டலு முளம்வியந்தடிகேள்
விரகினன்மிகுதண்டநா யகனுமெவ்வினைவு

* தூளி - புழுதி. ‡ கரி மாக்கலம், கவரிகள் நுரைகள், மொக்குள்
குடை, வான் மீன், டரிதிரை, முழக்கம் பலவாத்திய முழக்கமென்ன
லின் இயை புருவக வலங்காரம்.

கருதினன்கொலோவறிகில முடிவுறக்காண்பம்
வருகரீருயின்களென் றிருந்தனன்மன்னன்.

(நட்ச)

தண்டநாயகன்மனதுளந் தங்குமத்தானத்
தண்டநாயகன்மன்மனந் தங்கியதலைவன்
றண்டநாயகன்மனையிகழ் சமண்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செல நினைந்தனன்மனித்து.

(ந௭)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகை செல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுவிரி குஞ்சியுந்தோன்றத்
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனென் றெள்ளவென்மனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவனா யகனெதிர்போனன்.

(ந௮)

வேறு.

மருவிநின்றவரின் மருளனையென
விரைவிலிங் * ககலகலெனவிலக்கினா
ரொருவருங்கண் டிறைபுருவுணர்ந்தில
ருருவுகண்டெள்ளுந ருணரவல்லரோ.

(ந௯)

அல்லமனாயிடை யாடலுன்னியே
† பல்லெழுவாயுடைப் பாலனாகுவன்
கொல்லிளவேறெனக் குமரனாகுவன்
வில்லெனவுடல்வளை விருத்தனாகுவன்.

(ச௦)

விஞ்சையர்மகிழ்வுற வீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடு கானம்பாடுவ
னஞ்சனவிறிமணி யரிச்சிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல் வளரவாடுவன்.

(ச௧)

இந்திரனிலெனென யானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர் மருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர்தரு ‡ பாணிபேரலவே
பந்திமுன்முடங்குளைப் பரிநடத்துவன்.

(ச௨)

வானிடைக்கண்டனன் மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன் நெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிநக ரொங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினாற் காணுநம்பனே.

(ச௩)

* அகல் அகல் என்னும் ஆடுக்கு வெகுளிப்பொருட்டு. † பல்
லெழு - தந்தம் அரும்பும். ‡ பாணி - காலம். பந்தி - குதிரைச்சேனை
கடங்குமிடம். இலாயம் என இக்காலவழக்கு.

ஆடுநர்தம்முட னுடுநல்லிசை
பாடுநர்தம்முடன் பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன் சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முட னேடுமல்லமன்.

(சச)

பொருவிலாவளநகர் பொருந்துமானுடர்
வரைவிலாவாடலிவ் வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோபலர்கொலோ வுணர்கிலோமென
வெருவினூரல்லமன் வினோதநோக்கியே.

(சரு)

மண்ணிடைமறைவுறு நிதியவைப்பினைக்
கண்ணிமெஞ்சனக் காரன்காண்கைபோ
னண்ணிடுமுணர்வுடை நந்தியெம்பிரா
னண்ணிலையறிந்தன னையமின்றியே.

(சசு)

உடம்பெலாமுள்ளமா யுருகிக்கண்கணி
ரடங்குறதொழுகமெய் விதிர்ப்பவன்பிணை
ரொடர்ந்தெலாவுயிரையுந் தொண்டுகொண்டரு
னெடுத்தகாயருனென நிலத்திறைஞ்சினான்.

(சசு)

தண்டநாயகனிலந் தண்டிற்றழந்தெழத்
தொண்டராபவனெடு துன்னினாரொலாங்
கண்டுநீர்வியுயுகக் கசிந்தவன்பிணை
லண்டநாயகன்றிரு வடியிறைஞ்சினார்.

(சஅ)

நந்திதனன்பையு நந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையு மென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழை தேவர்யாவருந்
துந்துயியதிர்த்தனர் தொண்டாரார்ப்பவே.

(சக)

மயலிலாநங்குரு வசவன்வாழ்தரு
மியலினுல்லம னெண்ணிவந்தருள்
செயலினுலடியவர் திரள்களித்தலாற்
கயிலையேவளங்கெழு கல்லியாணமே.

(ரு௦)

தெரியநற்றண்டநா யகன்றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன் பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங் கண்டுமன்பில
ரரியவற்றரிதழக் காறுவெல்வதே.

(ருக)

தந்திரமுடிவெனுஞ் சைவத்தேசிகன்
வந்தெதிர்த்தனதுதாள் வணங்கினாரொடு

செந்திரமகளுலாந் தெருவுட்போகியே
நந்திதன் * மந்திரந்ணுகிணுனரோ.

(௫௨)

தேவருமுனிவருஞ் சித்தராகிய
யாவருமிதனிய லின்னதென்றுளத்
தாய்வருநிலையுடை யம்பராதன
மூவருமடிதொழு முதல்வகைக்கிணுன்.

(௫௩)

அசைவறுமறிவுரு வாசுமல்லமன்
றிசையுறுமணியனைச் சென்னிமீமிசை
வசையறுவழிநடை வசவதேசிக
னிசையமருலகிடை யேறவேறிணுன்.

(௫௪)

கூறருமொளியுடைக் † குதிரைத்தேரிணுன்
வேறொருமணிமய வெற்பிவர்ந்தெனத்
தேறருமணையிசை தேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழை யிழிந்தவென்பவே.

(௫௫)

முரசொடுபல்லிய முழக்கெழுந்தன
‡ துரிசுறுமடியவர் தொகுதினைக்குவித்
தரகரவெனுமொலி யண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன் னேடிற்றென்பவே.

(௫௬)

வேறு.

§ முதனிலைமுதலாமுவிருநிலையின்மூலமா முதலவாதார
விதழவிழ்கமலப்பொருட்டினுணின் நவிலிங்கமோராநெனநின்று
நுதன்மிசையிலகுநிடுகனம்போல நுவன்றவேழாநிலையாகு
மதன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமாருமவியப்ப.

(௫௭)

உடம்பொடுபொறிநாற் கரணமற்றுயிரென் றுரைத்திடப் படுமு
பாதிகளைக், கடந்துளநிலையிற் சோதியாயிலங்கக் கண்டிடுதுரியனைப்
போல, நெடுந்தவிசமைய வமைத்தசெம்மணிப்பொன்னிலைகளோரோழை
யுங்கடவா, விடந்தனிவிசம்பென் றல்லமனிருப்ப விருந்தவரயாவருங்
கண்டார்.

(௫௮)

* மந்திரம் - ஆதமம். தன்னை யடைந்தாரைக் காப்பது எனவும்
தத்துவங்களையும் மந்திர ரகசியங்களையு முரைப்பது எனவும் காரணங்
கூறுப. † குதிரைத்தேரிணுன் - சூரியன். ‡ துரிசு - சூற்றம். § பரு
திவிசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகரம்போன்ற ஆறுதாரங்கள்
என்க.

ஆடினர்சிலவாங்கைகள் கொட்டியல்லமன்பெரியதோர்புகழைப்
பாடினர்சிலர்வழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுறக்குவித்தகைதலைமேற்
சூடினர்சிலவார்விலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனர்சிலவர்மெய்ப்புக
மூடினர்சிலவார்பாவினர்சிலவர்முக்கணனடியவரன்றே.

(ருக)

* இந்தியம்வீடியங் கரணமெய்யென்னு மியாவையுங் காண்கில
ளோங்கு, மந்தரவணைமே லிவரந்திருந்தருளு மண்ணலைக் கண்டவப்
பொழுதே, முந்தியபரமா நந்தவாரிதியுண் மூழ்கினனமுந்தின னம்மா,
† தந்திரமெவற்றுஞ் சிறந்ததுசைவ தந்திரமெனு மருணந்தி.

(சு௭)

‡ மண்டலமவத்தை குணமபிமான மலமிவைபனைத்தையுங் கடந்
துட், கண்டிடும்வண்ணம் புறத்துநீயெம்மைக் காணியவமைத்தவிச்செ
ய்கை, வெண்டிரைசுருட்டிங் கருங்கடலுலகில் வேறுளர்செய்வதன்றெ
ன்று, தொண்டர்கடுதிக்கும் வசவனைத்துதித்தான் சுரரொலாந்துதிக்கு
மெம்பெருமான்.

(சுக)

உன்னருளுளதேற்கமலன்மாறொழிவ்மொருசிறி துரும்புசெய்கிற்கு
மென்னநல்வசவன்புகன்றுகைகூப்பியிணைவிழிபுனலுகவுருகித்
தன்னுணர்கிலனாய்வசமறநிற்பத்தண்கதிர்ச்செம்மணிகுயின்ற
பொன்னரியணைமேல்விசும்புறவிருந்தான்புல்லருமல்லமதேவன்.

(சுஉ)

இருபத்திரண்டாவது,

சூனியசிங்கானத்திலிருந்தகதி

முற்றிற்று.

கதி-உஉ-க்கு திருவிருத்தங்கள்-க0ச௭.

* இந்தியம் - ஞானேந்திரியம் ஐந்தும, கருமேந்திரியம் ஐந்துமாம்.
வீடியமாவன - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம் என்பனவும், வசனம்,
கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம் என்பவுமாம். கரணம். அந்தக்கர
ணங்கள். மெய் - தூலவுடல். † தந்திரம் - தூல்கள். சைவதந்திரம்-
காமிக முதலிய சிவாகமங்கள். ‡ மண்டலம் - அக்கினி, சூரியன், சந்தி
சன் என்னு மும்மண்டலம். அவத்தை - கீழாலவத்தை, மேலாலவத்
தை. மலம் - ஐவகைப்பாசம்.

உ
சிவமயம்.

இருபத்துமூன்றாவது,
ஆ ரோகணக தி.

மே வ று.

ஒருவருண்ண வொருவர்பசிகெடார்
தரையிலெண்ணுந் தருமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லம னாரும்பசிகெட
விரவியுண்ட மிகுதிவிளம்புவாம். (க)

தண்ணந்திங்களிற் தண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணங்குன்றுரு ஞாயிறுவார்சிலைப்
பண்ணங்குன்று பான்மையினதனத்
தெண்ணந்தேவ னிருந்தருள்காலையில். (உ)

வசவனுள்ளம் வயல்புகுந்ரோன
விசயனல்லமன் மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறி தொன்றுமறிந்தில
னிசையுமோவிய மென்னவருந்தனன். (ஈ)

கழுமணித்தவி சென்னுங்கலத்திடை
யழிவறத்திகு ழல்லமனாகிய
செழியநற்சதை சென்னவசவனும்
விழியினுக்கு விருந்திட்டனனரோ. (ச)

முனிவினைக்கொலு மோளிகைமாரனும்
வினையினைத்தெறு மெய்ம்மடிவாலனுந்
தனைநிகர்க்குந் தவிசமர்ப்புவினை
மனமெனப்படும் வண்டுறவிட்டனர். (ரு)

முன்னிருந்த முதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்த பெரியருமாகிய
மன்னிருந்த மணித்தவிசுன்புடைத்
துன்னியெங்கனுஞ் சூழ்ந்தனர்தொண்டரோ. (சு)

புண்டரந்திரு நெற்றியிற்பூசிமெய்க்
* கண்டியென்னுங் கலனணிவார்சிலர்

* கண்டி - பாவங்களை யெல்லாங் கண்டிப்பது உருத்திராக்கம்.

பண்டைநான்மறை யின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத் துங்குறிப்பார்சிலர். (எ)

நந்தனந்தரு நாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ் * சுடர் தண்புகையாதிகொண்
டிந்தியங்க னெலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணனை யர்ச்சிப்பரோர்சிலர். (அ)

தாவில்பூசனை தாம்புரிகிற்பதிற்
பாவெலாஞ்சொலப் பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங் கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன் றென்றுசெய்வார்சிலர். (க)

பூசனைத்தொழில் பூண்பதினெண்மடங்
கீசனைத்துதித் தேத்துதனன்றென
ஞ்சலொத்த வுளமிலராய்ப்புலத்
† தூசிரிற்பத் துதிப்பவரோர்சிலர். (க0)

அங்கலிங்க மயக்கமிதுவென
மங்கலந்தரு மாமறையின்முடித்
தங்குறந் ‡ தத் துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப் பகர்பவரோர்சிலர். (கக)

பாசமேது பசுவெணப்பட்டதே
தீசன்யார்பதி யெவ்வகையாருயிர்க்
காசதீர வருளுமருளுடைத்
தேசிகாவெனத் தேர்பவரோர்சிலர். (க ௨)

புறந்தினஞ்செயும் பூசையினன்றெனச்
சிறந்தகஞ்செய் தியானமருவ்மெய்ம்
மறந்திருந்த மனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிதந்திடுந்திற மெய்தினரோர்சிலர். (கங)

ஓடிமீளு முயிர்நின்றிடரதெனி
னீடுமாடன ரிற்பதன்றூதலால்
வீடுமேவரி தென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயு நலிபவரோர்சிலர். (கக)

* - சுடர் - தீபம். † தூசி - முற்செல்லும்படை. ‡ தத்துவமசி
என்னும் மகாவாக்கியம் ஆனது சீவன் மலவலியினின்றும் நீங்கிப் பிரம
மாகிய சிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்கும் அத்துவிதவுண்மையை வ்ளக்கு
மென்க.

இனையராகி யிருந்தவக்காலையி
லினையனாகிய வல்லமன்றன்னிடை
நினவெலாமுற நின்றதமதிடை
மனமிலாத வசவனைக்கண்டனர்.

(௧௫)

வேறு.

பெரியவர்சிறியவ ரென்னும்பெற்றிமை
யாவணிகடவுட னடியார்தம்முளே
தெரிபவனெவனவன் சிறியனெயென
விரிவுறுமறையெலாம் விளம்புமென்பவே.

(௧௬)

* ஆவுரித்திடினுநீ றணியுமன்பனம்
மாவிரித்தவனென வணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம் புனையப்போற்றுற
நாவிரித்தெனமறை நான்குமோது மால்.

(௧௭)

வந்தவர்வருபவர் வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியுர்மாட் டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன் றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமுற் றிருந்துநந்தியே.

(௧௮)

பத்தியிற்றவரினோன் பாவிருந்துநாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற் றுறத்தனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம் வெகுண்டுபோயின
வத்தனற்றண்டநா யகனைவிட்டரோ.

(௧௯)

துன்றியமெய்த்தவர் துறந்துபோயயின்
மன்றல்செய்மற்றைநாண் மனையெய்தொரு
தன்றனிநற்புரந் தனிப்பக்கண்டன
னன்றறிநற்செய னந்திதேவனே.

(௨௦)

வழுவின்னன்புசெய் வழியையின்றான்
குழுவறுமடியவர்க் குறித்துசெய்தவிவ்
வொழிவறுமடிசிலுண் டொழிந்திடாதுதீர்ந்
தழிவுறுமேயென வகந்தளர்ந்தனன்.

(௨௧)

* “ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுந் - கங்கைவாரசடைக்
காந்தாற்கன்பராகி லவர்கண்டிர் நாம்வணங்குங்கடவுளாரே” என்ற தேவா
ரத்தின் கருத்தைப் போற்றினார்.

சங்கமபத்திசெய் தண்டநாதனே
சங்கமபத்திசெய் தகைமைபூண்டுநான்
சங்கமபத்தியிற் றவறினேனென்றும்
சங்கமபத்திசெய் தன்மையெண்மையோ.

(௨௨)

இழப்பினும்வெறுப்பினு மில்லினுள்ளன
வழிப்பினுமுடம்பினை யரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கம பத்திசெய்பவ
னொழிப்பதுபிறவியென் * றுலகமோதுமே.

(௨௩)

இம்முறைசங்கம பத்தியெய்திய
வெம்முடைநந்தித நெண்ணமுற்றுற
வம்மடையடிசிலுண் டமலன்மாதவர்
தம்முறுபசியெலாந் தணிப்பவன்னினான்.

(௨௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசி யுடையன்சிறுநு
விரைவுறவிடுதிநீ வேண்டுகொறுபின்
பரிவுளவடியவர் பாற்செயென்றான்
பொருவறுவசவனை நோக்கிப்போதகன்.

(௨௫)

ஐயனுமுனிவுறு தருளும்வண்ணம்யான்
செய்யுநல்வினையென மகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப் பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென்மலர்மணிப் பீடத்தேற்றினான்.

(௨௬)

எற்றியவருள்வச வேசனெம்பிரான்
காற்றுனை மலர்களைக் கந்தம்ஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறும் புகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிகைகொடு பூசைசெய்தான்.

(௨௭)

பூசனைசெய்தபின் போற்றினின்றுபொற்
பாசனமமைத்துமென் பதம்படைத்துமேல்
யோசனைகைகமழ் கறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப் புரிந்துநந்தியே.

(௨௮)

அருந்துகவெனவடி தொழலுமக்கலந்
திருந்தியவமுதுளோ ரவிழுஞ்சேடியா
தருந்தினனோரிமைப் போதினல்லமன்
பொருந்தியவவரிதும் பூதராகவே.

(௨௯)

* “உலகமென்பதுயர்ந்தோர் மாட்டே-நிகழ்ச்சியவர்கட்டாகலான”
என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உயர்ந்தோர் மேற்று.

பின்னருமம்முறை பெய்யவையனவ்
வன்னமுமம்முறை யருந்திப்பின்னரும்
பின்னருமம்முறை பெய்யவுண்டனன்
றன்னுளம்வியந்தனன் றண்டநாயகன்.

(௩௦)

சிறுச்சிறிதனமிடுஞ் செய்கையாலரு
ளிறைக்கெழிலுதரவெந் நெருப்பெழுந்ததால்
விறற்கனலம்முறை விறகிடக்கனன்
றுறப்பெரிதெனவெழுந் தோங்கல்போலவே.

(௩௧)

எண்ணியவெண்ணியாங் கியற்றுமேவல
ரண்ணலும்வருகென வழைத்துநம்மனைப்
பண்ணியபதமெலாம் படைமினென்றலுந்
துண்ணெனவனமிடுந் தொழிறுடங்கினுந்.

(௩௨)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லா மாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறுகூடையோடு கூடைகடாக்கக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றம் பெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத்
தளவுறுழடிசிலெங்க டம்பிரானெதிற்குவித்தார்.

(௩௩)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம் படைத்தனர்சிலரெடுத்து
விரைப்புதுநெய்கவிழ்த்து விடுத்தனர்சிலர்மணக்கும்
பொரிக்கறிபளிதம்பாகு புளிங்கறிபலவுமெல்லா
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்து நின்றனர்முகில்கள்போல.

(௩௪)

வடைபடுதிகிரியாக மாங்கனிகவண்கல்லாக
வுடைபடுகழைக்கரும்பங் கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங் காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார் படைமுத்திளாளுர்போல.

(௩௫)

குளங்கரையாகவந்தக் குளத்தினுட்பசுவின்றீம்பால்
விளங்குறுமமுதவேலை விடுத்தெனவிட்டார்சில்லோ
ருளங்கனி * மூவர்செய்யு ளொத்த † முக்கனியுமேனோர் .
வளங்கெழுதொடர்புபோலு மற்றைய \$ பழமுந்தூர்த்தார்.

(௩௬)

* மூவர் செய்யுள் என்றது - திருஞான சம்பந்தநாயனார், திருநாவுக்
கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்னும் இவர் செய்தருளிய தமிழ்
வேதத்தை, ஏனோர் தொடர்பு என்றது மற்றைய திருமுறைகளை.
† முக்கனியாவன:—வாழை, பலா, மா. \$ மற்றையபழம்:—மூந்திரி,
சீவராட்சி, பேரிச்சங்கனி முதலியன.

எண்ணிலரிடுவவெல்லா மினியனவினனுவென்னுன்
கண்ணிமையொடுங்குமுன்னர்க் கடிதயின் றுதவுறாமல்
வண்ணமென்மலர்க்கைவாங்கி வறிதிருந்தனனெங்கோன்றோப்
பண்ணவன்பரிக்குமேடு பள்ளமென்பனவங்குண்டோ .

(௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்று தமருபசரியாவண்ணஞ்
சற்றினு மிகுவென்று தம்பிரானுண்ணின்றுன்
மற்றி துகண்டுநின்றோர் மட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றுநந்தி திருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார்.

(௩௮)

உண்விளையாடல்செய்யு மொருவனைக்கண்டுவேன்மேற்
கண்விளையாடுநெற்றிக் கடவுண்மெய்யடியாரொல்லாம்
விண்விளையாடுஞ்சோலை வியனகரிடத்திற்செல்வப்
பெண்விளையாடுந்தம்மிற் * போனமிடுதற்கெண்ணி.

(௩௯)

பாண்டின்மேலேற்றிவந்தும் பாணையிற்சுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமுற்று வேறுவேறாயவன்ன
மாண்டகைக்குரவனுண்ண வளவிலர்சொரிந்துயர்த்தா
முண்டமூல்வெறுக்கும்வண்ண மூட்டுவமென்பார்போல.

(௪௦)

முலையெனவமலஞான வாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா
ரிலைமலர்பசங்காய்கந்த மிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயம்பெ யொண்கறியமுதுவேறு
பலபலமுறைமயங்கப் படைப்பர்வல்வினாந்துவந்து.

(௪௧)

† குய்கமழ்கறிகளிட்டுக் குவிப்பவர்சிலரெடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகி நிற்பவர்சிலர்நிரம்பப்
பெய்கவிழ்சொரியென்றான்பால் பெய்பவர்சிலரனோந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற் கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா.

(௪௨)

இட்டவர்மறியவன்ன மிதிதற்குவினாந்துசெல்வார்
முட்டுவரெதிரநடந்து மூரல்கைவாங்கிவாங்கிக்
கொட்டுவரடிசிறந்த கூடைகள் கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந் தம்பிரானடியான்தே.

(௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெல்லா மிமைப்பினிலயின்றுசைவ
மன்னவன்வயிற்றுவெந்தீ வளர்த்தினிர்நீயிரொல்லா
மென்னநல்வசுவதேவ னிருந்தபல் ‡ பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்ற முன்னிமற்றி தனைச்செய்தான்.

(௪௪)

* போனகமிடுதற்கெண்ணியெனப் பாடமுமுண்டு. † குய்தாவிரி
தம். ‡ பண்டம் - அரும்பொருள்.

அவரையும்பயறுமென்ற மரிசியுமவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ் சோளமுநெல்லும்புள்ளுந்
சுவரையுங்கயிலையும்பொற் குன்றமும்போலநூலத்
தெவரையுங்களிப்புச்செய்ய வெங்கணுங்குவிப்பித்தானால். (சகி)

* குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங் கொள்ளெனக்கொண்டெம்பன்
மென்றரைக்கணத்துளின்னு மெவ்வணகொணர்மினென்ன
வன்றிதற்றண்டநாதன் மனத்தினுலவையியற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானு நினைவினாலவையின்றான். (சகசு)

நோக்கினுளளித்தவெல்லா நோக்கினுற்றொலைத்தானந்தி
வாக்கினுளளித்தவெல்லாம் வாக்கினுல்வள்ளலுண்டு
போக்கினுளிடதலுண்ண வென்னுமிப்போரின்கண்ணே
தூக்கினுலிருவர்தாமுந் தோல்வியுற்றுடைந்தாரில்லை. (சஎ)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்ற பத்தனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்ற தூயவனியலுநோக்கி
யடுத்தநற்பத்தரெல்லா மனையவரிருவர்சீரு
மெடுத்தாரைத்துளம்வியப்புற் நிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ. (சஅ)

இடுதற்குவல்லானந்தி யிடம்பொருளெவற்றையுங்க
தொடுதற்குவல்லானிந்தத் தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லை யென்பரிவ்வாறுநாகை
தொடுதற்குவல்லார்தம்மைச் சொல்லவுங்கேளேமென்பார். (சக)

கண்ணப்பனன்பினானே கறியெனவமைத்தவூனை
யுண்ணப்பனானின்வேறு முயிருணின்மமைவனென்று
வண்ணப்பொன்னனையசென்ன வசவதேசிகன்வணங்கி
விண்ணப்பஞ்செய்தானுங்க விடைமுகங்காரந்தானேடு. (சு௦)

வேறு.

சென்னவசவன்சொல்லியவச் செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவால மாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப
வெண்ணையுடையானும்மொழியே யெனதுமனதைத்தேற்றுமது
பின்னையுளதோ ‡ கதகமலாற் பெருகீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து. (சு௧)

* இங்ஙனமே விநாயகக்கடவுளும், நாமேபிரமமென் தகங்கரித்த
சனகனிடம் அந்தணவடிவங்கொண்டு சென்று, அவனிடுவித்த வுணவு
களை யெல்லாமுண்டு வறியனாக்கி அவன் பிரமையை யொழித்தாரெனப்
பார்க்கவபுராணங்கூறிற்று. ‡ கதகம் - தேற்றங்கொட்டை.

பொறிகள்கரணம்பூதங்கள் புலன்கண்மற்றும்பல்வகைய
கறிகளாகவாருயிரே கலந்துண் * பதமாரீயுண்ணப்
பெறுகதிலன்யானெனநின்று பிறவிப்பிணிதீர்மருத்துவன்ற
னறியமலர்மெல்லடிபணிந்தா னமையாளுடையவருணந்தி. (௫௨)

வசவனிலைகண்டருண்ணான வள்ளல்லம்பெயரான்
பசியின்வந்தேனலன் பொருட்குப் படர்காமக்குவந்திலன்யான்
கசியுரின துமனத்தன்பு காணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையின்மலியுமரனடியார் யாருமகிழுவெடுத்திணைத்தான். (௫௩)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக் கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே
யுண்போன்யாளுவூட்டுமுனக் கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா
லெண்போதென்போற்பேதைமையா ரில்லையிலையென்றனன் பின்
பண்போடமலனெதிரின்னரூன் பத்திவடிவமாயினான். (௫௪)

செம்மைநெறியானருணந்தி தேவன்மன்னைப்புதழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப் புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தம்மைவழியாற்காண்பதற்குத் தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற
வெம்மையாமேபுகழ்வமோ வெனநின்றனர் † தம்பிரானடியார். (௫௫)

பரிந்தநந்திமுகநோக்கிப் பசித்தாரென்றுநீதளரப்
பிரிந்தவந்தவடியர்தமைப் பிறங்கலனையநின்மாடத்
தருந்தவணங்கிக்கொணர்தியென வறிவானந்தமயன்சூற
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந் ‡ தன்பு வெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்தில்.

சென்றவசவனருட்கூரவன் நிருமேனியிற்றானங்கணிந்த
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும் வடிவிற்புகழ்மடிநிமிர்ந்து
தின்றன்முதலகறிமணக்கத் தேக்குவிடுத்திமுகமலர்ந்து;
கொன்றைமழுவேணிபனடியார் குழாங்களிருப்பக்கண்டனனால். (௫௬)

கண்டநந்தியடிபணிந்து கடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுமின்வருகவென வுள்ளங்களிப்புற்றங்கிருந்த
தொண்டர்வசவநின்பெருமை சொல்லவெளிதோவயிரூரப்
பண்டுபோலவாய்கைதொழிற் படாமலயின்றேமின்றென்று. (௫௭)

தேவருண்ணவவியுணவு செந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவல்லயாங்குளெல்லேமு முண்ணவடிசிலல்லமன்ற
னாவின்மருவவிடுநினையோர் நாவோபுகழுந்தரத்ததென
வாவியனையந்திசீ ரமலனடியார்புகன்றேத்தி. (௫௮)

* பதம் - சோறு. † தம்பிரான் - சிவன். ‡ அன்பு வெள்ளம் -
அன்மொழித்தொகையாய் நந்தியை யுணர்த்திற்று.

உலகிலொருவுன்சிவயோகி யுண்ட * தம்மசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்ட தாகுமென்னமறைகூறு
மிலசுமுரையைக்காட்சியா னின்றற்குணரவுணர்த்தினான்
கலகவினைகடர்க்குமுருட் கண்ணன்றிகழல்மமதேவன். (சு௦)

ஆதலாலவ்வல்லமனை யருத்தலெம்மையெலாமருத்தல்
பாதமவனைப்பணிதலெமைப் பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லைவசவப் பெயரோய்செல்வென்னமலை
மா துதழுவக்குழைந்ததோள் வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (சு௧)

மீண்டுநந்தியல்லமனார் மென்புங்கமலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்க ளன்னையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமகவுமுண்ணல்போ'லெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்மோடிருந்தனர்' புனைந்தமலரும்புனைந்தென்றான். (சு௨)

மாதனடித்தவடிபட்ட மன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழ்கங்கணவசவ னிட்டவடிசிலுண்டபி
யாறியிருந்தவாதலினு லல்லமன்பூரணனென்னக்
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்று கூறியுலகங்களித்ததால். (சு௩)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறு மெங்கள் † பரமயோகிதான்
றெவ்வாகியவைம்புலன்வென்ற திறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
‡ சைவாகமமுநான்மறையுஞ் சாற்றும்பொருளையுணர்த்துதற்குச்
செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ் செய்துதனிவீற்றிருந்தனனாலு. (சு௪)

இருபத்துமூன்றாவது,

ஆரோகணகதி

முற்றிற்று.

கதி-௨௩-க்கு திருவிருத்தங்கள்-கககக.

* அம்ம - வியப்பிடைச்சொல். சரம் - சஞ்சரிப்பன, இயங்கு
தினைப்பொருள். அசரம் - சஞ்சரித்த வில்லாதன, நிலைத்தினைப்பொ
ருள். † பரமயோகி - ஞானயோகமுடையவன். ‡ “வேதமொடாகம
மொய்யாமிறைவனா லோதும்பொதுவுஞ் சிறப்புமென்றுன்னுக - நாத
னுரையிவைநாடிவிரண்டந்தம்-பேதமதென்னிற் பெரியோர்க்கபேதமே”
என்ற திருமந்திரச்செய்யுளா விரண்டு மொருபொருளான வென்க.

உ
சிவமயம்.

இருபத்துநான்காவது,
ம னே ன ல ய க தி.

வேறு.

மயங்குதவின்றி மனேலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்தி தலைப்படுமென்று
நயந்தருமல்லம நாதன்விளங்க
வியம்பியவண்ண மியம்புதுமன்றே.

(க)

பத்தர்கடங்கள் பசிக்குணுமையன்
மத்துவநல்கு கருத்தொடுதங்க
வத்தலையன் பொடகங்குழைகின்ற
வித்தகந்தி விளம்புவனன்றே.

(உ)

விருப்புவெறுப்புரு வாம்விடயத்தோ
டிருக்குமயற்சக மென்பதிலாமற்
பாப்பிரமத்திடல் பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுரை செய்துதுதித்தான்.

(ங)

அண்ணலுமார்வ மடைந்தருணந்தி
மண்ணுலகோர்தனை மாறுபுளுனக்
கண்ணுறுமாறு கடாவினென்று
புண்ணியனோடு புகன்றிடுகின்றான்.

(ச)

* யானெனதென்ப திருந்திகொறு
ளுனமுறானது நண்ணிலனாகிற்
ருனிலையாத சகந்திகழ்கிற்குந்
† தீனமிலாத சிவந்திகழாதே.

(ரு)

கறங்கெனுமாறுழல் கின்றகருத்துப்
பிறந்திறவாத பெரும்பிரமத்தி
னிறந்திடல்யானென தென்னுமகந்தை
மறைந்திடுமன்றி ‡ மறைந்திடுமோதான்.

(க்)

யானிதுசெய்வ லெனக்கிதுசெய்வ
ரேனையரென்ன விருந்தகருத்தான்
மேனிகழ்முத்தி விரும்பலிருட்டாற்
பானுவைமேவுறு பற்றைநிகர்க்கும்.

(எ)

இருவினையாம்பரும் டானெனலாலவ்
வீருவினையாவரு மின்பொடுதுன்ப

* யான் என்பது-அங்காரம். என தென்பது-மமகாரம். † தீனம்.
வறுமை. ‡ மறைந்திடுமோ - அழியுமோ. எனவே முத்தியிலும் மும்
முதலு முண்டென்றதாம்.

மிருவினையானென வின்மெனிலில்லே
யிருவினையிலெனிலில்லைபிறப்பே.

(அ)

மனத்தையடக்க மனத்துணையாகும்
பினைத்துணையின்றது பெற்றனனாயிற்
றனிச்சிவமேயொரு தானெனவாழ்வ
னினைத்துமறந்து லிவத்துழலானே.

(ஆ)

* வாரணமாகு மனத்தையடக்கிற்
காரணமாயை களைந்தொழியாத
பூரணமாகிய போதமடைந்திட்
டாரணமோது மரும்பொருளா வான்.

(க0)

வேறு.

விரிந்தெஞ்சங்கருவியாம் விடயமுணர்விரியாம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியார் தன்னையுணர்வொருங்காமல்
விரிந்தெஞ்சமுடையவனை விடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானே புறதுபிறப்பென்றுணர்கவே.

(கக)

அந்தக்கரணசுத்தியே யறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக் கறையங்கருமமாணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதா னுவதவாவற்றித்தெலே
யந்தக்கரணசுத்தியினு லடைவன்பிண்டப்பெயான்றே.

(கஉ)

ஆசையறுதல்வீட்டின்ப நேரேயடையக்காரணமா
மாசையறுதலலதில்லைப் பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோன்சிவனாத நிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து
மாசையறுதலென்கொண்டோ வந்தோமனிதரறியேமே.

(கஊ)

ஆசுதீர்த்தமனத்தினிடை யன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்த்தவாடியிடை யன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசீங்குபாஞ்சுடரை நினைக்குநினைவாற்பற்றமுனங்
† காசீங்குகண்போலத் தன்னைக்காணவிளங்குமால்.

(கசு)

வானமல்லேன்வளியல்லே னழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்
ஞானமல்லேன்வினையல்லே னானேசிவமென்றெண்ணினோ
னானமில்லாவொருசிவமே யாவனில்வாறுன்னாதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம் பெடுத்தசுக்கழலுமெஞ்ஞான்றும்.

(கஞ)

* வாரணம்-யானை. † காசம் - கண்ணைமறைக்கும் ஓர்விதநோய்.

தன்னேச்சிவமென் றறிந்தவனே யறிந்தான் தன்னையுண்மையுத்
தன்னேச்சிவமென் றறியாதா னறியானென்றுத் தன்னுண்மை

* தன்னேச்சிவமென் றறிந்தவன் றே தாழ்வாம்பாசந்தனை நீப்பன்
தன்னேச்சிவமென் றறியாதான் தனக்குப் பிறப்பே துணையாகும். (கசு)

தன்னேப்பேதமாய்க்காண்கை சகத்திற்காணப்பட்டதாந்
தன்னேப்பேதமறச்சிவமென் றறிவோன் ஞானிதானொருவ
னென்னக்கருதிமறையதுநீ யானாயென்ன † வத்துவிதந்
தன்னேப்புகலுங்கண்டதனைச் சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (கௌ)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தெளியவபேதமிகவின்றி
வேதாகமங்கள் விளம்பிடினும் விளங்காதென்றும் வேறென்னும்
வாதாலழிவரவரமாயை மயக்கமயங்குமதியினர். (கஅ)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையி னிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சுந்துறவாத்துமந்தசிவ யோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சுந்திருமான் முதலமா ருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந்தவமா முனிவரிலை யெனநான்மறையுமியம்புமால். (கக)

என்றுகருணைபொழிவிழியெங் கோமானுண்மையினிதியம்ப
நின்றவசவராயனுள மழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுருவனடிபணிந்தான் சென்னவசவன் முதலாகத்
துன்றுசரணருய்ந்தனம்யா மென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். (க௦)

இவ்வாறருளாற்றனையுணர்த்தி யிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனல்லமனித் தகையிற்பருவந்தலைசிறப்ப
வுய்வானினைந்துதனே நோக்கி யுற்றவடியார்க்குபதேசஞ்
செய்வானியன் தவடிவொடுசென் றருள்செய்செயல்செய்துலாவினான். (க)

இருபத்துநான்காவது,

ம னோ ல ய க தி

முற்றிற்று.

கதி-௨௪-க்கு திருவிருத்தங்கள் - ௧௧௩௨.

* தன்னேச் சிவமென்றென் றறிவனன்றே பாசந்தனை நீப்பன் என
வும் பாடம். † அத்துவிதத்தி னிலக்கணத்தை “பண்ணையு மோசை
யும்போல” என்னும் சிவஞானபோதச் சூத்திரவெண்பாவிற்கு மாதவப்
பெருந்தகைச் சிவஞானயோகிகள் உரைத்த மாபாடியத்திற் கண்டு உண்
மைக்கடைப்பிடிக்க.

இருபத்தைந்தாவது,

மான் மியகதி.

வேறு.

வியனிலமேவிய விழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன் செய்தநன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக் கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலு மாறுகூறுவாம்.

(க)

ஆயிடையருணந்தி யாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுற நிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன் மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில் பூண்டுளானரோ.

(உ)

இன்னணமல்லம னிருநிலத்தூறத்
தன்னிகர்கயிலையிற் சிங்கந்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர் புராரிதன்னொடி
மின்னணிமுலையுமை விளம்பன்மேயினாள்.

(ங)

அல்லமனருள்பெறற் கடைந்தந்தியோ
டெல்லையினின்கண மெனதுநற்கலை
மெல்லியனிலமிசை மேவிச்செய்ததென்
* சொல்லுதியெனவுமை யிறைவன் சொல்லினான்.

(ச)

நந்தநல்வசவனா நாமங்கொண்டமர்ந்
தந்தமிலெம்மடி யவரையாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழை பொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச் சிறப்புற்றுனரோ.

(ஊ)

அறஞ்செயுநின்கலை யாகுமங்கைபோய்ச்
சிறந்துளவுலகின்மா தேவிப்பேர் † பெற்றீஇ
மறஞ்செயுமதன்வலி மாளமய்த்தெலாந்
துநந்தனன்குரவனைத் துருவிப்போயினாள்.

(சு)

* சொல்லுதியெனவுமை யென்பதற்கு சொல்லுவாயென்று வுமை
யவன் கேட்க வென்றுரை கொள்வது சிறப்பு. † பெற்றீஇ - சொல்லி
சையளபெடை. பெற்று என்பது பொருள்.

நண்ணியநங்கண நாதர்தாமுமக்
கண்ணகன் ஞாலமுத் தெம்மைக்காணிய
வண்ணநல்வினைகன்பல் வகைபுரிந்தவ
ரெண்ணியபலநக ரிடத்துவைகினார்.

(௭)

அளக்கரும்விரதரா யவரிருந்திடத்
துளக்கமினிலையுடைத் தாயனல்லமன்
கொளக்குறைபடாதபே ரின்பங்கூட்டுண
விளக்கினனுலகினில் வீரசைவமே.

(௮)

வேறு.

எவ்வகைச்சமையத்திற்கு மிறைவனெயெனினுநேயஞ்
சைவநற்சமயத்துற்றான் சைவத்துமவீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிநீக்கு மல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண் மடவாரலென்றான்வள்ளல்.

(௯)

* சமையமெவ்வகையினுந்தான் சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநல்வீரசைவ மதனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
லமையவர்பாவுமுக்க ணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வுமையவள்வினவவேழ முரித்தவன்விளம்புமன்றே.

(௧௦)

உரைக்குமெச்சமயத்திற்கு முத்தரபாகஞ்சைவந்
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத் தரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநத் காமிகாதி சிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குரத்சிலம்பரற்று மடியலர்த்தடங்கணல்லாய்.

(௧௧)

‡ புறந்தருசமயப்புக்குப் புறமலாச்சமயத்தெய்தி
யறந்திகழ்சைவமுற்றங் கதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்துளவீரசைவஞ் சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு
நறுந்தளிர்கவற்றுமேனி நனைமலர்வல்லியன்னாய்.

(௧௨)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சா லாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமிலாமன்முற்றும் பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதஞல்வீர சைவமேதலைமைத்தாமிவ்!
விருமறுவறுநன்னாலு மிதிற்பிரமாணமாகும்.

(௧௩)

* சமயங்களாவன - புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச்சம
யம், அகச்சமயம் என்பன. † காமிகாதி - காமிகம் முதலாய இருபத்
தெட்டுச் சிவாகமங்கள். ‡ இச்செய்யுள் “புறச்சமயநெறி நன்றுமகச்
சமயம் புக்கும்” என்னும் சிவஞானசித்தியார்த் திரு விருத்தத்தின்
கருத்தென்க.

ஒன்றொருவிடயந்தன்னி லுறுசுவைநிறைவென்றாக்கி
யென்றுமெம்முகத்தளித்திட் டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுகருமமுன்னாத் தாய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தி னடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. (கச)

ஆதலால்வீரசைவத் தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன் வண்கலைமாதினுக்கு
மேதையாம்வசவனாதி மெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாகிரியனென்னும் பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய். (கந)

பருவபேதத்தாற்பேதப் படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மர்முனிவரீயோகர் சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப்
பொருவிலாவல்லமப்பேர் புண்ணியன்புகன்றாட்கொண்டான்
குரவவார்க்குமுன்மடந்தா யென்றனன்குன்றவில்லி. (கக)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்க வல்லமன்பெருமைகளா
மம்மர்செய்துளங்கலக்கு மாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்யம்மைநின்பவளவாயால் விளம்பநானறிந்தேனென்று
மும்தில்வவிதொலைத்த முக்கணையகனைத்தாழ்ந்தான். (கங)

அங்குமைமாதினோடு மல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்த செஞ்சடைப்பரமன்மேவ
லிங்கருண்மேகமென்னு மிணையிலெங்குருகுசேசன்
மங்கலமுத்தியின்பம் வழங்குமத்தொழிலினின்றான். (கஅ)

மூத்தவரினோரூர்நோயர் முகிழ்முலைமாதர்நல்ல
தீர்த்தொழிலாளர்பொல்லாத் தீர்த்தொழிலாளரென்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும் பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞான காரணன்குருகுசேசன். (கஆ)

இன்னவாறருளிடுனே யிவருறவிவரவேறென்னு
தன்னைபோலுயிர்தட்கெல்லா மாரருளொருங்குசெய்தே
யென்னையாளெனக்கொண்டாளு மிணையடிக்குருகுசேசன்
மன்னுமாதவர்களைஞ்ச மலர்தொறும்வாழாநின்றான். (உ௦)

ஏல்லொளியிரவிபோல விருண்மலமிரித்திலங்கு
மல்லமன்சரிதமோதி லறம்பொருளின்பம்வீடாம்
நல்லனபயனோர்நான்கு நண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினு மற்றவைமருவிவாழ்வன். (உ௧)

மதியிலார்மதிஞராவர் மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நிதியிலார்நிதிபடைப்பர் நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்

பதியிலார்பதிகிடைப்பர் பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து
கீதியினுனிரம்புகாதை கற்றவர்கூறக்கேட்பின்.

(௨௨)

நூல்செய்த காலம்.

பார்க்கெழுசகாத்த * மூவைஞ் ஞாற்றெழுபாணன்காவ
தாசியகரநாமங்கொ ளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன் றன் றிருவினையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான் கருணைகொண்டியம்பினானே.

(௨௩)

மாசறுமல்லமப்பேர் வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
ஞசறுஞ்செய்யுளெல்லா மன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதரென்ன விசைப்பதோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றி யேதுமற்றேதுவம்மா.

(௨௪)

வாழ்த்து.

புண்ணியருலகில்வாழ்க புலஞ்செறநோன்புவாழ்க
பெண்ணொருபாகன்புசை பேணிவாழடியர்வாழ்க
கண்ணுதலொருவன்சார்ந்த † கற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்கு மாதாவாளர்வாழ்க.

(௨௫)

பொருவரும்பூதிவாழ்க பூதியையணிவோர்வாழ்க
தீருவளர்கண்டிவாழ்க சிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்யைக் கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவ்தீர்க்கும் வித்தகர்வாழ்கவாழ்க.

(௨௬)

அல்லமன்சரிதச்செய்யு ளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவருத்தமோத வல்லவர்வரையவல்லோர்
செவ்வய்தென்னவன்பாற் செவிப்புலனிறைக்கவல்லோர்
ரெல்லவரும்பூமியீதி லென்றும்வாழ்ந்திடுகவன்றே.

(௨௭)

இருபத்தைந்தாவது,

மான்மியகதி

முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௨௫-க்கு திருவிருத்தங்கள் - ௧௧௫௯.

பிரபுலிங்கலீலை முற்றிற்று.

* சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௫௪௪ - ம்ஸ்ர ஆகிய கரஸ்ர வைகாசி
மாதம் இயற்றப்பட்டது. எனவே இற்றைக்கு ௨௫௨௭-க்கு முன்செய்
தது என்க. † கற்பு-நேர்மை. சைவசித்தாந்தம் வேறொரு தெய்வத்
தைப்புதலாது சிவபெருமானொருவரே பரமபதி யென்னலான் இங்ஙனம்
கூறினார்.

புத்தகப் பிரகடனம்.

நல்லாபிள்ளை பாரதம் கவி வாலியம் 2-க்கு	12	0	0
இராமாயணம் சப்தகாண்டம் கவி வாலியம் 2-க்கு	10	0	0
தமிழ்ப் பேரகராதி.	10	0	0
நைடத மூலமும் விருத்திஉரையும்.	4	0	0
நாலாயிரப் பிரபந்தம் இராகதாளமமைந்தது.	3	8	0
ஸ்ரீ பகவர்க்கீதை நவரீதவசனம்.	1	8	0
வல்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம் கவி.	3	0	0
திருவிளையாடற்பாட்டு.	3	0	0
பாகவதப்பாட்டு முதற்பாகம்.	2	8	0
ஷை இரண்டாம்பாகம்.	3	8	0
ஆரியப்புலவர் பாகவதம் கவி.	3	0	9
பெரியபுராணம் பாட்டு.	4	0	0
கந்தபுராணம் பாட்டு.	7	0	0
விநாயகபுராணம் உபாசனாகாண்டம்.	2	0	0
அடங்கண்முறை சுத்தபதிப்பு	5	0	0
இராமாயணம் பாலகாண்டம் மூலமும் உரையும்	3	8	0
ஷை சுந்தரகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
ஷை ஆரண்யகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
ஷை அயோத்தியாகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
தனிப்பாடற்றிரட்டு மூலமும் உரையும் 1-ம் பாகம்.	2	0	0
ஷை 2-ம் பாகம் மூலமும் உரையும்.	2	0	0
பழநித்தலபுராணம் மூலமும் உரையும்.	1	4	0
சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.	1	8	0
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப் பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணச் செய்யுட் டிரட்டு.	1	12	0
சூடாமணி நிகண்டு 12-தொகுதி.	1	8	0
சூடாமணி நிகண்டு பதினொராவது பன்னிரண்டா வது தொகுதிகள்.	0	12	0
தாயுமானவர் நயம்பதிப்பு.	1	4	0
திருவாசகம் நயம்பதிப்பு.	1	0	0
பிரபுலிங்கலீலை அரும்பதவுரையுடன்.	1	0	0

அரிச்சந்திர புராணம் மூலமும் உரையும் சுத்தபதிப்பு.	2	0	0
ஞானவாசிட்டம் மூலமும் உரையும் சுத்தபதிப்பு கி ளேஸ்.	10	0	0
ஷெ மட்டம் ரப்புகடிதம்.	5	0	0
அருணாசலபுராணம் சுத்தபதிப்பு படத்துடன் கிளேஸ்.	2	0	0
ஷெ மட்டம் ரப்புகடிதம்.	1	4	0
சைவபூஷணச்சந்திரிகை.	0	12	0
பாரதவசனம் திக்கு படத்துடன்.	15	0	0
ஷெ தின் கடிதம். (நான்குவாலியம்)	10	0	0
இராமாயண வசனம் 2-வாலியம் சுத்தபதிப்புபடத் துடன் திக்குகாகிதம்.	7	0	0
ஷெ தின்கடிதம் படத்துடன்.	4	0	0
திருவிளையாடற்புராண வசனம் சுத்தபதிப்பு படத்து டன் கிளேஸ்.	3	0	0
ஷெ தின்காகிதம் படத்துடன்.	2	0	0
பெரியபுராண வசனம் சுத்தபதிப்பு படத்துடன் கிளேஸ்.	3	0	0
ஷெ தின்காகிதம் படத்துடன்.	2	0	0
பாகவதபுராண வசனம் சுத்தபதிப்பு படத்துடன் திக்குகாகிதம்.	7	0	0
ஷெ தின்காகிதம் படத்துடன்.	4	0	0
ஏகாதசி புராணம் குறிப்புரையுடன்.	0	8	0
சிவகேசத்திராலய மகோற்சவ உண்மைவிளக்கம்.	0	8	0

தபால்கூலி பிரத்தியேகம். இன்னும் பலவிதமான புத்தகங்கள் விற
கப்படும். அரையணுத் தபால் ஸ்டாம்பு ஆனுப்பினால் புத்தக கேட்லாக்
அனுப்பப்படும்.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் பிரதர்ஸ்,

பிரம்பூர் பாரக்ஸ் போஸ்டு,

மதராஸ்.